STUEFUGLENE

TIDSSKRIFT FOR FUGLEVENNER

REDAKTØR: RICH. FABER

20. AARGANG

1944—1945

»FORENINGEN FOR FUGLEVENNER«

ÆRESMEDLEMMER:

Karl Neunzig, Berlin. Rudolf Neunzig, Berlin.

Bøje Benzon,
Fabrikejer, Dr. scient., R. af D.

Axel Reventlow,
Direktør ved Zoologisk Have i København.

VANDREPOKALER:

Nuværende Indehavere:

For Tropefugle: Hr. Albrecht-Møller.
For Kanarier: Hr. Wm. Holm.
For Undulater: Hr. C. Cornelius.

PRÆMIERING AF 1. OPDRÆT I FANGENSKAB

GULDMEDALJE (Verdensopdræt):

Hr. J. L. Albrecht-Møller, Kastrup,
for d'Orbigny's Klerkefinke (Sporophila analis)
og Falsnæbet Klerkefinke (Sporophila falcirostris)

Hr. Walther Langberg, Rødovre,
for Borneo Broncefinke (Uroloncha Fuscans)

SØLVMEDALJE (Dansk Opdræt):

Hr. S. Johansen, Vestre Kirkegaard, Kbhvn.,
for Port Lincoln Parakit (Barnardius Zonarius)

Hr. Walther Langberg, Rødovre,
for Hvidbrystet Sivfinke (Stegonopleura pectoralis)

Hr. Umberto Nilsson, København,
for Brogede Zebrafinker

Frøken Ellen Schou, Strandvej 628, Klampenborg,
for Malet Astrild (Emblema Picta)

„Foreningen for Fuglevenner" har, blandt sine Medlemmer, mange Velyndere, som har skænket Foreningen værdifulde Præmier til Udstillingerne, Gaver til Udstillingsfonden samt Gaver til Bortlodningerne.

DANSK UNDULAT-OPDRÆTTER KLUB

ÆRESMEDLEM:

Hr. Axel Reventlow,
Direktør ved Zoologisk Have i København.

VANDREPOKALER:

Harup-Hansens Vandrepokal for bedste Par:
Indehaver:

D. U. K. Kobolt Pokal:
Indehaver: Hr. Harup-Hansen. . . .

INDHOLDSFORTEGNELSE

Præmiering af „første Opdræt“

indenfor „Foreningen for Fuglevenner“

Fra og med første Januar 1939 udsættes der en Medaille for første Opdræt i Danmark af Fugle, som ikke har været opdrættet siden 1922, Foreningens Stiftelsesaar.

Kun Medlemmer af F. f. F. kan deltage i Konkurrencen.

Præmier uddeles kun for autentisk Førsteopdræt, altsaa for Arter, der vitterligt ikke har været opdrættet siden 1922 her i Landet. Som Præmie uddeles en Sølvmedaille.

Saafremt det yderligere skulde vise sig, at Opdrættet er det første af sin Art i Verden, tildeles en Guldmedaille.

Opdrætteren skal til Formanden afgive en skriftlig kortfattet, men udførlig Beretning om Opdrættets Forløb med Opgave over Fugleart, Redens Beskaffenhed og Form, saavidt muligt ogsaa Æggenes Antal og Farve, Rugetid, hvor længe Ungerne bliver i Reden, og hvor længe de mades af Forældrene efter at de er udfløjne, Ungedragtens Farve, Opmadningsfoder etc.

Kun Fugle, der er udrugede og opmadede af Forældrene kommer i Betragtning. altsaa anerkendes ikke »Ammefugle« af nogen Art. Ungerne skal være udflojne i mindst een Maaned inden Beretningen afsendes, og Opdrætteren skal kunne føre mindst to kompetente Vidner, som underskriver Beretningens Rigtighed.

Beretningen skal offentliggøres i Tidsskriftet »*Stuefuglene*«. Eventuelle Protester mod et formodet første Opdræt skal til Formanden indgives skriftligt inden en Maaned efter Offentliggørelsen, og i Tvivlstilfælde er Bestyrelsens Afgørelse endelig.

Præmierne uddeles paa en af Bestyrelsen fastsat Dag, men kan ikke uddeles før to Maaneder efter Rapportens Offentliggørelse i Bladet »*Stuefuglene*«.

Bestyrelsen kan ophæve eller forandre Betingelserne i denne Konkurrence, og i saa Fald skal Meddelelse herom bekendtgøres i »*Stuefuglene*« for December eller Januar Maaned.

Bestyrelsen.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang Oktober 1944 Nr. 1

„PARISER TROMPETER"

DEN FRANSKE KANARIE

AF ANDREA NIELSEN, VIKTORIAGADE 28, KBHVN.

Da der ikke i de sidste Aar har været skrevet noget i »Stuefuglene« om de franske Kanarier, og der for Tiden spores en lidt større Interesse end tidligere for disse franske Kanarier og det er jo muligt at den kan oparbejdes, vil jeg gerne her meddele mine Erfaringer om denne Fugl, som jeg grundig har studeret i nogle Aar. Først en Orientering om dens Opkomst. — Frankrig er dens Hjemland. I Begyndelsen var det særlig i Paris og Omegn, at denne Kanarierace blev opdrættet, deraf Navnet »Frice de Paris«. Men den vandt hurtig Udbredelse i hele Frankrig, blandt andet er Roubaix, et kendt Opdrætsted for den noget mindre Frice de Roubaix med dens ufuldkomne Fjerkrusninger paa Brystet, og uden Epauletter. Parisertrompeter er en stor, prægtig Fugl med en brusende Fjerfylde, særlig paa Overkroppen. For at være fuldendt, skal den have en Længde af mindst 18 cm fra Næb til Halespids. Fjerene skal fra Struben over Brystet til midt paa Bugen vise en Krusning af forlængede Fjer (som Jabot), og ligeledes paa Ryggen, hvor de virker som Epauletter. Hovedet skal have et lidt langagtigt Præg. Høje Ben, ikke særlig kløftet Hale, nærmest som en Streg. Farven kan være forskellig, men de ses mest i gule og brogede Farver; de orangefarvede man har set i det sidste Par Aar er Bastarder, Blandinger af Münchener og Franske. Fugle af ovenstaaende Kendetegn er meget kostbare, selv i deres Hjemland, og de ses sjælden herhjemme, men desværre har man hos Fuglehandleren og andre Steder set nogle blandede Tilfældigheder, saa det er meget forstaaeligt, at nye Liebhavere taber Lysten til at fortsætte, naar de opdager, hvad det er de har givet Pengene ud til; maaske de har været billige, men her gælder ogsaa den gamle Regel, det dyre er altid det billigste. Da jeg paa en Udstilling for nogle Aar siden for første Gang saa den franske Kanarie, syntes jeg den var rædsom grim, med de pjuskede Fjer og de lange Ben, og jeg tænkte: den skal du bestemt aldrig eje.

At jeg senere ved en Tilfældighed anskaffede mig et Par, og saaledes lærte den nøje at kende, medførte det, at den fra nu af og altid er min erklærede Yndling. Den har nogle Ejendommeligheder, som jeg her vil anføre. Den er meget klogere og mere intelligent, end den almindelige Kanarie, og egentlig meget yndefuld. Den er lidt frygtsom overfor Fremmede, enkelte kan det ligefrem skrige i Brystet paa af Skræk, indtil den opdager, at der ikke sker den noget. Naar den er i daarligt Humør, forsvinder alle Krøllerne og den kan sidde og pibe saa ynkelig, saa hvis ikke man kendte den, vilde man tro den var lige ved at dø, for saa i næste Øjeblik at fare i Hovedet paa den, som den er gal paa, og naar det saa er overstaaet, synge af fuld Hals, og saa er Krøllerne igen paa Plads. Parisertrompeter er ikke saa robust som den almindelige Kanarie, den maa absolut ikke gaa koldt; slet

ikke under 12 Gr. Celsius, — den faar let lidt for Brystet, men jeg synes ikke det er Astma, og det smitter heller ikke Ungerne. Der er heller ikke stor Dødelighedsprocent; at den er saa vanskelig at faa Yngel af, som nogle mener, har jeg aldrig mærket noget til, — tværtimod. Selv en Flytning tager den med godt Humør. Jeg flytter hvert Aar omkring 1. Juni ud til mit Sommerhus, uanset om der er Æg, store eller smaa Unger i Reden, og det gaar hver Gang godt; det er vist et enestaaende Tilfælde, men det er rigtigt. Ynglen falder meget forskellig ud, men man skal ikke forhaste sig med at kassere for hurtig, hvad der ved første Øjekast syntes utypisk, for der kan være gode Muligheder, selv i saadan en Ungfugl, men Betingelsen er selvfølgelig gode, typiske Stamforældre. Slægten stikker igennem i flere Led, og derfor skal den være god. Jeg har ogsaa haft Fugle, der har været saa krøllede som Lampepudsere i Yngletiden, men udenfor denne omtrent glatte, men det maa vel ligge hos de forskellige Racer. Som Køn giver den sig lidt senere tilkende, end den alm. Kanarie. Den er heller ikke saa hurtig fuldvoksen, som den alm. Kanarie. Den vokser til den er 1½ Aar, og efter den Tid er den smukkest. Man skal ikke tage mere end højest 2 Kuld i en Sæson. Tager man flere bliver det smaa Fugle! Franskmanden fordrer et rummeligt Bur. Pindene skal man ikke anbringe for højt oppe, da det saa giver Fuglen en dukket Stilling. Maatte disse Par Bemærkninger give andre Lyst til at forsøge sig, for Parisertrompeter fortjener baade sportsligt og skønhedsmæssigt at blive holdt som Stuefugl.

København i Marts 1944.

KRONFINKERNE FRA SYDAMERIKA

AF RICH. FABER

I »STUEFUGLENE«s Marts Nummer bragte vi en Beskrivelse af Opdræt af »den røde brasilianske Kronfinke« her i Landet, og i den Anledning er det af Interesse at omtale lidt nøjere disse smukke og livlige og fredelige Burfugle, som er almindelig afholdt af alle Fuglevenner.

Foruden at være smuk af Ydre og fredelige af Væsen, er alle disse Fugle, der alle har Hjemsted i det tropiske Sydamerika og tæller et halvt Dusin Arter, nemme at holde og de lever længe i Fangenskab (12 Aar), naar de passes med almindelig Omhu, og de kræver ikke særlig Pleje.

Karakteristisk for disse Fugle er de forlængede purpur-røde Hovedfjer hos Hannerne, som alle Arter kan rejse, saa der opstaar en rød og sort-indfattet Top. De er slankt byggede med temmelig lange Vinger, Hale og Ben.

Alle Kronfinker hører, som allerede nævnt, hjemme i Sydamerika, og her lever de om Sommeren parvis i Skovene og ernærer sig af Frø. Om Vinteren strejfer de om enkeltvis eller i Flokke. De er muntre og livlige af Væsen og har en livlig Sang, men Tonerne er ubetydelige, saaledes som det som Regel er Tilfældet med Sangfuglene fra Syd- og Mellemamerika, der kun er udrustede med et Faatal af Sangmuskler.

Wiese skriver 1894: »Paa Grund af disse Fugles store Sjældenhed paa Fuglemarkedet haves endnu kun ringe Erfaring om Kronfinkernes Værdi for Liebhaveriet som Ynglefugle i Almindelighed, og indtil da have de nærmest Interesse for Fuglevenner ved deres smukke Farver.

Hvis disse Finker med Tiden bliver hyppigere indførte, saa man faar Lejlighed til at lære deres Liv og Fornødenheder bedre at kende, er der ingen Tvivl om, at de alle vilde vise sig tilgængelige for Opdræt; Udsigten er saa meget større, som de ere stærke og udholdende og godt taale en lavere Varme.

Mod andre Fugle ere de afgjort fredelige. Kronfinkerne ville derfor være fortrinlig eg-

nede til at pryde vore Samlinger, hvorfor det er at haabe, at disse prægtige Finker med Tiden maa blive hyppigere indførte.

De ville da snart skaffe sig mange Venner.«

Disse Linier, der er skrevet for nu 50 Aar siden, har stadig Gyldighed, — de smukke Kronfinker hører stadig til Sjældenhederne.

Den skaalformede Rede bygges i Træernes Grene, Æggene, 3—4, er hvide med brune Pletter.

Rugetid ca. 12 Dage, og Ungerne forlader Reden efter ca. 12 Dages Forløb.

I Fangenskab fodres med hvid Hirse og andre Hirsefrø, Kanariefrø, lidt Frugt og ganske faa Melorme.

Pris i 1932 pr. Par 16 Kr. for den graa Kronfinke.

3 Arter har været indførte og alle har ynglet.

Graa Kronfinke — coryphospingus pileatus.

Engelsk: Pileated Finch.

Den kaldes ogsaa den Sydamerikanske Kronfinke.

Hjemsted: Columbia, Venezuela og Brasilien. Den graa Kronfinke bærer, som Navnet antyder en graa Dragt og Hannens Pryd er

en purpur-rød Stribe paa Issen, indfattet af sort, Undersiden er hvidlig, Struben med rødligt Skær, Oversiden askegraa, Vinge og Halefjer brungraa med lyse Kanter. Hunnen mangler den røde Issestribe og har brunsort Hovedplade.

Længde: 137,5 mm.

Den graa Kronfinke er ofte opdrættet.

Indført 1874.

Prisen var pr. Par i 1894: 15 Kr., mens de tidligere var betalt med indtil 60 Kr.

Paa Fjerkræudstilling 1893 i Tivoli var en Han udstillet.

Kronfinke fra Equador — rhodospingus cruentus.

Engelsk: Red-crowned Finch — (Purpurkronfinken).

Denne pragtfulde Kronfinke hører, som Navnet siger, hjemme i Equador.

Hannen er paa Oversiden, Hoved, Ryg og Vinger glinsende kulsort og langs Midten af Hovedet har den et bredt karmin-rødt Baand. Hele Undersiden er karmin-rød. Halsbrystsiden sort, Bugen lysegraa.

Hunnen er paa Oversiden brun og paa Undersiden okkergulig.

Længde 110 mm.

Er opdrættet flere Gange.

Har været i Handelen siden 1881; men indføres sjældent.

Prisen var 1894: 30—36 Kr. Parret.

Kronfinke fra Brasilien — coryphospingus cristatus.

Engelsk: Red-crested Finch.

Om denne skønne Kronfinkes Hjemland kan der jo efter Navnet ikke være Tvivl, men foruden i Landet, der har givet den Navn, lever den i Paraguay, Peru, Bolivia og Argentina helt op til Equador, især paa tidselbevoksede Egne.

Hos Hannen er Overhovedet glinsende højrødt. Hele Oversiden mørk, vin-rød, renest paa Underryggen. Undersiden karmin- eller skarlagen-rød, blegere paa Struben og stær-

kere paa Brystet, Hale og Vinger mørkt blodrøde med brunt Anstrøg.

Hunnen ligner Hannen, men mangler, som det altid er Tilfældet ved disse Fugle de forlængede Hovedfjer. Den er lidt større end de to andre nævnte Arter og endnu sjældnere.

Om Opdræt, se »STUEFUGLENE« Marts 1944.

FARVEKANARIER

AF BRUNO MATERN, ALLENSTEIN, VED RICH. FABER

Se 19. Aargang Side 85 hvor der findes en Oversigt over tidligere Artikler om Farvekanarier i „Stuefuglene".

11.
FARVERNE I KANARIEFJERENE (VILDFUGLEN OG KULTURFUGLEN)

I Opdrættet af Farvekanarier maa vi først skaffe os Vished, hvorledes de forskellige Farver er sammensatte og hvorledes vi skal naa et heldigt Opdræt, naar vi har i Sinde at naa en bestemt Farve. To Hovedelementer spiller i saa Henseende en grundlæggende Rolle. Gaar vi ud fra den vilde Kanariefugl har vi begge disse Elementer forenede i dens Fjer.

Fjerenes Kærne er mørk, mens der i de ydre Fjerdele findes en gul Fedtfarve.

Den mørke Kærne er sammensat af en Graablaa- og en Brun-Farve. I overvejende Grad er den Graa tilstede, dog med et Skær af det blaalige og tillige iblandet en Smule Brunt. Det Gule i Fjerenes yderste Lag er saa gennemsigtig, at vi tydelig kan se den mørke Kærne. Vi kan saaledes erkende alle Farverne blandet. Helheden er for vore Øjne — *grønlig!* Dette beviser for os tillige at det ikke er nogen ren graa Farve, ti Graat og Gult giver ikke Grønt. Paa de Steder, hvor der er iblandet mere Brunt, gaar Farven noget over i Violet.

Paa samme Maade ser osse *vore grønne* Kanarier ud, kun er der hos dem mindre Brunt tilstede. De ser derfor i hele Fjerdragten, med Undtagelse af den lysere Underside, mere grønne ud end den vilde Fugl. Jeg har holdt Vild-Kanarier og parret dem med Kultur-Kanarier. Ungerne heraf i 2den og 3die Generation kunde ikke skelnes fra Kultur-Kanarier.

For Opdrættere af *Sangkanarier* maa det være af Interesse at *Vildfuglen* har alle de Sangture, som vore Kulturfugle bringer, naar det er en Hohl-Knorr Fugl. Naturligvis var Turen ikke saa kultiveret, og Ture, som vi ikke taaler, Schnettern og Schapp, var indflettede. Schnettern, Schwirren og Schapp var imidlertid ikke skarp. Det var netop en Vildfuglesang, der, tiltrods for de saakaldte Fejl, var smuk og behagelig at høre paa. Ikke desto mindre er der i Aarenes Løb, hvad der maa erkendes ved en Sammenligning af Vildfugles og Kulturfugles Sang, opnaaet et forbavsende Resultat gennem Opdræt.

Betragter man derimod, hvad der er opnaaet gennem Opdræt med Hensyn til *Form, Farve* og *Fjer*, saa er Resultatet ikke ringe.

Ser vi nu paa Vildfuglens Fjerfarve, saa erkender vi en mørk Kærne og et gult ydre Dække. (Fig. 1).

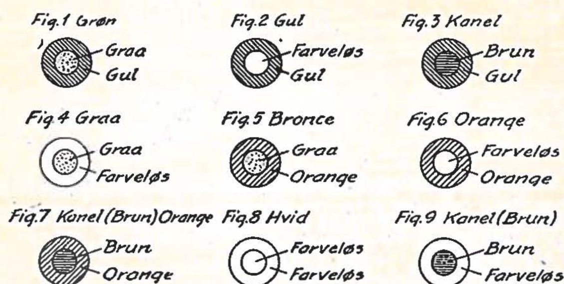

I Tidens Løb er ved Opdræt i Bur den mørke Kærne blevet lys, først delvis og senere helt. Paa denne Maade fik vi de Brogede grøngule og senere de helt Gule. Gennemsnittet af den gule Fjer ses af Fig. 2. Den farveløse Kærne kan nu ikke mere iagttages af os. Vi kan nu kun erkende det gule Dække.

En lysere Farve hos vilde Dyr i Fangenskab kan iagttages hos alle Dyrearter. Dette maa vel hænge sammen med manglende Sollys og mangelfuldt Foder. Naar vi ser en broget Ko, en hvid Høne, Gaas, And eller andet lyst (hvidt) Husdyr, saa er de alle saadanne »oplyste« Dyr.

Hos Kanariefuglene begynder denne »Oplysning« som oftest paa Sving- og Halefjerene. Denne »Oplysning« er blevet arvelig hos vore grønne Kanarier. Hvorledes Oplysningen var hos de første brogede Kanarier, kan vi nu ikke mere fastslaa. Men at denne osse kan ha været anderledes, beviser mine egne Kanarier, da jeg opdrætter brogede med mørke Haler og mørke yderste Svingfjer. Maaske vil det lykkes for mig at opdrætte storketegnede Kanarier ligesom hos Duerne.

I Kærnen af Fjerene hos Vildkanarien og hos den Grønne findes Farverne Graablaa og Brun. Der findes osse den Mulighed, at det Graablaa mangler, saa er Kærnen brun. Det Brune er allerede hos vore Grønne saa svagt, at det ingen væsentlige Ændringer vil bringe. Anderledes ser det ud, naar vi bortavler det Graablaa og det Brune blir alene tilbage, saa faar vi en brun Kærne og et lyst Dække. Vi kaldte disse Fugle, som vi allerede har kendt ret længe, Isabelkanarier, nu benævner vi dem efter Farven Kanelgule (Fig. 3) eller Brune (Fig. 9). Her kommer det an paa at fastslaa, at der findes en brun Kærne og altsaa intet graablaat! Osse hos de brune Kanarier findes brogede, der da dels er brungule i Fjerene og dels ser gule ud paa de lyse Steder.

Nu har der stadig blandt de lyse Kanarier vist sig at falde Kanarier, der ikke havde noget gult. Det var enkelte Tilfælde; først Tiden efter Verdenskrigen 1914—18 var det forbeholdt at opdrætte nogle af dem. Der er saaledes Kanarier med lyst Fjerdække, i hvilket den gule Farve helt eller næsten helt mangler. For at gøre det simpelt tar vi en Fjer med mørk Kærne og hvidt Dække (Fig. 4). Fjer, der baade har hvid Kærne og hvidt Fjerdække, ser vi i Fig. 8.

Ved Bastardering med Kapuzinersisken er osse den røde Farve blevet bragt ind i Kanariefarverne. Kapuzinersiskenens røde Farve er en Fedtfarve, ligesom den gule Farve hos den vilde Kanariefugl. Heraf følger at hos Orangekanarier er Farven i Fjerdækket en Blanding af Gult og Rødt! Fjerens Kærne berøres ikke af denne Blanding, hvad angaar den røde Farve. Hos Orangekanarier findes der følgelig nogle med mørk Fjerkærne og Orangedække (Fig. 5). Og der findes nogle med lys Kærne og Orangedække (Fig. 6) og tillige nogle med brun Kærne og Orangedække (Fig. 7).

Den mørke Kærne i Vildfuglens Fjer har jeg kaldt graablaa. Derved ønsker jeg ikke at sætte mig i Modsætning til andre, der blot betegner den som graa. Men som jeg allerede tidligere har omtalt gir Graat og Gult ikke Grønt, og vi har dog grønne Kanarier. Dog det Blaa er i saa ringe Grad tilstede, at vi simpelthen kan benævne den graa.

FRA LÆSERNE:

En lille sandfærdig Historie!

I en af mine Volierer havde jeg gaaende 3 Stk. brunvingede Undulater i brunvinge — lysegrøn og brunvingemauve, nemlig 1 Han og 2 Hunner.

Med stort Besvær lykkedes det mig at opspore og faa Lovning paa, at kunne erhverve den manglende brunvingede Han. I min Ivrighed hængte jeg Redekasser op, som Fuglene omgaaende tog i Besiddelse, og alt tegnede saaledes godt.

Desværre trak det ud med den manglende Han, saaledes at Hunnerne hver havde 5 Æg, da den endelig lukkedes ind. Det var nu mit Haab, at den ene Han paa Undulatens galante Manér havde opfyldt sin Skyldighed overfor begge Hunner. I de følgende Dage fulgte

jeg Fuglene nøje, alt gik tilsyneladende godt, kun gik den nye Han ofte ned i Redekassen sammen med Hunnen, og jeg kunde høre dem skræppe og rumstere. Men da jeg en Dag synede Redekassen var den tom, Æggene var væk, og kun lidt Skaller og nogle indtørrede Blommer var tilbage. Straks tænkte jeg paa ved næste Æglægning at anbringe Stenæg, men forkastede det dog omgaaende, for der kunde jo være en Grund for Fuglenes Handlemaade. Knap otte Dage efter havde Fuglene atter Æg, og i Øjeblikket ligger der 3 dejlige Unger. Brunvingede med røde Øjne.

Vanløse, 31.—3.—1944.

L a u r i t z H a n s e n.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

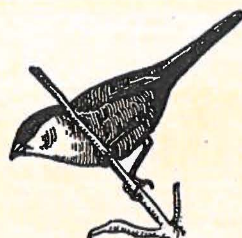

Artikelserien er fortsat fra 19. Aargang.

La Platas Fugle. 5.

Kardinalen (paroaria cucullata).

Denne velkendte Fugl er maaske den smukkeste af de Finker, der lever i Argentina. Hele Oversiden er lysegraa, Undersiden hel hvid; men dens fornemste Prydelse er dens Top, som tilligemed det forreste af Hovedet og Struben har den livligste skarlagenrøde Farve.

Sangen er lidet afvekslende, men den er bemærkelsesværdig og har den muntre Klang, som de fleste i Fuglehobby'et beundrer, antagelig fordi den fremkalder den Idé hos den, der lytter dertil, at den er glad i sit Fangenskab.

Som Burfugl nyder denne Finke en særlig Popularitet — og en fremmed i Buenos Aires, der ser saa mange af dem hos Fuglehandlerne i Byen, maa tro, at en Kardinal i Bur betragtes som en nødvendig Del af ethvert Hus' Menage i Landet.

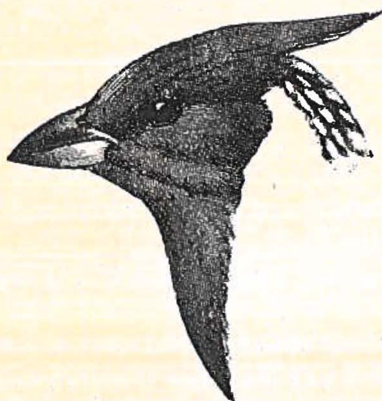

Graa Kardinal.

Denne store Forsyning af Burfugle kommer fra Syd-Brazilien, Paraguay og den nordøstlige Del af Argentina, hvor Kardinalerne er talrigest og samles i store Flokke.

Som Regel fanges de ikke i Net men tages som Unger paa Reden; de fleste Fugle, som første Gang udbydes til Salg, er ikke udfarvede men i Ungefjerdragt.

Som vild forekommer Kardinalen saa langt mod Syd som Provinsen Buenos Aires, men den er her sjælden.

Den yngler i Slutningen af Oktober og bygger en simpel Rede af Kviste, Vinranker og Hestehaar. De lægger fire Æg; Bundfarven er hvid eller med et Anstrøg af svag brunt eller grønt og plettet med brunt — tættest i den tykke Ende af Ægget.

Lesser Kardinalen (p. capitata), der er almindelig i Bolivia og Paraguay, findes osse i det nordlige Argentina.

ORDSPROG:

5

Den Fugl, der flyver fra Reden, faar noget.

6

Gud giver enhver Fugl Føde, men han kaster den ej i Reden til ham.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN“

Formand: J. Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Tlf. Kastrup 378.
Næstformand: K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5. Tlf. Nora 5314.
Sekretær: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Am. 4359 y.
Redaktør: Bankrevisor Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Tlf. Helr. 1708.
»F. f. F.«s Postgiro Nr. 1385. Aarskontingent Kr. 7,00 (Medlemsbladet gratis). Abonnement 5 Kr.

Næste Møde

Paa Grund af Forholdene afholdes ingen Møde i Oktober.

Sidste Møde.

Efter at Formanden havde aabnet Mødet og budt Velkommen, holdt Formd. en smuk Afskedstale til den afgaaende Kasserer Herr Riis-Hansen, og takkede denne for hans store Arbejde for Foreningen, derefter overrakte Formd. Kassereren en Cigarkasse i Bronce med Foreningens Emblem og Indskription, og Fruen fik en stedsegrøn Plante. Herefter gav Formd. Ordet til Aftenens Foredragsholder Herr G. Ronck, der holdt et udmærket Foredrag om Harzerkanarier. Foredraget omhandlede saavel Opdræt som Fuglens Pleje, og Herr Ronck anbefalede stærkt, at man en Gang naar der atter kunde faas ordentlig Sommerrybs, kastede sig noget mere over dette Specialopdræt. Formd. takkede Herr Ronck, fordi han altid saa beredvilligt stillede sig til Disposition, naar Bestyrelsen anmodede ham derom.

Efter en lille Kaffepause bortloddes et Par Kanariefugle og et Gavekort.

Da ingen ønskede Ordet under Eventuelt, takkede Formd. for den gode Aften og hævede Mødet.

Ordinær Generalforsamling

afholdes Onsdag den 8. November d. A. i Henhold til Foreningens Vedtægter.

Kun gyldig Medlemskort 1944—45 giver Adgang.

Hjemmeavl af Fuglefrø.

For at bedømme Resultaterne af Høsten 1944 anmoder Bestyrelsen alle, som i Aar har dyrket Fuglefrø, om at sende en Redegørelse samt en Prøve af det indhøstede Frø i utærsket Stand, Resultaterne kan indsendes til Sekretær C. F. Cornelius, Strandgade 46, og maa være indsendt senest den 1. November d. A.

Nyt Foreningsaar

begynder 1. Oktober. Kontingent er Kr. 7,00 og Abonnement Kr. 5,00 aarligt. Beløbet bedes indbetalt paa Postkonto 1385 F.f.F. Medlemskortet vil da blive tilsendt.

Frøsituationen.

Vi har i Aar faaet indført her til Landet 130 Tons udenlandsk Frø, hvilket har bevirket, at man nu ofte i Forretningernes Vinduer ser udstillet Frø i god Kvalitet, og Firmaerne har begyndt at avertere i Bladet med Frø af forskellige Sorter, endvidere er der her i Landet avlet store Mængder af forskellige Arter Fuglefrø. Jeg har med Glæde modtaget Meddelelse om, at de store Frøfirmaer, som det lykkedes mig at faa til at avle Fuglefrø, har været godt tilfreds med Resultatet, og agter næste Aar at udvide Arealerne, endnu har jeg ikke faaet Resultaterne fra de private Avlere, men de Oplysninger jeg til Dato har faaet tyder paa, at Resultaterne ogsaa er gode her.

Med Hensyn til Indsamling af Vildtfoderfrø har jeg konstateret, at man ogsaa her er kommet et godt Skridt fremad i den rigtige Retning, mange har fulg mine Anvisninger og erklæret sig tilfreds med Resultatet.

Alt synes da at være saare godt, saa man skulde tro, at jeg godt kunde sætte mig roligt hen og nyde Frugterne af mit Arbejde.

Ja det er sandt, at der er opnaaet meget, men saalænge der sidder en Fugl, der ikke kan faa den Kost, den plejer at faa, særlig den Kost som er absolut nødvendig for Livets Ophold, kan jeg ikke sætte mig rolig hen.

Ja, vil man da spørge, findes der virkelig Fugle, som ikke kan faa det Frø, som er nødvendigt? Ja, desværre, der findes mange, alle de store Papegøjer sidder hver Dag og sukker efter at faa Solsikkefrø, og trods det at man hver Dag kan se Solsikker staa og kaste sin Solglans over mange Kolonihaver og Nyttehaver, er der ingen, som tænker paa, at disse, naar de var afblomstret, kunde gøre Nytte endnu en Gang ved at give Næring til en sulten Papegøje, jeg har ofte før været inde paa dette Spørgsmaal, uden at det dog har ført til Resultat; men nu maa og skal det gøres frugtbringende.

Papegøjerne maa ikke være Stedbørn. Altsaa skaffer vi Solsikkefrø.

Jeg opfordrer derfor alle Fuglevenner om at hjælpe til i denne Aktion, hvis De ved nogle eller ser nogle, som dyrker Solsikke som Læbælte eller som Prydplante i Haven, bed dem da om at sende Blomsten, naar den er moden, til »Foreningen for Fuglevenner«. Vi skal da sørge for, at Frøet bliver videre behandlet og søge at fordele dette til de Mennesker, som nu sidder og er bekymret for Mad til deres Poppedreng, lad intet Tilfælde gaa upaaagtet hen, men hjælp til alle sammen og lad os vise, at vi er virkelige Fuglevenner, skulde De ikke selv magte Opgaven, da send et Par Ord eller ring til Foreningens Sekretær C. F. Cornelius, Strandgade 46, Telf. Amager 4359 y.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Vestergade 11, København K. Tlf. Central 7998.
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hell. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
»D. U. K.«s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 5,00.
Aarskontingent 5 Kr. + Abonnement paa Bladet 3 Kr.

Næste Møde
afholdes Søndag den 15. Oktober Kl. 10 i Rossini, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Sidste Møde.
Herr Lauritz Hansen havde medbragt 3 Undulater, en Brunvinge, en Brunvingekobolt og en Brunvingemaue af Aargang 1944.

Herr H. Tolmark havde medbragt 5 Undulater, to helt hvide med røde Øjne, to gule med røde Øjne og en Isabel, alle meget smukke Fugle, det var et sjældent godt Resultat, Herr Tolmark havde opnaaet, og alle var derfor enige om at lykønske ham med det gode Resultat, dette sjældne Opdræt gav Anledning til en større Drøftelse af Brunvingerne og Isabel Undulaterne, det vil blive interessant at se Resultaterne efter en Prøveparring af Brunvinge gange hvid.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Kun for Medlemmer. Takst 5 Øre pr. Ord. Maa indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385.

Frørensemaskine ny eller brugt købes.
Jørgensen, Ny Carlsbergvej 11. Eva 4575.

Fra Friluftsvolierer sælges: Unge udfarvede Fugle af Opdræt 1944: Amarant, Guldbrystet, Sommerfuglefinke, Trefarvet Papegøjeamandine (opmadet af Forældrene) Fischerii og Dværgvagtel.

Desuden sælges: 1,0 Amarant, 2,0 Graaastrild, 1,0 Orangekindet, 1,0 Helena, 1,1 Tigerfinke, 1,0 Skadefinke, 1,0 St. Kubafinke, 2,2 Mosambiksisken, 0,1 Safranfinke, 1,1 Sommerfuglefinke.

Scheel, Solbakkevej 58.
Gentofte 4122.

Sælges: D.U.K.: fastringede Undulater: Graavingede i lysegrønt og mørkegrønt Kr. 25,— Parret. I olivengrønt, himmelblaat og kobolt Kr. 30,— Parret. Brunvingede Kr. 40,— pr. Stk.
Lauritz Hansen, Birkholmv. 12, Vanl. Damsø 1534.

---

2 Par Sangparakitter til Salg eller Bytte med andre Parakitter helst Rosella, det ene Par fra 1942, og har ynglet iaar, og et Par fra 1944.
P. W. Olsen, Margretevej 24, Vejle.

---

2 Agapornis fischers byttes med velholdt og pænt Flyvebur.
P. Kjærgaard-Petersen, Juulsvej 5, Hobro.

Sælges: Zebrafinker Par 12,— Kr. »Die gefiederte Welt« 1896 8,— Kr. Hvid Maagefinke Han 8,— Kr.
Aage Madsen, Skovbo, Viborg.

Sælges: Blaahovede Papegøjeamandiner og 1,1 lille Skadefinke med 5 Unger.
Købes: 0,1 Diamantfinke og 0,1 Ædelsanger.
P. Jørgensen, Langgade 13, Gedser.

Sælges: Hvide, Gule og Orange Kanarier — Zebrafinker — Blaa Undulater.
M. Fiskers, Sandved.

Købes: Unge Stillidser til Voliere.
Charles Hansen, Frederiksberg Allé 6, Kbhvn. V.

Købes: Klerkefinker — Ornitologisk Litteratur og ældre Blade og Tidsskrifter.
Albrecht Møller, Christen Kolds Allé 1, Kastrup. Kastrup 378.

Sælges eller byttes med Fugle: Et 4 Rums Kassebur, 2 Kassebure 80×32 cm, Ungfugle af fin Stamme, Sortbroget Maagefinker, 1,0 Hvidbroget, 1,0 Hvid Risfugl.
Købes: 0,1 Spidshalet Bæltefinke, 0,1 Sølvnæb, 0,1 Kubafinke.
Gunni Nielsen, Skovbovængets Allé 27, Roskilde.

Kanariefugle-Unger købes 4,00—5,00 Kr. Stk., hvide, gule og lysbrogede. Oplysninger med Pris.
Fuglehandelen **»Trekanten«,** Hillerød.

Bemærk: Annoncer bedes fremtidig sendt til Bladets nye Ekspedition, Hr. Albrecht Møller, Vesterbrogade 79, 3., Vester 3113, København V.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Ekspedition: K. Riis-Hansen, Vestergade 11². Tlf. 7998.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, København S.

S T U E F U G L E N E

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang | November 1944 | Nr. 2

FARVEKANARIER.

12

Den brune Kanariefugl

af Julius Henniger, Machern bei Leipzig, Obmann der Deutschen Farbenkanarien Züchter.

Oversat og forsynet med Tavler af Rich. Faber.

Artiklen er velvilligst skrevet for »STUEFUGLENE« paa Foranledning af Redaktøren. — Feb. 1942.

Se 19. Aargang Side 85 hvor der findes en Oversigt over tidligere Artikler om Farvekanarier i „Stuefuglene".

Navn — Farve — Systematik.

Brune Kanriefugle kalder vi de Kanariefugle, hvis Fjerdragt enten paa hvid, gul, orange eller rød Underfarve ser brun ud, mens deres Øjne, især hos Ungerne, ikke er sorte, men derimod rødbrune.

Som det er bekendt, er Fjerdragten hos den grønne Kanriefugl, respektiv den vilde Kanariefugl, fra hvilken samtlige Farve-, Figur- og Sangracer mer eller mindre nedstammer, sammensat af tre Farver: Sort — Brunt og Gult.

Blandingen af disse tre gir den egenartede olivengrønne Farve, som »Canario« har paa de Kanariske Øer, denne staar forøvrigt den europæiske grønne Girlitz slægtsmæssig saa nær, at man undertiden anser begge for blot stedlige Racer af samme Fugleart.

Maaske endnu før 1700 opstod i en eller anden Kanariestamme i Europa — hvor »Canario« allerede dengang blev opdrættet i alle Lande — ved pludselig Ændring i Arveanlæget (Mutation), nemlig ved Bortfald af det sorte Farvestof eller Melani i den ydre Fjerdragt og i Øjets indre Hinder den første brune Kanariefugl, som af bestemte Grunde maa ha været en Hunfugl.

Da Grundfarven hos de daværende Kanariefugle var nærmest gul, saa disse Fugle ikke lysebrune ud, men *kanelfarvede.*

Det brune Farvestof for sig alene, altsaa f. Eks. paa hvid Grund, er nemlig en blegbrun Farve — lysere eller mørkere — for hvilken jeg for omtrent seks Aar siden foreslog — og med Held indførte — Navnet »Falb« (*Brun* — Red.), mens jeg betegnede denne brune Farve paa gul Grund som »Zimt« (*Kanelbrun,* — Red.).

Indtil da blev denne Farveblanding, respektiv den brune Farve under Et, misvisende benævnt »Isabel« af de tyske Kanarieopdrættere. Ved Isabel forstaar man, særlig hos Heste, et meget lysere og sartere Brunt end det, der findes paa den gul-brune Kanarie. Dertil kommer af f. Eks. hos Hollænderne — hvor osse Farvekanarieopdrættet er meget udbredt — forstaar man ved Isabel rettelig en sart lysebrun (kanelbrun) Farve, som fremkaldes ved at Agat-Egenskaberne ved Indvirkning af Fortyndingsfaktoren (Dilutionsfaktor) frem-

drages af den almindelige mørkere kanelbrune. I Tyskland kalder man disse hollandske »Isabeller«, naar de har gul Grund »Agat-kanel-farvede«. Er derimod Fjerenes Grundfarve hvid, saa kalder de tyske Opdrættere den fortyndede brune Farve: »Agat-brun«.

Tidligere kaldtes disse de sædvanlige normale brune for »Sølvisabeller« og de mørke kanelfarvede for »Guldisabeller«. Endnu idag har i Tyskland mange af de ældre Opdrættere ikke indstillet sig paa Brugen af de nye ensartede Farvebetegnelser: Brun og Kanel; men disse korte og træffende Betegnelser vinder mere og mere Indpas.

Saaledes som jeg allerede har antydet det, fremtræder Fedtfarvestoffet (Lipochromet) Gult — (og ligeleds osse det fra Kapucinersiskenen overførte og undertiden mere eller mindre iblandede Fedtfarvestof Rødt) — i to Styrker, mørk og lys, saaledes at vi osse maa skelne mellem: Mørkkanel og Lyskanel. Iblandingen af Rødt — som mange af vore Farvekanarier har efter Indkrydsningen af Kapucinersiskenen — forekommer indtil nu i tre Blandingsgrader: mere Gult end Rødt (GGR), lige meget Gult og Rødt (GR og GGRR) og mindre Gult end Rødt (GRR).

Naturligvis forekommer der osse Brun-Kanarier med disse Grundfarver, som saa igen findes ligeledes som Lys og Mørk i Farven.

Den brune Farveblanding med Rødt fører til Farverækken, som benævnes Orangerødbrun (respektiv Dobbeltorangebrun) og Orangerødbrun, denne sidste er endnu ret sjælden opdrættet. Paa Tysk benyttes »Kress« (Nasturtiegul, Red.) istedetfor Fremmedordet Orange.

Endvidere maa vi hos de hvidgrundede Brune, altsaa de Brune, skelne mellem to i arvelig Henseende fuldstændig forskellige Varieteter: 1) de Tysk-Brune, hos hvem det gule Farvestof er næsten ganske undertrykt og 2) de Engelsk-Brune, som overhovedet ikke har gult Farvestof. Da de første spaltearvelige (Splittere, Red.) og afspalter gulgrundede Brunfugle, betegner man deres Fuglefarve rigtig som Brun/kanel; mens de sidste er ensarvelig og derfor er egentlig (ren) Brune. — For de første ligger »Dominat-hvid« og for de sidste »Recessiv-hvid« til Grund.

Brunfugle med Rødt findes (respektiv vil findes) osse med den fortyndede Agatbrunfarve, saaledes at der ialt, uden Hensyn til Sondringen Lys eller Mørk, findes følgende udvortes forskellige brune Farvevarieteter:

VF 1 og 3 Kanel — Agatkanel.
VF 2 og 5 Brun — Agatbrun.
VF 7 Orangekanel — Agatorangekanel.
VF 9 og 13 (Dobbelt-) Orangebrun — Agat — (dobbelt-) orangebrun.
VF 15 Orangerødbrun — Agatorangerødbrun.
VF 11 og 17 Rødbrun — Agatrødbrun.

Som det fremgaar af Numrene paa de arvelige Fuglefarver (VF) gives der Farverne: Kanel, Brun, Orangebrun og Rødbrun og ligeledes deres agatfarvede Afarter, en ensarvelig (VF 1, 5, 13 og 17) og en spaltearvelig (VF 2, 3, 9, og 11), som efter Tur afspalter Brun, Kanel, elle andre Brunfarver eller Brun. De arvelige Fuglefarver (VF) 4 — 6 — 8 — 10 — 12 — 14 — 16 og 18 har jeg udeladt, da de ikke alene er uønskede, men ganske ligner VF 2 (respektiv VF 5). Kun VF 2 og 5 adskiller sig allerede udvortes ved et svagt gulligt Skær paa Slagfjerene hos VF 2 — dette mangler ganske ved VF 5.

Læserne vil allerede af denne forkortede Opstilling se, at Rækken af arvelig forskellige Brunfarver slet ikke er lille. I Virkeligheden er indtil idag, bortset fra delvis Tegning eller fuldstændig Ensfarvning allerede rundt regnet 68 arvelige forskellige Brunfarver mulige hos Kanarierne, af hvilke ganske vist nogle endnu ikke er opdrættede, andre ikke til at skelne udvortes og igen andre ikke ønskelige, fordi de i arvelig Henseende er for vanskelige at opdage. Jeg vil derfor idag lade det blive ved de ovenfor opremsede seks respektiv tolv Farver.

Kun om *Arvereglerne* ved *Agategenskaben* maa jeg sige, at den, som den eneste af de øvrige Egenskaber, har den *samme* Arvemaade som den *brune* Farve, nemlig den *kønsbundne*,

For at klargøre den kønsbundne Arvemaade maa jeg først kort forklare, hvad der be-

som jeg nu skal beskrive. Alle øvrige Egenskaber arves normalt, altsaa ikke kønsbundne.

Den kønsbundne Arveregel.

stemmer Kønnet hos den kommende Skabning hos Fuglene (og hos Sommerfuglene).

Kimcellerne — eller Kønscellerne —, altsaa Sædcellen hos Hannen og Ægcellen hos Hunnen — indeholder hver to Kønskromosomer, d. v. s. Bærere af Arvefaktoren, der bestemmer Kønnet. Det er nu blevet fastslaaet ved Hjælp af Mikroskopet, at hos Fuglen er begge Kønskromosomer hos den mandlige Sædcelle ens og har *ens* Indhold — de betegnes ved X — mens hos det kvindelige Æg de to Kønskromosomer er *forskellige*, nemlig saaledes, at den ene stemmer overens med Hannens — altsaa osse indeholder X — mens det andet Kønskromosom er *tomt*. Da nu den brune Farve hos Kanariefuglen hører til de Egenskaber, der har deres Sæde i Kønskromosomerne, saa arves den kønsbunden — og netop den Brune-Han har Brunfaktoren i begge X-Kromosomerne (Brunfaktoren vil vi betegne: B) altsaa har Hannen XB+XB. — Derimod har den Brune-Hun kun eet X-Kromosom, (thi det andet Kønskromosom er tomt), deraf følger, at den kun har een Gang XB (altsaa XB+00), da Brunfaktoren B kun kan slutte sig et X.

Nu maa vi klargøre os Arvefølgen for Kønnene — hvortil den Brune-Farve er bunden!

Parre vi en brun Han (XB+XB) med en brun Hun (XB+00), saa modtager hver Unge eet Kromosom fra Faderen og eet fra Moderen:

Han: XB+XB × Hun: XB+00 =

Unger:

XB+XB	XB+XB	= 2,0
XB+00	XB+00	= 0,2

Det fremgaar da indlysende, at Halvdelen af Ungerne kun kan faa et *tomt* Kromosom fra Moderen — denne Halvdel faar XB+00 — det er Døtrene!

Den anden Halvdel af Ungerne faar saavel fra Faderen som fra Moderen — altsaa fra hver et Kromosom XB (altsaa tilsammen XB +XB) — det er Sønnerne!

Da Han- og Hunungerne efter dette har samme Sammensætning af Køns- eller Kimcellerne, som Forældrene har, saa maa de osse være brune som disse.

Parrer vi nu imidlertid en brun Han (XB+XB) med en grøn Hun, som har Kimcelleformel XS+OO — hvor S betyder Sort:

Han: XB+XB × Hun: XS+00 =

Unger:

XB+XS	XB+XS	= 2,0
XB+00	XB+00	= 0,2

saa følger heraf, at Hanungerne faar Formlen XB+XS og Hunungerne XB+00, d. v. s. at de sidste blir Brune. Af Formlen ser vi, at Sort og Brunt er i Vekselforhold til hinanden, d. v. s. at et X-Kromosom enten er forbundet med S eller B. — Men nu er det imidlertid saaledes, at den sorte Farve dominerer (undertrykker) den brune Farve, altsaa maa de unge Hanner — hvor saavel S som B. er tilstede — se grønne ud, men de er med Hensyn til det mørke Farvestof (Melani) spaltearvelige (Splittere), idet de spalter i Brunt. Dette viser sig straks, naar vi parre en saadan Grøn, men osse Brun-arvelig-Han (XS+XB) — som vi kalder (Skjult) *brunblodet* — med en hvilkensomhelst Hun.

Tager vi først en grøn Hun:

Han: XS+XB × Hun: XS+00 =

Unger:

XS+XS	XB+XS	= 2,0
XS+00	XB+00	= 0,2

saa følger at saavel Sønnerne som Døtrene falder i to forskellige Slags, nemlig: XS+XS og XS+XB (Sønner) og XS+00 og XB+00 (Døtre), d. v. s. at alle Hanungerne ser grønne ud — men Halvdelen af dem, de med Kimcelle XS+XB (som vi først kan udfinde

ved videre Avl) er (skjult) brunblodede. Af Hunungerne har den ene Halvdel Kimcelleformel XB+00 og de er altsaa brune.

Parre vi nu derimod en grøn — men dog brunblodet — Han (XS+XB) med en brun Hun (XB+00)

Han: XS+XB × Hun: XB+00 =

Unger:

XS+XB	XB+XB	= 2,0
XS+00	XB+00	= 0,2

saa faar vi hos Døtrene ganske det samme Resultat, nemlig: XS+00 og XB+00, men hvor den forrige Parring gav hel-grønne Sønner (XS+XS) er her denne Halvdel af Sønnerne brune (XB+XB), mens den anden Halvdel af Sønnerne er — ganske som ved den anden Parrig — grønne men brunblodede (XS+XB).

Paa denne Maade virker altsaa den kønsbundne Arv.

Heraf er det klart, at der *ikke* kan findes »*brunblodede*« Hunner, da Sort og Brunt hos Hunnerne ikke kan optræde sammen, da der hos dem kun findes *eet* X-Kromosom.

For at være ganske nøjagtig, maa jeg nævne, at Sort (S) indtil nu ikke forekommer alene hos Kanarierne, da Randene paa de fleste Fjer paa »Sortfuglene« (XS+XS, XS+XB, XS+00) viser brun Tone, og paa den anden Side har alle Fjer paa »Brunfuglene« en mer eller mindre sort-graa Basis. Altsaa burde Bogstav-Symbolerne S og B egentlig være: SB og BS — men for at undgaa Forvirring, har jeg i den ovenfor givne Forklaring udeladt den mer eller mindre synlige Bifarve, altsaa B hos SB og S hos BS.

I alle Fald ser BS mørk (sort) og BS brun ud, altsaa kan vi rolig betegne dem ved S og B.

Endvidere maa jeg endelig omtale, at — det har Praksis vist — i ved to af de ovenfor nævnte Parringer med grøn Hun forekommer i Resultatet smaa uventede Undtagelser, som vi endnu ikke har kunnet forklare. Ved Parringen brun Han og grøn Hun falder uventet mellem ca. 100 Hanner en der er brun, mens de øvrige 99 er rigtig grønne brunblodede. Blandt Døtrene i denne Parring findes ligeledes uventet blandt 10 Hunner *een* grøn, mens de øvrige 9 rigtig er brune. Endvidere bliver ved Parringen grøn brunblodet Han og grøn Hun *en* af 50 Sønner — der skulde være brunblodet — mærkværdig nok brun. Disse Undtagelser er imidlertid ikke saa store, at vi ikke straks, naar Ungerne er komne ud af Æggene, af den sorte Farve eller de rødbrune Øjenfarver kan erkende den senere Farve og dermed Kønnet. Fremfor alt har Opdrættet af brune Fugle den Fordel, at Odrætteren straks efter Udrugningen kan se, hvorledes Farven vil blive, grøn eller brun. Efter faa Dages Forløb begynder osse Huden paa de nøgne Unger at farves sort eller brunlig, og Kenderen kan af Dybden af denne Omfarvning allerede skelne Agatfuglen fra Normalfuglen. Nogle erfarne Opdrættere paastaar endog, at de i de allerførste Levetimer kan bestemme brunblodede Hanner paa den endnu rødlige Øjenfarve. Jeg har desværre endnu selv ikke kunnet gøre denne Iagttagelse. Endvidere bør det til Slut ikke forblive uomtalt, at osse de helt ensfarvede eller delvis lyse med rødbrune Øjne henhører til Brunfuglene, selv om de maaske slet ikke fremviser brune Fjer. Ved saadanne Fugles Hjælp kan man i Nød overføre den brune Farve til andre helt mørke Fugle. Parrer man f. Eks. en helt gul Han med rødbrune Øjne med en tysk-graa Hun, saa faar man lutter brogede, flest med den bekendte Svaletegning (lys Krop, Vinger og Hoved derimod mørkfarvede), efter Forventning er Halvdelen brunblodede Hanner — som saa igen for Halvdelens Vedkommende er tysk-hvide og graa og for den anden Halvdels Vedkommende gul og grøn-broget — mens den tiloversblevne Halvdel bliver Hunner med en Del gul- og brunfarvede og den anden Del tysk-hvid-brun broget. Parrer man nu igen saadanne Fugle, lad os sige f. Eks. brunblodede, gul- og grøn brogede Hanner med tysk-hvid-og-brun brogede Hunner (helst

ikke Helsøskende), saa faar vi saadan omtrent 25 pCt. næsten helt mørke eller brune, 25 pCt. helt eller næsten helt ensfarvede lyse Unger med sorte eller rødbrune Øjne og tillige 50 pCt. mørke eller svaletegnede. Blandt begge Køn forekommer graa og kanelfarvede, ligesaa brune og grønne, kun maa bemærkes, at alle de graa og de grønne Hanner er brunblodede.

Endelig er endnu at bemærke, at de engelske Farvekanarieopdrættere fortrinsvis bruger den saakaldte »sib«-Hun (den gennem flere Generationer ensfarvede opdrættede gule Hun) til Bastardopdræt med andre Finkehanner og af denne venter særlig lyse Bastardkanarier.

Agat-Tegningen.

Arvereglerne for Agat-Tegningen følger ganske den samme Lov som den brune Farve. I alle de tidligere angivne Eksempler behøver vi kun at erstatte S med N (Normal) og B med A (Agat). Saaledes vil alle Hanner med Kimcelleformel XN+XN være helt normalfarvede, alle med XN+XA af Ydre normalfarvede, men (skjult) agatblodede, og endelig alle med XA+XA agatfarvede, det vil sige kun at ha Mørkfarvestoffet (hos de Brune altsaa Brunt) i ca. halv Fortynding, nemlig lys og zart. Alle Hunner med Kimcelleformlen XN +00 vil være normalfarvede, alle med XA +00 er agatfarvede.

Agatblodede Hunner findes altsaa lige saa lidt som brunblodede Hunner.

Gul og Rød.

Hvad nu angaar Fedtfarvestofferne Gul og Rød og tillige deres forskellige Blandinger og Afskygninger (lys og mørk, næsten undertrykt og helt manglende, altsaa hvid Grundfarve), saa arves de enkelt, det vil sige *ikke* kønsbunden. Men det er nu ikke her Stedet til at komme ind paa de almindelige Arveregler, det er Stof til en anden Artikel.

Sangen.

Der er nu kun tilbage at fortælle noget om den Brune-Kanarie's Værdi som Sanger. Hvad dette angaar saa viser der sig her den mærkelige Kendsgerning at Brun-Fuglene (det drejer sig først og fremmest kun om kanelfarvede og dernæst om tysk-brune Kanarier) indtil nu hvad angaar Ædelsang kun yder utilfredsstillende Sang.

Da jeg som Fagmand for Farve- og Bastardkanarier ikke har kunnet forklare mig dette, har jeg henvendt mig til en af mine Bekendte, der tillige er Sangkanariedommer og dertil en fortræffelig Kender af Farveopdræt.

Hrr. Baentsch i Wittenberg meddeler mig bl. a. følgende:

»Mens det næppe er sværere at naa den sanglige Topydelse (Hochleistung) hos mørkgule, mørkgrønne, tysk-hvide og graa Farvekanarier end hos den almindelige Sangkanarie (Harzer), saa er det hos de Farvekanarier, der har Kapucinerrødt, allerede betydelig sværere, men frembyder ingen uovervindelig Vanskelighed, det kræver blot Taalmodighed og Tid!

Derimod blir denne Opgave til et Kæmpearbejde, naar det drejer sig om Brun-Kanarier!

Er Farvekanarien af Land- og Sangkanariestamme og dertil stor og kraftig, sund og sangglad, og har et kraftigt Organ, saa er den i Sangkanarieopdrætterens Haand et taknemligt Udgangsmateriale. I Virkeligheden forekommer alle de førstnævnte Farver allerede med god og særdeles god Sang.

Anderledes ligger Forholdet hos de Farvekanarier, der fjernere eller nærmere kan tælle den lille Kapucinersisken blandt sine Aner. De maa først bringes op i Størrelse, før man kan vente Succes med Hensyn til deres Sang. Sangydelsen er ikke blot et Forhold, der angaar Sangmuskulaturapparatet, men tillige især osse Luftsækkene (Windsäcke), der skyder sig dybt ind i Fuglens Legeme. Legemsbygningen maa yde denne tilstrækkelig Plads. Derfor maa det i høj Grad bifaldes, at Formanden for Tyske Farvekanarieopdrættere atter og atter fordrer, at Farvefuglene skal være store og statelige. Herved blir de egnede for Opdræt af høj Sangydelse. Brunfuglene er ganske vist ikke udtalt smaa, men dog paafaldende

slanke og langstrakte af Figur. De leder Tanken — hvad angaar deres Form — hen paa visse Figurkanarier i Særdeleshed, naar man ser paa Hoved og Hals og den Maade, hvorpaa de holder Vinger og Hale. I Aarene før og efter Verdenskrigen blev Farvekanarier ofte trukket af Figurkanaricopdrætterne og især osse brune Fugle. Fra den herfra nedarvede Slankhed i Brunfuglenes Figur stammer tilsyneladende deres mangelfulde Sangbegavelse. Vore Anstrengelser maa derfor være rettet mod fyldigere Kropsform og Indkrydsning af bedste Sangkanarieblod, saa vil efter mange Aar med maalbevidst Opdræt til Slut osse Brunfuglene opvise gode Sangydelser. Den kønsbundne Nedarvning af den brune Farve forlænger Vejen, men Maalet er dog til at naa.«

Opdrættet af den brune Kanarie i alle Afskygninger har mange Venner i Tyskland, fordi Arvereglerne er saa interessante og fordi de Farveblandinger der fremkommer paa Undergrund af Hvidt, Gult, Orange og Rødt for en stor Del er af vidunderlig Skønhed.

Det skal glæde mig meget om osse Kanarieopdrætterne i Danmark vil vende deres Interesse — mere end hidindtil — mod denne mangeartede Farvegruppe.

FRA NOTEBOGEN.

Papegøjen var Hovedvidne i celeber Skilsmissesag.

En Papegøje var Hovedvidnet ved en Skilsmisseproces, der nylig var for Domstolen i Bukarest.

Ægtemanden Carlos Boschor havde været paa Forretningsrejse i Tyrkiet, og da han kom tilbage, skreg Papegøjen pludselig fra sit Bur »Tag den med Ro, Carlos er i Istanbul!« Ægtemanden anede straks Uraad. Han vidste, at en god Ven af Huset ustandselig brugte Udtrykket »Tag den med Ro«, der var hans Yndlingsudtryk.

Carlos følte sig straks overbevist om, at hans Kones ægteskabelige Trofasthed havde ladt meget tilbage at ønske under hans Fravær. Konen og Vennen protesterede energisk mod hans Ytringer, men Carlos forlangte Skilsmisse og fik efter Andragende Lov til at lade Papegøjen optræde under Processen.

Fruen og hendes Ven nægtede ogsaa i Retten at være skyldige, men da Papegøjen blev bragt ind i Retslokalet og med høj Røst skreg »Tag den med Ro, Carlos er i Istanbul!«, følte Dommeren sig overbevist, og Carlos fik Skilsmissen bevilget. Vikar, i B. T.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: J. Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Tlf. Kastrup 378.
Næstformand: K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5. Tlf. Nora 5314.
Sekretær: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Am. 4359 y.
Redaktør: Bankrevisor Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Tlf. Helr. 1708.
»F. f. F.«s Postgiro Nr. 1385. Aarskontingent Kr. 7,00 (Medlemsbladet gratis).
Abonnement 5 Kr.

Ordinær Generalforsamling

afholdes Søndag den 12. November Kl. 14 i Park Hotellet, Jarmers Plads 3, Hj. af Skt. Pederstræde.

Dagsorden:

1) Valg af Dirigent.
2) Formanden aflægger Aarsberetningen.
3) Kassereren fremlægger det reviderede Aarsregnskab til Godkendelse.
4) Forslag fra Bestyrelsen.
5) Forslag fra Medlemmerne.
6) Valg af
   a. Bestyrelsesmedlemmer.
   b. Bestyrelsessuppleanter.
   c. Revisorer.
   d. Revisor-Suppleanter.
7) Eventuelt.

NB. Efter Tur afgaar Formanden og Kassereren.

Husk at have Deres Medlemskort i Orden, ved en eventuel Afstemning er det kun det Medlemskort for 1944—45, som gælder.

Bemærk den ændrede Mødetid.

Lov er Lov og Lov skal holdes!

Alle Sangfugle — Smaafugle — er fredede her i Landet — de maa hverken fanges eller skydes ifølge Lov Nr. 145 af 28. April 1931, Lov om Jagten.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Vestergade 11, København K. Tlf. Central 7998.
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hell. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
»D. U. K.«s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 5,00.
Aarskontingent 5 Kr. + Abonnement paa Bladet 3 Kr.

Næste Møde
afholdes Søndag den 19. November Kl. 10 i Rossini, Gl. Jernbanevej 27, med følgende

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Sidste Møde.
Trods det tidlige Tidspunkt var Mødet godt besøgt, der udleveredes noget af det indkøbte Frø, samt Strandskaller.

Herr Riis-Hansen havde medtaget to brogede Undulater af Aargang 1944, meget smukke og interessante Fugle.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Kun for Medlemmer. Takst 5 Øre pr. Ord. Maa indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385.

Sælges: 1ste og 2den Kapucinersisken-Bastard, yngledygtige Hanner fra 44 efter Kapucinersisken Bastard og Orange-Kanarie, kan byttes med hvide Zebrafinker, Sølvfasaner fra 1944, ubeslægtet. 70 Kr. pr. Par.

P. Kammann, Høruphav pr. Kirkehørup, Als.

Sælges. 4,0 Ceresastrild, 1,1 Agapornis fischeri, 2,1 Chin. Dværg Vagtler, Maagefinker ønskes byttet med Zebrafinke Hanner.

Nonnegaard, Borups Alle 152 A. Tlf. Taga 4557 x.

Zebrafinker sælges, evt. bytte med 1,1 Kanarier (gerne Ungfugle) og 1,1 Sølvnæb (eller andet).

O. K. Andersen, Emdrupbanke 44 Ø. C. 2637 Lok. 4.

Sælges: Maagefinker, Blaahovedet Papegøjeamandiner.

Langberg, Christiansdal 33, Rø. 1237.

Fra Friluftsvoliere sælges: Unge udfarvede Sommerfuglefinker, Spidshalede Bæltefinker samt Ringastrilder. Tr. eft. Kl. 17.

O. Svensson, Bramslykkevej 24², th.

1,1 Mosambiksisken, 4,3 Chin. Dværg Vagtler eget Opdræt.

Birch, Prss. Alexandrines Alle 11, Charlottenlund. Tlf. Ordrup 911.

1,1 Diamantfinker, smukke Eksemplarer, samt Orangekanarier billig til Salg.

Riis-Magnussen, Møbelforretningen Vendersgade 14. Byen 5780 y.

Fra Friluftsvoliere sælges: yngledygtige fine hvide Zebrafinker, 50 Kr. Parret.

Ulrich Andersen, Frederiksgade 49, Horsens.

Sælges: Bourks Parakit Han 85 Kr. Aagap. fischeri Hun 20 Kr.

Aage Madsen, »Skovbo«, Viborg.

Sælges. 1,1 udfarvede Diamantduer eget Opdræt 1944, 1,0 Ringastrilder samt Zebrafinker.

Fog, Jernbanevej 2, Kongens Lyngby. Lyngby 2036.

Søges. 1,0 Brun Kanarie (Sølvisabel), kan byttes med Orangekanarier.

Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Hell. 1708.

Købes: Jessen & Mentz »Vilde Planter i Norden«, 4. Bd., samt dansk saavel som udenlandsk Fuglelitteratur.

Kai Riis-Hansen, Vestergade 11², K.

Sælges: 15 kraftige Nymfeparakitunger fra Foraaret 1944.

Købes: 0,2 trefarvet Papagøjeamandine, 0,1 hvid stribet Klerkefinke, 1,0 spidshalet Bæltefinke (Heecks), 0,1 Maskebæltefinke, 0,1 Tigerfinke, 0,1 Diamantfinke.

Th. Hedegaard, Hulbæk, Ørum,, »Sønderlyng«.

1,1 lille Kubafinke, 1,1 Amarant købes.

Jens Jensen, Rosenkrantzgade 20³, Aarhus.

Sælges. Sølvfasan, Guldfasan, Jagtfasan, Chinesisk Dværg Vagtler, Agapornis fiecheri, Nymfeparakit og Sangparakit — I Løveskind, garvet 2,28 m fra Snude til Halespids, som nyt, Kr. 100,—.

C. Knudsen, Fasaneriet »Phønix«, Kollund Syd.

Bemærk: Annoncer bedes fremtidig sendt til Bladets nye Ekspedition, Hr. Albrecht Møller, Vesterbrogade 79, 3., Vester 3113, København V.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Ekspedition: K. Riis-Hansen, Vestergade 11². Tlf. 7998.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, København S.

Driftsregnskab for »Foreningen for Fuglevenner«

fra 1. Oktober 1943 — 30. September 1944.

			Indtægt	Udgift
Kassebeholdning			1.084,94	
Bortlodning			95,00	
»Stuefuglene«:				
Trykning		1.822,50		
Porto		247,60		
Cliche og Tegninger .		266,49		
Incasso		25,00		
Redaktion		150,00		
		2.511,59		
Indgaaet for Annoncer		503,05		2.008,54
Porto				86,95
Tryksager				55,35
Annoncer og Reklame				102,48
Kontingent og Abonnement ...			2.595,50	
Lodsedler:				
Salg	711,00			
Annonce ...	50,00	761,00		
Trykning ...	43,00			
Porto	20,00			
Annonce ...	6,90			
Notarius publicus	20,55	90,45	670,55	
Diverse Omkostninger:				
Blomstergave		30,00		
Natudflugt		15,00		
Bestyrelsesmøder ...		65,00		
Foredrag og Films ...		53,50		
Præmier		47,28		210,78
Bladet (ældre Aargange)		99,00		
÷ Indbinding		65,52	33,48	
Emblemer:				
Køb		55,00		
Salg		25,50		29,50
Renter			15,01	
Kassebeholdning				2.000,88
			4.494,48	4.494,48

STATUS

Aktiver.	
Bure og Borde (opr. 829,75)	200,00
Pokaler	200,00
Emblemer (24 Stkr.)	36,00
Bank og Giro	2.000,88
	2.436,88

Passiver.	
Redaktionshonorar 1943—44	150,00
Formue	2.286,88
	2.436,88

Kai Riis-Hansen,
Kasserer.

Revideret af: *Wm. Holm.* *H. C. Christensen.*

/Albrecht-Møller.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang December 1944 Nr. 3

LIDT OM SIVASTRILDER, PLEJEFORÆLDRE M. M.

AF GUNNAR STUMPE, LIVØGADE 9, KBHVN. Ø.

I Anledning af Herr Wilh. E. Olsens Indlæg i »Stuefuglene« September 1944 om Ammefugle.

Først maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaar alt, hvad Hr. Wilh. E. Olsen skriver, idet nemlig Artiklen gaar ud paa at beskrive Maagefinkernes, som Plejeforældre, mindre gode Indvirkning paa Kvaliteten ved Opdræt af andre Fuglearters Unger, ikke mindst disse Ungers senere Duelighed og Villighed til at lægge Æg, passe disse og opmade sine egne Unger.

Ja, jeg forstaar ikke, at Hr. Wilh. E. Olsen vil kalde *det* et Forsøg: »At vise, hvor hurtig Tropefugle i Fangenskab mister Lysten til at passe deres Yngel, samt efterhaanden ogsaa holder op med at lægge Æg«. Hr. Wilh. E. Olsen giver endda Maagefinkerne Skylden, paa Grundlag af, at 2 Par Sivastrilder, født og opmadede i Fangenskab af friske, indfangede og importerede Forældre, Aaret efter ikke selv vil ruge og opmade deres egne Unger.

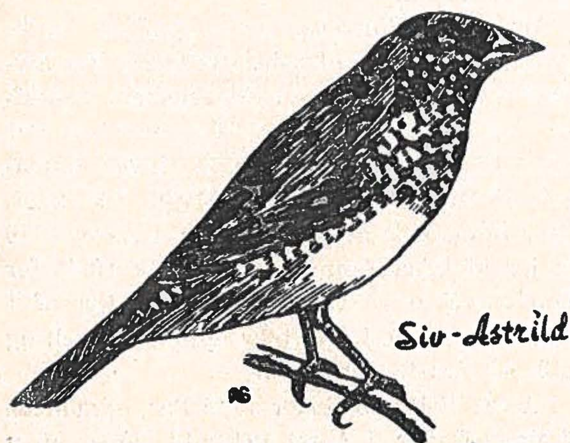

Thi selv om Hr. Wilh. E. Olsen, umiddelbart efter Beskrivelsen om Sivastrilderne, kommer med den utvivlsomme rigtige Grund til Fuglenes manglende Yngledygtighed, nemlig den meget daarlige Anbringelse af Fuglene i smaa Bure med kun lidt Lys, og tilmed et Par, som er Søskende, næste Aar endda i andet Led. Saa skriver Hr. Wilh. E. Olsen dog senere i sin Artikel: »Hvis de mange Maagefinkeinteresserede, der anvender denne Fugl som Ammefugl, interesserede sig lige saa meget for Opdrættet af Tropefugle uden Plejefugle, havde der nu været en stor yngledygtig Bestand her i Landet af de Arter, der egner sig for Ophold i Fangenskab«. Se her kommer vi til et Punkt, hvor Hr. Wilh. E. Olsen og jeg absolut ikke er enige. Thi, uden Maagefinkernes Hjælp, havde vi nu i Dag efter min Mening for flere Arters Vedkommende staaet paa næsten bar Bund.

Mit Ønske er, og dette anser jeg ingenlunde for umuligt at opnaa, at man med Aarene maa naa, igennem tilstrækkelige Antal af Generationer, der er født i Fangenskab, ogsaa ved Maagefinkers Hjælp, at faa Fuglene saa meget tilvænnede de Forhold, vi nu engang i Fangenskab kan byde dem, saaledes at disse kan yngle og trives noget lignende som Zebrafinkerne.

Der gives jo mange Arter Fugle, som for at

yngle med Held med Hensyn til Ophold kræver mere end et lille Bur med kun lidt Lys.

Da ikke alle Fugleliebhavere har Forhold og økonomisk Basis til de store udendørs eller indendørs Volierer, er Maagefinkernes Hjælp, da disse ikke behøver saa megen Plads, af uvurderlig Betydning. Ja mange Menneskers Glæde ved Fuglehold stilles da ogsaa først rigtig tilfreds ved Opnaaelsen af Yngel af deres Fugle.

Endvidere mener jeg, at ikke andre Arters Unger, opmadede af Maagefinker, i nogen Retninger er ringere end Unger opmadede af de sjældne Arter selv, bl a. fordi Forholdene i Fangenskab er de samme i begge Tilfælde, ogsaa hvad Plads og Opmadningsfoder angaar.

Mine Erfaringer i saa Henseende gaar ud paa, at man blandt Maagefinker, hvor man har et større Materiale at vælge imellem, lettere finder et Par, som er gode Opmadere, end hos de respektive Forælde. Thi, det er først her den rigtige Vanskelighed kommer: »At faa de sjældne Arter til at opmade deres egne Unger saa længe, til disse helt og fuldt kan klare sig selv.« Derimod kan man i de fleste Tilfælde nok faa de sjældne Arter, som er født i Fangenskab til selv at udruge sine Unger og ogsaa opmade disse i faa Dage.

Dette at man forholdsvis let finder et Par Maagefinker, som er gode Opmadere, faar selvsagt den allerstørste Betydning for Ungernes Opvækst og senere Sundhed i Livet.

Unger, der er mangelfuldt opmadede, selv om det er af deres kødelige Forældre, bliver selvfølgelig ikke nær saa gode og stærke, som hvor de er godt opmadede af Maagefinker.

Det, at man skulde kunne sige om Fugle født i Fangenskab: »Hvilke der er opmadede af Maagefinker og hvilke af deres respektive Forældre«, tror jeg da nærmest, hvis det overhovedet er muligt, maa blive til Fordel for de af Maagefinker godt opmadede Unger.

Specielt om Opdræt af Sivastrilder kan jeg fortæle, at jeg siden Aar 1937 med stor Fornøjelse har beskæftiget mig med og dyrket Opdræt af Sivastrilder, men selvfølgelig ikke som Forsøget gjort af Hr. Wilh. E. Olsen, i smaa Kassebure med kun lidt Lys. Det er da heller ikke til at undre sig over, at Resultatet blev som anført — meget slet.

Snarere end at kalde dette et Forsøg paa at faa sine i Fangenskab fødte Sivastrilder til at yngle, vil jeg kalde det et Forsøg paa, i saa faa Generationer og saa hurtigt som mulig ved daarlige Forhold i Fangenskab at faa dem afvænnede med at yngle!

Hos mig gaar Fuglene parvis i Yngletiden i meget lyse Volierer, indrettet i Tagetagen med Vindue mod Øst. Alle Vægge og Loft er selvfølgeligt isolerede mod Varme og Kulde. Dette er et Rum, som ikke kræver mere, end de fleste Fuglevenner i Sommertiden har eller vil kunne skaffe sig.

Udenfor Yngletiden bor Fuglene i samme Omgivelser. Hannerne for sig og Hunnerne for sig. Om Vinteren i den mørke Tid har de kunstigt Lys et Par Timer i Døgnet og ligeledes Centralvarme, saaledes at de altid har en passende Temperatur. Dette at Fuglene har sit eget Værelse, mener jeg er af stor Betydning, hvis man ønsker at faa Yngel af de mere vanskelige Arter, baade for Fuglene og for Menneskene. Fuglene har saaledes den fornødne Ro, og vi Mennesker har Fuglene paa tilpas Afstand, ingen Griseri og Optagen af Plads i Lejligheden, som for nogle, især ikke Fuglevenner, er et noget ømt Punkt. Man tilser da sine Fugle 2 Gange daglig og kan glæde sig ved Synet af dem, omtrent som noget nyt hver Gang, i Modsætning til, naar man har dem i Lejligheden og har dem for sig hele Tiden.

Volierernes Størrelse er ca. 1,25 m lange, 1.25 m høje, 0.75 m brede. Det første Par Sivastrilder, som var fødte i Fangenskab, anskaffede jeg mig i Aaret 1937. Af samme ene Par Fugle fik jeg i Aaret 1938: 14 Unger, opmadede af Maagefinker, i Aaret 1939: 19 Unger, ogsaa opmadede af Maagefinker. I Aaret 1940 fik jeg af Efterkommere og nyanskaffede for Blodfornyelse: 26 Unger af to Par, hvoraf 1 Kuld Unger paa 4 Stk. blev opmadede helt og fuldt af Sivastrilderne selv.

I Aaret 1941: 18 Unger af to Par, opmadede af Maagefinker. I Aaret 1942: 14 Unger af et

Par, opmadet af Maagefinker. I Aaret 1943: 20 Unger af to Par, opmadede af Maagefinker og nu i Aar 1944 — i ottende Generation i Fangenskab hos mig, — kan jeg meddele, at jeg af et Par Sivastrilder har opdrættet 16 Unger i fire Kuld, hvoraf de 3 Unger er opmadede af Forældrene selv, de andre af Maagefinker med 5 Unger i første Kuld og 4 Unger i hver af andet og tredie Kuld.

En Gang imellem faar Fuglene Lov at prøve selv ,om de vil passe deres egne Unger. Især sker dette, naar jeg ikke har Maagefinker klar til at tage de fremmede Æg, hvad der var Tilfældet i Aar.

Jeg giver alle mine Fugle de bedste og spiredygtigste Frøsorter, og ca. de 6 Maaneder om Aaret faar de Fuglegræs hver eneste Dag i rigelige Mængder. I den Tid af Aaret, hvor man ikke kan faa Fuglegræs eller god Salat, faar de spiret Frø, ogsaa hver eneste Dag. Hver anden Dag lidt Blødfoder, tilberedt af Æg og Æggebrød, som min Kone selv bager. Æggebrødet bliver knust ganske fint og tilsat lidt Tørmælk, endvidere lidt revet Gulerod og Levertran. De ynglende Fugle faar det samme Blødfoder til Opmadningsfoder hver Dag, dog kun hveranden Dag tilsat Levertran, hertil faar de ogsaa hver Dag en opblødt og smaatspiret Hirsekolbe, — dette er Hovedfoderet, — yderlig faar de om Sommeren halvmodne Græsfrø af forskellig Slags og Vejbred, saasnart dette er til at skaffe, jeg forener da det fornøjelige med det nyttige, naar jeg om Søndagen som Regel er en Tur i Skoven, eller en Hverdag paa Landet, ved altid at tænke paa mine Fugle og saa tage et eller andet friskt og godt med til dem, for saadan en lille Ulejlighed, som for mig er meget fornøjelig, skaffer man sine Fugle et meget gavnligt Tilskud til det ellers mange Gange ensformige Foder, endvidere opblødte og skyllede, tørrede Myreæg, tilsat Æggebrød til de, som vil spise det, det er nemlig ikke dem alle. De Fugle, der spiser det, faar Melorme.

Endvidere vil jeg gerne fremhæve Aaret 1944, som jo er Krigens 5te Aar. Dette har dog nogen Betydning med Hensyn til Foder og Frø, da jeg i en Del af Krigsperioden har set mig nødsaget til at anvende en Del Surrogatfoder, saasom Kartoffel blandet med Æggebrød. En Del Ukrudtsfrø har jeg givet paa Bunden af Burene for at drøje paa de rigtige gode Frøsorter, som ikke var til at købe i tilstrækkelige Mængder. Ingen vidste jo, hvornaar igen de gode udenlandske Frøsorter vilde ankomme til Landet.

Dansk Fuglefrø var paa daværende Tidspunkt ikke fremme i Handelen.

Alligevel har jeg hos mig endda faaet 16 Unger af et Par Sivastrilder i ottende Generation, skiftevis ved egne og Maagefinkers Hjælp. Dette mener jeg berettiger til fortrøstningsfuldt at se Fremtiden i Møde med Hensyn til Bevarelsen af vore Stuefugle. Her er endda ikke regnet med, hvor mange Generationer tilbage i Fangenskab, Fuglene muligvis stammer fra før den Tid 1937, da jeg erhvervede mit første Par, som ogsaa var født i Fangenskab.

Dette siger dog efter min Mening i ikke ringe Grad noget godt om Maagefinker og Sivastrilder. Noget lignende vilde jeg forøvrigt kunne fortælle om flere andre Arter sjældne Fugle.

Ja, jeg tror hermed at kunne sige, i Modsætning til Hr. Wilh. E. Olsen, at Udsigterne er udmærkede for Bevarelse af flere af de sjældne Arter Tropefugle, selv om vi ingen ny Import faar af disse.

Til slut vil jeg gerne anføre, at alle Ungerne af Sivastrilderne er smukke, sunde og i alle Maader fine, uden Sygdomstegn eller Degenerationstegn af nogen Art.

ORDSPROG:

7

Hver Fugl synger med sit Næb.

8

Den Fugl bli'r sjældent rig, som har mange Unger.

9

Bedre drager to Fugle til Reden end een.

OPDRÆT AF 3-FARVET PAPAGØJEAMANDINE I SOMMEREN 1944.

AF J. P. JØRGENSEN, LANGGADE 13, GEDSER.

Jeg har ofte ønsket at se en Beskrivelse af Opdræt af disse Fugle, men har ikke fundet en saadan, og da jeg formoder, at der er andre, som har et lignende Ønske, kunde jeg have Lyst til at fortæle lidt om, hvordan det er gaaet mig med Opdræt af saavel 3-farvet som Rødhoved Papegøjeamandine i Sommeren 1944.

I Efteraaret 1943 anskaffede jeg mig et Par unge 3-farvede Papegøjeamandiner. Fuglene var, da jeg modtog dem, i fineste Stand, smukke i Fjerdragt, velplejede og meget livlige. Jeg anbragte dem sammen med en Del andre tropiske Fugle, med Overvintring for Øje, i en temmelig rummelig Stuevoliere. Denne staar i et uopmarmet Værelse, hvor Temperaturen Vinteren igennem er cirka 10 Gr. Celsius. Øverst i Volieren er anbragt en svagtlysende elektrisk Pære, saaledes at Fuglene kan se at orientere sig om Natten; paa den Maade bliver der aldrig Uro i Volieren.

I Februar Maaned begyndte Hannen at forfølge Hunnen meget kraftigt og særligt om Morgenen i Tiden mellem Kl. 4 og 6 ved Natlampens Skær; det var tydeligt, at Parringstiden var indtraadt — i hvert Fald hos Hannen. Jeg ønskede ikke, at Fuglene skulde begynde at yngle saa tidligt paa Aaret; men da Hannen vedblivende forfulgte Hunnen, og det til Tider næsten havde Karakter af Mishandling, besluttede jeg at anbringe en Rede i Volieren. Parret tog straks Reden i Besiddelse, og jeg lagde Byggemateriale ind til dem bestaaende af Kokostrevler og optrevlet Baand. Hannen begyndte snart at bygge Rede og der blev lagt 3 Æg; men der blev ikke ruget paa dem, og efter nogle Dages Forløb fjernede jeg Æggene.

Parret begyndte igen at interessere sig for Reden; men for at Fuglene ikke skulde blive afkræftede ved, at der blev lagt flere Æg, tog jeg Reden ud af Volieren.

Den 17. April blev Parret sammen med nogle andre Finker anbragt i en Afdeling af mit Fuglehus, hvor de har et indendørs Rum paa 30 Kvdr. Alen Gulvflade og en Frilufts-Voliere paa 26 Kvdr. Alen Bundflade. Volieren har en Højde paa 3½ Alen. Parret syntes straks om Forsholdene; der var den fornødne Plads til disse livlige Fugle, og de fandt snart en for dem velegnet Plads oppe under Loftet, hvor der var anbragt nogle Grene af Fyr, og Hannen begyndte at bygge en Rede imellem disse. Reden var snart færdig, og Parret havde 4 Æg den 27. April. Til at begynde med saa det ikke ud til, at Parret vilde ruge paa Æggene. Hannen havde ikke Tid; men Hunnen var standhaftig, og efter nogle Dages Forløb blev Hannen mere stabil, og der blev deretfer ruget stadigt paa Æggene. Den 9. Maj havde Parret 3 Unger, nogle Dage senere 2, og cirka 8 Dage senere kun een Unge, som forlod Reden den 1. Juni.

Den 30. Maj havde Parret paany Æg — denne Gang 6, som blev ruget mest af Hunnen, Hannen havde som første Gang daarlig Tid og benyttede enhver Lejlighed til at forsøge en ny Flirt; men det gik — den 13. Juni havde Parret 6 Unger, dog i Løbet af nogle Dage forsvandt de 3, og den 7. Juli forlod 3 Unger Reden.

Den 9. Juli havde Parret igen Æg, denne Gang 4; 20. Juli smaa Unger. Den 10. August forlod 3 Unger Reden.

Parret har saaledes givet mig 7 livskraftige Unger i 3 Kuld, og Parret ruger nu for 4. Gang, saa der er Haab om endnu et Kuld Unger i Sommer.

— — —

Som Opmadningsfoder fik Fuglene Hirse, Havregryn, haardkogt, hakket Æg og forskelligt Grønt samt nogle friske Myreæg, som Fuglene dog kun benyttede til det 3die Kuld Unger, idet Fuglene til at begynde med ikke

PLEJEFORÆLDRE OG DERES BØRN

(se iøvrigt Artiklerne om dette Emne)

Sortbrystet Broncefinke
(Uroloncha leucogastroides)

Brunbroget Maagefinke   Gulbroget Maagefinke   Hvid Maagefinke

Spidshalet Broncefinke
(Uroloncha acuticauda)

Alm. Gouldsamandine (Han)
(Poephila gouldiae)

Rødhovedet Gouldsamandine
(Poephila mirabilis)

(Hun)   (Hun)

(Han)

Rødhovedet Gouldsamandine + Sorthovedet Gouldsamandine

kendte Myreæg og som Følge deraf ikke ville tage dem.

I en senere Artikel skal jeg fortælle om Opdræt af *Rødhoved Papegøjeamandine.*

20. August 1944.

TIL LÆSERNE:

Vor Formand har Gang paa Gang paa vore Møder gjort opmærksom paa, at »*Stuefuglene*« er F. f .F.s Blad, d. v. s. *Medlemmernes eget Blad.* — Dette skulde gerne give sig det praktiske Udslag, at Medlemmerne gennem Bladet udvekslede deres Erfaringer, kom med Forslag, fortalte om deres Fugle, kort sagt: skrev i Bladet! En saadan levende Interesse og Kontakt gennem Bladet vil give et mere livligt og afvekslende Indhold, og hvad der maaske vil være det allermest værdifulde give Lejlighed til, at de Problemer, der optager og interesserer netop nu i Tiden, kommer frem i Bladets Spalter og bliver belyst, behandlet og maaske løst.

Derfor, Læser, skriv i Deres Blad, fortæl om Deres Fugle — og send Artiklerne til: »*Stuefuglene*«*s Redaktør,* Sundvej 2, Hellerup.

„SURKRO".

Da det jo er Meningen, at vi gennem vort Blad skal udveksle Erfaringer saavel gode som daarlige, skal jeg her berette lidt om en Sygdom, som jeg ikke tror, der er ret mange, der har stiftet Bekendtskab med — heldigvis.

Jeg havde et Par udmærkede Maagefinker, som jeg gennem flere Aar havde anvendt som Ammefugle med udmærket Resultat. I Efteraaret 1943 havde de et Kuld paa 4 Diamantfinkeunger, som tilsyneladende trivedes godt, blev godt madet og saa livskraftige ud. Da Ungerne var ca. 14 Dage gamle, døde den ene pludselig, der var intet bemærkelsesværdigt at se paa den, den var madet, saa den var ved at sprænges. Dagen efter døde Nr. 2 og derefter Nr. 3 og 4 med 1 Dags Mellemrum. Jeg spekulerede lidt frem og tilbage over, hvad der kunde være i Vejen. Frøet var det samme, som alle mine øvrige Fugle fik, og Grønt havde de ikke faaet.

Nu var det jo i den mørke Aarstid, saa Ammefuglene saa jeg jo ikke ret meget til, naar jeg gik om Morgenen, og naar jeg kom hjem om Aftenen laa de begge inde i Reden. Naa, Aarsagen til Dødsfaldene maatte jeg nu lægge hos Plejeforældrene, mente jeg; saa en Aften undersøgte jeg begge Maagefinkerne, og stor var min Forbavselse, da jeg opdagede, at Hunnen var ca. en halv Gang saa stor som normal, idet Hovedet, Halsen og Halvdelen af Kroppen under Fjerene var som en vandfyldt Blære. Jeg slog straks Fuglen ihjel, da jeg gik ud fra, at den ikke kunde helbredes. Da jeg senere talte med en kendt Fuglemand om Sagen, oplyste han mig om, at det var en Fordøjelsessygdom, den saakaldte »Surkro«, som forekommer blandt andet hos Høns og hvide Zebrafinker. Det menes, at Fuglen faar Forkærlighed for en bestemt Slags Frø og udelukkende spiser dette, hvilket Fordøjelsesorganerne imidlertid ikke kan taale og »Surheden« opstaar; hvorledes den vandfyldte Blære opstaar, ved jeg ikke, der maa Veterinærerne træde til.

Da Sygdommen hos den voksne Fugl opstaar i Kroen, er det jo klart, at Sygdommen ved Opmadningen overføres til Ungerne, der jo ikke er saa modstandsdygtige, som den voksne Fugl og derfor straks dør. Nu er Spørgsmaalet: Hvad skal man gøre, hvis Sygdommen pludselig viser sig? Man skal, saa snart Sygdommen konstateres, fjerne evt. overlevende Unger og forsøge at faa andre Maagefinker til at overtage Forældrepligten; dette er jo ikke altid lige let, især ikke hvis Ungerne er for gamle, men der er jo alt at vinde og intet at tabe, thi bliver de hos Pleje-

Lov er Lov og Lov skal holdes!

Alle Sangfugle — Smaafugle — er fredede her i Landet — de maa hverken fanges eller skydes ifølge Lov Nr. 145 af 28. April 1931, Lov om Jagten.

forældrene vil de uvægerlig dø. Med Hensyn til de angrebne voksne Fugle er der intet at stille op, jeg har ganske vist hørt Eksempel paa, at man har forsøgt at »punktere« Fuglene, men Resultatet var negativt. Fuglene døde. Det skulde interessere mig at høre, om andre er stødt paa Sygdommen, og hvilke Erfaringer de har haft.

12.-4.-1944.

Preben Bohse.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

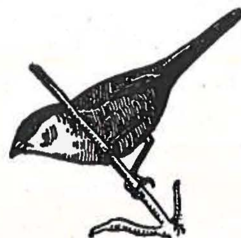

Fuglen synger for Sangens egen Skyld.

Hvorfor synger Fuglene? Magister Mogens Højgaard fortæller os, at det er fordi det morer dem, og hvad skulde det for Resten ellers være for. — Ja, for at kalde paa hinanden i Parringstiden, men Fuglene indskrænker sig slet ikke til *det*. De synger tit langt ud over Yngletiden, og langt mere kunstfærdigt end nødvendigt er til Formaalet, siger Magisteren. De er Kunstnere, og de ynder at bringe sig i Ekstase ved selve Kunstudfoldelsen. Fuglesang er Kunst for Kunstens egen Skyld.

Det kan man jo ogsaa baade se og høre, hvis man lægger Mærke til den Henrykkelse, hvormed f. Eks. en Solsort paa en Skorstenspibe en Foraarsaftenen, naar det regner mildt og stille, giver sig hen i Udfoldelsen af sine musikalske Evner. Aldeles som en Virtuos, der løfter sig selv og sine Tilhørere ud over Dagligdagens Trivialiteter ved den fuldkomne Beherskelse af sit Instrument. Det er i øvrigt interessant, hvad Magister Højgaard paastaar er bevist ved Forsøg, at Fuglene maa *lære* at synge. Sanglysten er medfødt, men Sangen selv maa læres. Det kan altsaa godt være, at der er noget om, at Fuglene synger med Dialekt, altsaa forskelligt i de forskellige Landsdele. Men hvordan det nu er eller ikke er, saa er Fuglenes Sang i hvert Fald en Kilde til megen Glæde for enhver, der vil høre efter. Læg rigtig Mærke til det, naar De tager i Skoven.

(Politiken 30. 7. 44). *Nix.*

Tænk paa Piphans — flyt ham væk fra den kolde Rude!

Levertran er særlig paakrævet nu i den mørke, solfattige Tid — giv det en eller to Gange i Ugen — men husk: Levertranen skal hældes frisk paa Frøet hver Gang!

Giv Levertran — giv Kalk (knuste raa Æggeskaller).

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER
„LANDSFORENINGEN"

Formand: J. Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Tlf. Kastrup 378.
Næstformand: K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5. Tlf. Nora 5314.
Sekretær: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Am. 4359 y.
Kasserer: Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Tlf. Øbro 2011x.
Redaktør: Bankrevisor Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Tlf. Helr. 1708.
»F. f. F.«s Postgiro Nr. 1385. Aarskontingent Kr. 7,00 (Medlemsbladet gratis).
Abonnement 5 Kr.

Næste Møde

afholdes Onsdag den 13. December Kl. 20 i Park Hotellet, Jarmers Plads 3, Hj. af Skt. Pederstræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) »Min bedste Fugl«. Se under Meddelelse om min bedste Fugl.
3) Bortlodning.
4) Køb og Salgsbogen.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

Gæster er altid velkomne.

Generalforsamlingen.

Formanden aabnede Mødet og bød velkommen. Til Dirigent valgtes Herr Gross. George Nielsen, som gav Ordet til Formanden, der afgav Beretning. Da ingen havde noget at indvende herimod, godkendtes denne enstemmigt af Forsamlingen.

Formanden fik atter Ordet, denne Gang for at aflægge Beretning om Regnskabet og fremlægge dette til Godkendelse. Under dette Punkt paa Dagsordenen rettede Herr Aage Olsen, Fru Andrea Nielsen, og Dirigenten nogle Spørgsmaal angaaende Regnskabet; disse blev besvaret af Formanden, hvorefter Regnskabet godkendtes.

Under Punkt 6: Valg af Bestyrelse, genvalgtes som Formand Herr Albrecht Møller med Akklamation, som Kasserer nyvalgtes Fru Esther Storm, ligeledes med Akklamation. Til Bestyrelsessuppleanter genvalgtes Herr E. Mikkelsen og nyvalgtes Herr B. Gøttsche og Herr Aage Olsen.

Til Revisorer genvalgtes Herr Wm. Holm og Herr H. C. Christensen.

Til Revisorsuppleanter genvalgtes Herr George Nielsen og nyvalgtes Herr Preben Bohse.

Under Eventuelt rettede Herr Aage Olsen en Kritik imod Bestyrelsen, fordi denne ikke overholdt Mødetiderne. Bestyrelsen lovede at tage denne til Følge.

Herr Cigarmager Nielsen advarede imod Indsamling af Vildtfoderfrø paa ukendte Steder. Sekretæren svarede, at man ikke skulde ophøre med at indsamle disse værdifulde Frøsorter, men selvfølgelig maatte man passe paa ikke at samle der, hvor der i Forvejen var sprøjtet med Giftstoffer.

Under en Diskussion om Redaktørens Honorar deltog d'Herrer Schøier, Aage Olsen, C. Jørgensen, H. Bruun, P. Bohse, B. Gøttsche, E. Mikkelsen, Formanden og Sekretæren.

Da der ikke var flere, der ønskede Ordet under Eventuelt, takkede Dirigenten for god Ro og Orden og hævede Generalforsamlingen.

Formanden takkede Dirigenten, fordi denne havde ført Generalforsamlingen til Ende paa saa rolig og værdig Maade,, og rettede derefter en Tak til Herr E. Mikkelsen, fordi denne havde suppleret Bestyrelsen, indtil den nye Kasserer blev valgt.

Efter Generalforsamlingen viste Sekretæren noget af det Fuglefrø, som var høstet i Aar, og Formanden arrangerede et »Hvem ved Hvad«. Derefter oplæstes Køb og Salgsbogen og Spørgekassen, hvorefter Formanden hævede Mødet.

»Min bedste Fugl«.

For at give Lejlighed til Fremvisning af forskellige Fugle, arrangeres dette Fugleskue. Medlemmer, som ønsker at deltage, anmodes om at medtage en Fugl, det kan være en Kanariefugl, en Undulat, en Zebrafinke eller en hvilken som helst Tropefugl, en tam Fugl, en sjælden Fugl, eller den bedste af sin Art, ligemeget blot vi faar Fugle paa Bordet. Her er Lejlighed til at vise andre, hvad man har, og til at udveksle Tanker med andre, og vi kan alle lære deraf.

Artikler til Bladet.

Bestyrelsen har modtaget nogle Artikler til »Stuefuglene«, disse vil fremkomme i Bladet snarest mulig.

Fra Herr J. P. Jørgensen, Langgade 13, Gedser, to Artikler: en om trefarvet og en om rødhoved Papegøjeamandiner, Opdræt 1944.

Fra Herr Poul Jensen, Nørrevang 5, Kraghave, Nykøbing F., en Opskrift paa et udmærket Æggebrød.

Bestyrelsen takker de Herrer for disse Artikler.

De grønne Lodsedler.

Der er nu Haab om, at det skal lykkes Bestyrelsen at faa Tilladelse til at afholde det aarlige Lotteri. Vi beder Dem tage venligt imod Sedlerne, naar de kommer, og hvis De mener, at det er helt umuligt for Dem at afsætte dem, da straks at returnere disse. Der bliver i Aar ikke saa lang Tid til at afregne. Hvis nogen ønsker flere Sedler, kan Forudbestilling modtages.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Vestergade 11, København K. Tlf. Central 7998.
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hell. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
»D. U. K.«s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 5,00.
Aarskontingent 5 Kr. + Abonnement paa Bladet 3 Kr.

Næste Møde

afholdes Torsdag den 14. December Kl. 20 i Rossini, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Bemærk den ændrede Mødeaften.

Ordinær Generalforsamling

afholdes Torsdag den 18. Januar 1945 i Henhold til Klubbens Love.

Kassereren anmoder høfligst om de resterende Indbetalinger snarest maa finde Sted. Send Beløbet paa Postkonto 29841 — det er lettest.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Kun for Medlemmer. Takst 5 Øre pr. Ord. Maa indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385.

Sælges: 1,1 Koboltblaa, 1,1 Gul, 0,1 Gul, 1,0 Graavinget Undulater, Maagefinker, Hvidblodet Zebrafinker, 1,0 Hvidbroget Risfugl.

Købes: 1,1 Maskebæltefinke, 1,1 Sommerfuglefinke, 1,1 Sivastrild.

Gunni Nielsen, Skovvængets Alle 27, Roskilde.

Købes. 1,1 Goulds Amandiner.

Lehmann Madsen, Mathiasgade 35, Viborg.

Unge Tropefugle (Amaranter, Guldbrystet Astrild, Sommerfuglefinker eller andet) ønskes i Bytte for en saa god som ny Tenorbanjo med Etui, Pris 150 Kr.

Poul Jensen, Nørrevang 5, Kraghave, Nykøbing F.

Sælges: 1,1 Hvidkobolt, 0,1 Hvidhimmelblaa, 1,0 Graavingekobolt Undulater, 1,1 Sortbroget Maagefinke, gode Ynglefugle.

Arne Jensen, Nørregade 13, Vinderup.

Sælges: 12 Kanariefugle, 6 Grønsiskener, 3 Graasiskener, 2 Sølvnæb, 2 Maagefinker, 3 Stillidser, 1 Norsk Kvækerfinke, 1 Grøn Kanarie, alle fra Friluftsvoliere, endvidere 2 Stuevoliere, 2 større Bure, alle Slags Rekvisiter, 3 Lærebøger, 3 Aargange af »Stuefuglene« sælges billigt samlet.

Riis, Calvinsvej 28, Fredericia.

Friluftsundulater i alle Farver. En Del Bure og en stor Voliere.

Petersen, Langagervej 44, Valby.

Sælges: rødh. og blaah. Papegøjeamandiner, Sivastrilder, Ringastrilder, Sølvnæb, 0,1 Maskebæltefinke.

Købes: 0,1 Ceresastrild, 1,0 Maskebæltefinke.

B. Gøttsche, Ringkøbinggade 12, Ø. Øbro 7458 v.

Sælges. 1,0 rødh. Papegøjeamandine, 1,0 Maagefinke, 8 Forsider til Kassebure eller Bytte med 2,0 Sivastrilder, 1.1 Maskebæltefinke, 0,1 Gulnæbet Spidshalet Bæltefinke.

Snedker **Bernhard Jensen,** Lille Skensved.

Alm. Zebrafinker sælges.

Haeusler, Laur. Sørensensvej 4, F. Godthaab 635 x.

Parisertrompeter til Salg. Henvendelse til Formd.

Albrecht Møller, Vesterbrogade 79, VE 3113.

Sælges: Zebrafinker fra Friluftsvoliere. Træffes efter Aftale Tlf. Rødovre 879.

M. Heiberg Andersen, Dæmningen 71, Valby.

Købes: 0,1 ung Yorkshirekanarie.

Sælges: eller byttes med andet Stuevoliere, herskabelig med Glasdøre forneden og Zinkbakker, 2,70 m lang, 0,52 m bred, 1,43 m høj.

Charles Hansen, Frederiksberg Alle 6, Eva 1872.

Købes: 0,1 Rosella Parakit og 1,1 Oragehoved-Dværgpapegøje, endvidere sjældnere Parakitter og Dværgpapegøjer samt udenlandsk Fuglelitteratur.

Sælges. 1 Stk. Bur med Glassider, Størrelse 115 cm langt, 120 højt, 42 bredt, Kr. 90,00.

Wilh. E. Olsen, H. C. Ørstedsvej 11 A, C. 6832.

Købes: 1 Par Nymfer, Rosella, Alexander Graa, Munke Parakitter, Nyazza, Maske-Rosenhovedet Dværgpapegøjer.

E. W. Olsen, Margrethevej 24, Vejle.

1,0 Grisbleu enast. 1,1 Tigerfinker, 1,1 Rødhovedet Goulds Amandine, 1,1 Kapusinersiskener købes. — Kun prima Fugle (Unge).

Redaktør **A. Stendrup,** Smedsbacksgatan 10, Stockholm, Sverige.

Sælges. Stuevoliere. Snedkerarbejde, sælges eller byttes med Fugle.

E. Roslind, Dæmningen 3, efter Kl. 18.

Sælges :1 Papegøjebur, projektilformet, med fast Zinkbund, Højde 1 m, Omkreds 1,80 m, Diameter 0,57 m, 25 Kr.

P. Kjærgaard Petersen, Juulsvej 5, Hobro.

Akvarie, 40 Liter, sælges, event. byttes med 1,1 Maagefinker eller andre Fugle.

Murer **K. Hansen,** Filskov St., Jyll.

Sælges: 1,1 Agapornis fischeri, 5,5 Zebrafinker, 0,3 Maagefinker, 3,3 Kanarier.

Halmøe-Nielsen, Ærøskøbing.

Sælges: 1,1 Ædelsanger, 1,1 Helenafasan, 1,0 Ceresastrild, Maagefinker.

A. Munch, Ved Lindevangen 30. Tlf. GO. 7965.

Sælges: Orange Hanner 30,00 pr. Stk., do. med lille Plet 25,00, byttes med hvide Zebrafinker og 0,1 Mozambiksisken.

P. Kammann, Høruphav pr. Kirkehørup, Als.

2,1 Hvidblodet Zebrafinke, 1,1 Ceresastrild sælges eller byttes med spidshalede Bæltefinker.

Aage Olsen, P. Knudsensgade 2, 1. Tlf. Eva 5431 v.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.

Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Ekspedition: K. Riis-Hansen, Vestergade 11². Tlf. 7998.

P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, København S.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang Januar 1945 Nr. 4

1945

Atter har vi gennemlevet et mørkelagt Aar — i mer end een Forstand mørkelagt — og Haabet om at Fredens Lys skulde blive tændt i dette Aar, blev ikke til Virkelighed. Men et Lysglimt er det dog, at Forholdene har ændret sig saaledes, at den store og blodige Tragedie gaar paa Hæld, saa Tæppet er ved at gaa ned for sidste Akt! Og naar dette er sket, kommer saa forhaabentlig en ny Tid for os Fuglevenner, hvor vi igen kan faa de Fugle, vi ønsker og længes efter fra fremmede Lande og fjerne Himmelstrøg.

Tidens Vanskeligheder for os i »Foreningen for Fuglevenner« er blevet overvundet, saaledes at vi staar vel udrustede med Erfaringer og en efter Forholdene god og righoldig Fuglebestand.

Frøsituationen har været tilfredsstillende, selv om Frøet har været dyrt; men hvad er ikke dyrt i disse Tider.

Takket være »Foreningen for Fuglevenner«s energiske og vellykkede Forsøg med Hjemmedyrkning af Fuglefrø og kraftig Propaganda, er det lykkedes at dyrke en Del forskellige Hirsearter, Kanariefrø og Valmuefrø, saaledes at de Medlemmer, der har været med her eller fulgt Anvisningerne i STUEFUGLENE har faaet dækket en Del af deres Behov med friskt, fint Frø til en billig Penge.

STUEFUGLENE har i Modsætning til de tidligere Aar ikke bragt Beretning om noget »1ste Opdræt«, hvad der dog slet ikke — som foran anført — betyder, at Opdrætterne har ligget paa den lade Side.

At STUEFUGLENE nu er inde i sin 20de Aargang vidner om levende Interesse og Sammenhold.

Uden Taarer siger vi Farvel til 1944 og med Forventning ser vi hen til, hvad 1945 vil bringe.

GLÆDELIGT NYTAAR!

Rich. Faber.

VI BYGGER ET FUGLEHUS.

I Mangel af bedre, kan det selvfølgelig være meget interessant at holde Fugle i almindelige Traadbure, men helt tilfredsstillende for den rigtige Fuglemand bliver det aldrig.

Det er enhver Fuglemands stille Haab at kunne faa en Voliere og allerhelst et rigtigt Fuglehus, hvor man kan regere med sine Fugle uden at tage det altfor alvorligt, om der skulde komme lidt for meget Sand eller Frøskaller udenfor.

Fuglehuset bør selvfølgelig være tæt og trækfrit og helst lavet med dobbelt Væg, hvilket nedsætter Temperatursvingninger og luner.

Væggene kalkes indvendig og maa endelig ikke males. Flyvehullet anbringes saa lavt som muligt — gerne nede ved Jorden, saa kan Vagtler og andre Jordfugle komme ind og ud.

Hvis man bruger almindeligt Hønsevæv, maa man ikke bruge større Masker end ½ ", og en Bredde af 90 cm paa Rullen er den mest fordelagtige.

Saavel Fuglehus som Voliere bygges ovenpaa en støbt Cementsokkel, som maa være ¾ Meter høj, hvoraf den halve Meter skal være under Jorden.

Som det vil ses paa Tegningen forlænges saavel Fuglehusets Tag somt dets Endestyk-

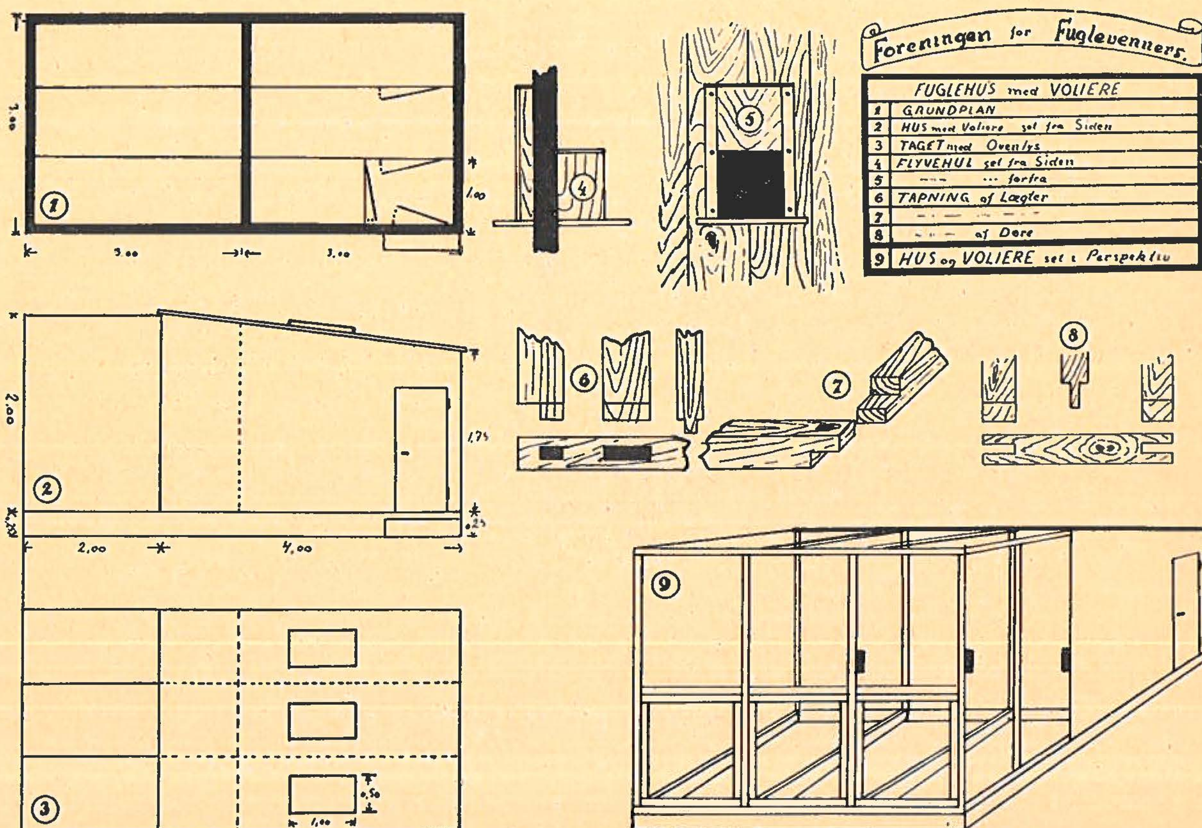

Denne Arbejdstegning er udarbejdet af Hr. Frederik Larsen, Hvidovre, paa Grundlag af praktiske Erfaringer, og efter Anmodning af Foreningen. Anlæget kan laves endnu større ved blot at ændre Maalene.

ker lidt ind i Volieren, hvorved dannes et Tag, hvorunder Fuglene kan søge Læ for Regn og Sne og dog alligevel opholde sig i fri Luft.

Fuglehuset er forsynet med Ovenlys, og man vil blive forbavset, hvor meget mere Lys et sadant Ovenlys giver i Forhold til et lige saa stort Vindue. Det er klart, at Ovenlyset er forsynet med Traadvæv, saa Fuglene ikke kan undslippe, hvis Glasset skulde gaa itu. Dobbelte Ruder bør altid indsættes.

Undulat- og andre Parakitvolierer forsynes med kraftige Grene, som Fuglene kan lande paa og evt. bide i. Grenene anbringes i Enderne af Volieren for at give Fuglene den mest mulige Flugt.

For Tropefugle kan plantes Buske, f. Ex. Hyld, der er den mest hurtigvoksende, ligeledes bør Volierens Bund besaas med Græs, hvori f. Ex. Vagtlerne kan skjule sig.

Ved Anvendelse af Grene bør man aldrig bruge Prydbuske, saasom Syren eller Guldregn, ligeledes maa man aldrig bruge Grene fra Frugttræer, som kan være sprøjtede, thi gnaver Fuglene i saadanne Grene, dør de uvægerlig.

Fuglehuset maa anbringes saaledes at det vender mod Syd eller Vest. Mod Øst kan ogsaa gaa an, men om Vinteren staar Stormene lige ind i Voliere og Hus og fylder det med Sne. Mod Nord bør man kun lægge det, hvis der ikke er anden Udvej. Det er ikke let at faa noget til at trives i Nordsiden — og da slet ikke Fuglene.

Staaltraaden bør man give et tyndt Lag sort Lak, i modsat Fald maa den afvaskes for at fjerne Syren, der er giftig for Fuglene.

x+y.

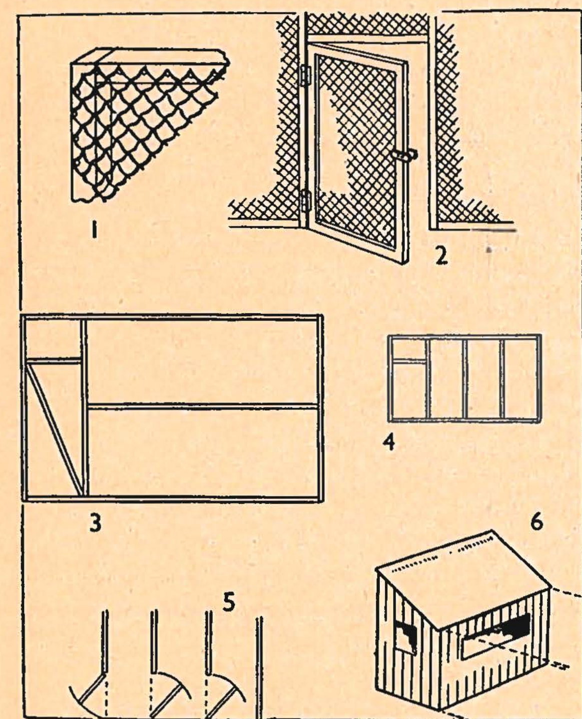

Gode Raad ved Bygningen af Fuglehuse. Enkeltheder, der viser fagmæssig Udførelse.

1. Traadnæt anbragt paa Rammens Yderside, er en almindelig Fejl. Det ser bedre ud paa Indersiden, og det forebygger, at gnavende Fugle ødelægger Træværket.
2. Dørene bør altid aabnes udad — aldrig indad. Den rette Højde er 1¼ Meter.
3. Undgaa vandrette Lægtere og Kryds, naar Rammerne laves. De ødelægger Synet og er ikke nødvendige. (Ved 4 vises den rette Maade).
4. Volieren bør laves i Rammer, som boltes sammen.
5. Husk altid i smalle Volierer at anbringe Dørene saa de aabner *bort* fra den indtrædende Person.
6. Lad aldrig Fuglehusets Tag faa Afløb ind i Volieren.

(Efter L. P. Luke & Allen Silver).

ORDSPROG:

10

Man skal ikke skue Fuglene paa Fjerene.

11.

Ingen Mand skal love bort den Fugl der flyver, han ved ej hvorhen; thi den er ej let at finde.

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

AF UMBERTO NILSSON, SØNDRE FASANVEJ 20, KBHVN., F.

Under denne Overskrift rettede Herr Wilh. E. Olsen her i Bladet for Septbr. 1944 et meget kraftigt, men ogsaa et meget dristig skrevet Angreb, paa min Artikkel: »Ammefuglene og deres Betydning for Bevaringen af fremmede Fugle i Fangenskab«. (Se Aargang 19, Nr. 4—5—6—7).

— — —

Jeg er ked af at skulle sige det, men Fuglene og hele Fuglesagen tvinger mig til det, en Gang for alle maa det gøres klart, at hvis Herr Olsens Vejledning skal følges, vil det at have sjældne Fugle i Danmark snart faa en brat og sørgelig Ende.

Det Indtryk, som Herr Olsens Indlæg har gjort paa mig, er ikke godt, jeg har nærmest Fornemmelsen af, at Forfatteren ønsker at være paa tværs, og gøre det hele mere kompliceret og vanskeligt, end det Virkeligheden er, og er kun baseret paa at skabe Uoverensstemmelser og Mistro til hinanden i Fuglevenners Kredse. Og det var jo netop noget af alt det, som jeg gerne vilde til Livs, og se at faa skabt den rette Forstaaelse i alle Lejre, til Gavns for saavel Fuglene som deres Liebhavere. Jeg har altid holdt af at tone rent Flag, og jeg har saa godt som nogen, i STUEFUGLENE gjort Rede for hele min Fuglebestands Opbygning gennem 30 Aar, for til Slut at ende, for ikke at sige som den største, saa ihvertfald en af de største Fugleliebhavere i Danmark. (Se: »Fugleliebhaveri i Praksis og dets økonomiske Betydning«, Aargang 16 og 17).

Naar jeg i sin Tid i Bladets Spalter aabnede en Diskussion om Ammefugle, var det jo selvfølgelig min Mening, at denne skulde være saglig, og det vilde jo kun være sundt at udveksle Tanker paa denne Maade, og ikke som Herr Olsen nu har gjort det, ved ikke alene at fremkomme med usandfærdige Paastande, men ogsaa med Injurier, den Slags man vel med lidt Rimelighed nok kunde blive fritaget for. Endvidere er det min bestemte Opfattelse, at det Herr Olsen fremfører, for det meste er opbygget paa Formodninger og ikke paa Kendsgerninger, og derfor er Artiklen i sig selv farlig. Hvis den nemlig bliver taget til Efterretning, vil den i Løbet af kort Tid sikkert sønderknuse den danske Fuglebestand.

Derfor føler jeg det som min ufravigelige Pligt, trods det, at jeg hellere fyldte Bladets Spalter med noget andet, at behandle de væsentsligste Punkter i Indlægget paa en saa fyldestgørende Maade som vel mulig, og selv om jeg under normale Forhold havde gjort det ganske kort, saa er det i Dag Fuglene det gælder.

En Ting er givet, at naar man retter et saa kraftigt Angreb paa en Artikel, som Herr Olsen har gjort, saa maa man først og fremmest være sig sin Gerning bevidst. Jeg gaar ud fra, at Herr Olsen er det, og kan vist derfor ganske rolig fortsætte med at sige, at jeg vilde have fundet det mere rimeligt, at Herr Olsen, som sikkert har de fineste Udendørsforhold her i Landet, og ogsaa udmærkede Indendørshold, havde givet en Anvisning paa, hvorledes man kunde opdrætte Fuglene ved egen Hjælp, og dermed med et Slag gjort Ammefuglenes Betydning overflødig. Men det har sine Grunde, at dette er udeladt, for herom taler hans Fuglesamling sit eget tydelige Sprog, ikke engang Herr Olsen, som her stiller sig op og svinger Idealismens farlige Klinge, har været i Stand til at bibeholde mere end en Brøkdel af de Arter, han var i Besiddelse af før Krigen. Og trods det, at han har ofret baade Masser af Tid og Penge paa Indretningen (al Ære og Respekt for det!) er det kun lykkedes for ham at bevare enkelte af de sjældne nemmest ynglende Arter.

— — —

Forstaa saa det hvem der kan!

Bortset fra den Ironi, som præger hele Ar-

tiklen, giver den Udtryk for en Tankegang, som man sikkert ikke med sin bedste Vilje kan kalde for almindelig, men for særpræget. Forfatteren begynder med at fremhæve min Omtale af Maagefinkens fortrinlige Egenskab som Plejefugl, og han skriver videre, at noget om det er der, men ikke i den Grad som fremført (det var jo da trods alt til at begynde med en Indrømmelse), men af Forfatterens senere Skildring af Emnet, hvor Maagefinken som Plejefugl faar det glatte Lag, i Form af de besynderligste Paastande og Beskyldninger, faar man ikke det Indtryk, at der efter Forfatterens Mening i det hele taget kan være noget om det.

Værdien af Yngelopdrættet ved Hjælp af Maagefinker.

Hvornaar er en Opdrætter eller Liebhaver, hvad man nu vil kalde ham, økonomisk interesseret, vel sagtens i det Øjeblik, han vil sælge 1,1 Fugle, han selv har tillagt, det har vi allesammen gjort, ogsaa Herr Olsen, der er ingen af os, der forærer Fuglene væk, uden under ganske særlige Forhold, som er uden Betydning her, og om den ene sælger meget eller lidt, vil saafremt denne ikke er indstillet paa udelukkende Køb og Salg, være ligeyldig, da Salget altid vil staa i nøje Forhold til Samlingens Størrelse, Opdrætterens Indsigt og Erfaring i Fuglenes Røgt og Pleje, der i et og alt vidner om, at vi her staar overfor en, som har gjort sin Indsats og har betalt sine Lærepenge. Skulde der endelig af den Grund blive vundet et Par Guldkorn, skal ingen bilde mig ind, at nogen vilde tage ham dette fortrydeligt op, tværtimod!

Hvorfor i Alverden skulde en Fugl have en ringere Værdi, naar den ellers er sund og rask, hvad enten dens Opdrætter har gjort det for økonomisk Vinding eller ej. Fuglen er jo og bliver den samme, saa selv om Forfatteren fremfører, at Interessen er vidt forskellig, gør det altsaa ingen Forskel fuglemæssig set. Og navnlig i Øjeblikket vil jeg understrege, at der er et meget stort Flertal af Mennesker, der er glade for, at de kan, og har Evner og Pladsforhold dertil, og med Interesse opretholder de forskellige Arter til fælles Adspredelse og Glæde i denne fornøjelsesløse Tid.

Ydermere vil jeg gerne til Herr Olsen sige, at hvis en Mand benytter Ammer til sjældne Fugle, er det ikke derfor givet, at han gør det for økonomisk Vindings Skyld, den Slags er der vist adskillige, der gerne vil have sig frabedt.

Jeg har allerede være inde paa for, at vi skal være forsigtige med at klassificere hinanden, men paa Grund af den fælles Interesse, behandle hinanden som gode Venner, der er ingen som helst Grund til, at vi indenfor vore egne Rammer hverken føler mere værd eller mindre værd, for her kommer det ikke an paa, h v e m man er eller h v ad man er, men h v o r d a n man er!

Enhver maa være frit stillet, til at anlægge sin Hobby under saadanne Former, der nøje svarer i Forhold til de Kaar, som Livet byder denne, om det skal svarer sig eller ej, er for andre fuldkommen uden Betydning, og man maa ikke i Kraft af man selv har godt Raad, trænge andre i Baggrunden, som maaske ovenikøbet er udstyret med langt mere ærlig Interesse og langt bedre Evner, fuglemæssigt set; det Lys man da trækker sig selv frem i, kan som Følge heraf kun blive kunstigt. Hovedsagen for mig er, at det er en Fuglemand, og at Interessen er til Stede, det er Sagens Kerne, og for dem, der ikke har den rette Forstaaelse, er det vor forbandede Pligt at bibringe dem den, men paa en saadan Maade, at det bliver til Gavn for Fuglene, og til Glæde og Fornøjelse for os andre.

Men Herr Olsen er aabenbart af en anden Mening, Ihvertfald anbringer han sig selv i en Klasse, hvor jeg nødig vilde staa, thi er der noget, der er mere uforskammet, end at beskylde ordentlige Mennesker, som de fleste Fuglefolk jo er, hvad enten de nu er økonomisk interesserede eller ej, for med velberaad Hu, til mindre velbefarne Fuglevenner, at sælge Fugle, der ikke svarer til den Pris, de giver for dem.

En saadan usømmelig Opførsel i et Fugleblad, skal man søge længe efter.

Er der synlig Forskel?

Under dette fremkommer Forfatteren med sin mest besynderlige Paastand, nemlig at man kan se Forskel paa de Fugle, der er opdrættet af Forældrene, og paa de, som er fremstillet ved Hjælp af Maagefinker, endvidere skriver Forfatteren, at dette endda ofte er svært, og bemærker tydeligt, at kun meget erfarne Liebhavere kan se Forskel, og endvidere vil den økonomisk interesserede Opdrætter altid kunne opnaa en højere Fortjeneste.

Tænk engang, hvor disse Ord maa skabe Misstemning hos Fuglefolk, der paa Grund af manglende Erfaring ikke kan deltage i dette. Disse Bemærkninger, der her er fremkommet, vil jeg straks anholde og kræve en gyldig Motivering for, og i samme Aandedræt sige, at jeg udsætter en Belønning paa 100 Kr. til den, der sammen med Herr Olsen vil stille sig ud paa Brædtet og vove at paastaa, at han eller hun, naar en Fugl sidder sund og rask i sit Bur, eller i en større Samling, kan udpege Fugle, og derved afgøre, om Fuglene er opmadet af Ammer eller af Forældrene selv!!

Men er nu Fugle, opdrættet af Plejefugle, ligesaa gode?

Hvad Forfatteren her anfører er ligesom ved det øvrige, fuldstændig ved Siden af, hvad Maagefinken som Ammefugl angaar. Man skal her sondre mellem gode Madere og daarlige Madere, saavel mellem Ungernes respektive Forældre, som Ammefuglene. Det er jo da givet, at er 2 Hold Unger født af samme Forældre, men henholdsvis opmadet hver for sig, ved Forældrenes og Ammefuglenes Hjælp. vil det absolut blive i det ene Pars Favør, hvis det viser sig at være et Par gode og et Par daarlige Madere, og det enten det nu er Ammerne eller Forældrene, der indtager Favoritens Plads.

I de fleste Tilfælde, ja i langt de fleste, vil det være Ammerne, der løber af med Sejren, baade hvad Kvantitet og Kvalitet angaar. Og skulde endelig det modsatte være Tilfælde, er vort Udvalgsmateriale saa stort, at vi straks har Raad til at kassere saadanne Ammefugle, og da Ungerne heraf, som Regelen aldrig blive selvstændige endsige opnaar en saa høj Levealder, at de naar at blive udfarvede, vil disse svagelige Fugle i Regelen dø hos deres Ejer.

(Fortsættes).

FRA PRESSEN:

»Piphans' Jul«.

Aarets hjemlige Høst af Fuglefrø er nu endelig bedømt og betegnes som ganske fortrinlig. Det er anden Gang, Dyrkningen har fundet Sted i større Stil, og det kan allerede mærkes, at de første famlende Forsøg er ved at antage fastere og mere udbytterig Form. Saaledes er bl. a. Sølvhirse og Senegalhirse lykkedes langt bedre end i Fjor.

Foruden de private Fuglevenner har Frøfirmaerne *Hansen-Amager* og *Ohlsens Enke* dyrket Fuglefrø i Aar, og endelig er de resterende Beholdninger forøget med ni Tons Kanariefrø, frigivet fra Frihavnen. Piphans' Jul er saaledes sikret, og der er ogsaa Frø til den ind i det nye Aar. Men kommer det stadig til at knibe med Tilførsler, vil Dyrkningen sikkert gribe ganske anderledes om sig, naar Solen igen staar højt paa Himmelen.

Med begrænset Konkurrence udefra kan Dyrkningen forøvrigt blive en god Forretning. Man regner, at 25 kg Kanariefrø, saaet over en Tønde Land, giver 1000 kg, og mens Prisen før Krigen var ca. 50 Øre pr. kg, koster det udenlandske Kanariefrø i Øjeblikket 4 Kr. 60 Øre, det danske ca. 5 Kr. 35 Øre pr. kg. Det er dyrt, men Kunderne bør alligevel ikke lade sig friste af billige og værdiløse Blandinger. Det bedste er ikke for godt til Piphans.

Julemanden i Politiken 11/12.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

„LANDSFORENINGEN"

Formand: J. Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Tlf. Kastrup 378.
Næstformand: K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5. Tlf. Nora 5314.
Sekretær: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Am. 4359 v.
Kasserer: Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Tlf. Øbro 2011x.
Redaktør: Bankrevisor Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Tlf. Helr. 1708.
»F. f. F.«s Postgiro Nr. 1385. Aarskontingent Kr. 7,00 (Medlemsbladet gratis).
Abonnement 5 Kr.

Næste Møde

afholdes Onsdag den 10. Januar Kl. 20 i Park Hotellet, Jarmers Plads, Hj. af Skt. Pederstræde.

DAGSORDEN:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.

2) Foredrag: Opdræt af Orange Kanarier, ved Herr Lauritz Hansen, se endvidere under Meddelelse om Orange Kanarier.
3) Bortlodning.
4) Køb og Salgsbogen.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

Gæster er altid velkommen.

Sidste Møde.

Formanden aabnede Mødet, og bød velkommen, og oplæste Navnene paa de ny Medlemmer, derefter oplæstes de af Notarius publicus udtrukne Numre i Foreningens Lotteri, hvorefter Formanden gav Ordet til Sekretær Cornelius, som nærmere definerede hvad Tanken havde været med Emnet: Min bedste Fugl.

Sekretæren takkede, fordi saa mange havde fulgt Opfordringen til at medbringe Fugle.

Sekretæren fremviste først en Pariser-Trompet, derefter sin tamme Ondulat »Klaus«, som blev sluppet løs i Salen, og efter at have taget sig en Flyvetur, satte den sig pænt til rette paa et Fuglebur.

Frk. Jytte Albrechtsen havde ogsaa medtaget en tam Undulat, som var glad ved at faa Selskab af »Klaus«.

Hr. K. Johansen havde medbragt den store Kubafinke.

Hr. E. Mikkelsen en Border Fancy Kanarie.

Hr. Magnus Andersen et Par Orange-Kanelfarvet Kapuciner Bastarder.

Hr. W. Frisch, Hr. Sv. Kjær og Hr. Rich. Faber Orange Kanarier.

Hr. Wiegandt havde medtaget en Ædelsanger og Formd. Hr. Albrecht Møller en Samling Klerkefinker, alle ledsagede Fremvisningen med en lille Beretning om Fuglene.

Det var en fornøjelig Underholdning, for hvilken de mange tilstedeværende takkede med stærke Klapsalver.

Efter Bortlodningen af et Par Kanarier oplæstes Køb og Salgsbogen, samt Spørgekassen.

Under Eventuelt fik Sekretæren Ordet og meddelte, at der næsten ingen Mulighed var for Indførelse af udenlandsk Fuglefrø i det kommende Aar, og at man derfor maatte lægge sig stærkt i Selen for Hjemmeavling af Fuglefrø. Sekretæren fortalte ogsaa, at der fra Bestyrelsens Side var gjort Indsigelse imod de høje Priser paa danskavlet Kanariefrø, og Prisdirektoratet havde i den Anledning udbedt sig Oplysning om Avl af denne Frøsort.

Formanden takkede derefter for den udmærkede Aften og ønskede alle en glædelig Jul, hvorefter den tætfyldte Sal ganske langsomt tømtes.

Frøsituationen.

Der er for Tiden ingen Muligheder for Indførelse af udenlandsk Fuglefrø. Beholdningerne er ikke store, men der kan dog endnu faas godt rent Frø. Det henstilles derfor til Medlemmerne at sikre sig Frø, inden det er for sent. Det henstilles ogsaa, at overtænke, om ikke det var klogt at avle noget selv i Sommer, og husk saa at indsamle Vildtfoderfrø saa snart Lejlighed gives.

Vi og vore Dyr.

Under ovenstaaende Titel er paa Dyvas Forlag udkommet et meget smukt illustreret Tidsskrift, bl. a. findes en Artikel af Direktør Axel Reventlow: Lidt om Dyremødre og deres Unger, og af cand. mag. Holger Poulsen: Fra Bur og Voliere. Hæftet, som paa Forsiden er trykt i fire Farver, vil udkomme 4 Gange om Aaret, nemlig Foraar, Sommer, Efteraar og Jul. Bladet blev fremvist paa sidste Møde. De af vore Medlemmer, som ikke har faaet Lejlighed til at se det, kan vi trygt anbefale at købe et Eksemplar. Prisen er Kr. 3,00.

Meddelelse om Orange Kanarier.

For at drage Sammenligning imellem de forskellige Opdræt af Orange Kanarie, gives der paa Mødet i Januar Lejlighed til Fremvisning af deres Fugle. Har De en Orange Kanarie, som er god i Farven, eller som har andre fremragende Egenskaber, bør De tage den med paa Mødet, saa vi kan faa den at se og eventuelt bedømme den. Husk, at »Fugle paa Bordet« giver Liv i Salen, og vi kan allesammen lære noget deraf.

Nye Fugleforeninger.

I Odense er startet en ny Fugleforening under Navnet »Odense Fugleforening«. Bestyrelsen bestaar af følgende: M. Mortensen, Kronprinsensgade 8, Formand, Kr. Hermansen, Dronningensgade 34, Kasserer, H. Jensen Nyborg, Landevej 106 b, Sekretær, Aage Jensen, Thorsgade 59, Carl Jørgensen, Jagtvej 32, alle Odense.

Endvider er der af Hr. C. H. Schwartz, Gerdalundsvej 7 A, startet en Fugleklub.

Begge Foreningen har søgt Samarbejde med F. f. F. Vi ønsker de nye Foreninger til Lykke med Starten og haaber paa et godt Samarbejde.

Optælling af Fugle.

Paa Bladets Omslag findes en Beholdningsliste. Bestyrelsen beder Medlemmerne om at indsende disse i udfyldt Stand snarest mulig.

Artikler til Bladet.

Redaktionen har modtaget følgende Artikler til Bladet:

Fra Hr. J. P. Jørgensen, Langgade 13, Gedser: Om Ammefugle.

Fra Hr. C. Ahlman Hansen, Roskilde: Udstilling.
Fra Hr. P. W. Olsen, Vejle: Sangparakitter.
Fra Hr. Umberto Nilsson: Ammefugle.

— Betyrelsen takker de Herrer for Indsendelsen af disse Artikler.

Lodtrækningen.

Ved »Foreningen for Fuglevenner«s Bortlodning den 13. Decbr. 1944 blev følgende Numre af Notarius publicus udtrukket med Gevinst i den paa Sedlerne nævnte Orden.

3506 — 2674 — 386 — 2960 — 1118 — 3241 — 3835 — 705 — 3283 — 2567 — 545 — 1801 — 1776 — 971 — 1719 — 2738 — 3932 — 1787 — 3585 — 1378 — 2747 — 1821 — 2032 — 123 — 2587 — 3875 — 1676 — 402 — 3644 — 1197 — 3409 — 909 — 1010 — 882 — 3495 — 604 — 1589 — 2696 — 1440 — 1928.

Gevinsterne kan afhentes indtil 15. Januar 1945 mod Aflevering af paagældende Seddel hos Hr. C. F. Cornelius, Strandgade 46, København K.

Til Bortlodning.

Hr. Direktør Eiler I. Baastrup har som Gave til dette Formaal skænket Foreningen 20 Eksemplarer af sin Bog »Reversen«. Hr. C. Burhøi har skænket en Kanariehan, og Hr. E. Mikkelsen en grøn Kanarie. Hr. Umberto Nisson har skænket 4 Gavekort paa Fugle til et Beløb af Kr. 80,00.

Bestyrelsen takker de Herrer for Deres venlige Tanke, og haaber andre vil følge det gode Eksempel.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Vestergade 11, København K. Tlf. Central 7998.
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46. Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13. Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hell. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
»D. U. K.«s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 5,00.
Aarskontingent 5 Kr. + Abonnement paa Bladet 3 Kr.

Generalforsamling

afholdes Torsdag den 18. Januar 1945 Kl. 20 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27, med følgende

DAGSORDEN:

1) Valg af Dirigent.
2) Formanden aflægger Beretning.
3) Kassereren frmelægger det reviderede Aarsregnskab til Godkendelse.
4) Forslag fra Bestyrelsen.
5) Forslag fra Medlemmerne.
6) Valg af Bestyrelse og Revisorer.
7) Eventuelt.

Sæson 1945.

I indeværende Maaned gøres Forberedelserne til den kommende Sæson. De bedste Par bør udtages nu og sættes sammen, uden dog at give Redekasser. Træk ikke mere Yngel end nødvendigt og brug kun det bedste Materiale.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Kun for Medlemmer. Takst 5 Øre pr. Ord. Maa indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385.

0,1 Aperpornis Fischeri, raceren, etaarig, byttes med 1,0 dito, eventuelt sælges 0,2 Agerpornis Fischeri. Zebrafinker og Orange Kanariehanner fra Frilufts-voliere sælges. **C. Burhøi**, Cottagevej 16, Hellerup 1927.

Et Par sorthovede Dværgpapegøjer ønskes byttet med et Par rødhovede Dværgpapegøjer, desuden sælges sorthovede Dværgpapegøjer. Zebrafinker, Kanariefugle og Risfugle sælges.
Einar Larsen, Livjægergade 33, St. tv. Øbro 1901 y.

Købes: 2,2 Sommerfuglefinker, 2,2 Amaranter, 1,1 Lille Kubafinke, 1,0 Sivastrild.
Sælges: Rødh. og Blaah. Papegøjeamandiner og Ringastrilder.
B. Gøttsche, Ringkøbinggade 12, Øbro 7458 vega.

Sælges: Undulater Opdræt 1944, 2,2 brunvinget, Kr. 80 Parret.
Graavingede i grønt og blaat Kr. 25—30 Parret.
Lauritz Hansen, Birkholmvej 12, Vanlsøe. Telf. Damsø 1534.

Sælges: 1,1 Diamantfinke, 1,0 Ceresastrild, 2,2 Alm. Zebrafinke, 1,1 Spidshalede Bæltefinker, 2,2 pirolgule og 0,1 hvid Kanarier.
John. Andersen Bergthorasgade 39, 2.

Bladets Expedition er nu: Fru Ester Storm, Odensegade 11, Kbhvn. Tlf. Øbro 2011 x.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang Februar 1945 Nr. 5

FORAARSSAISONEN - YNGLESAISONEN

Med raske Skridt bliver Dagene nu længere og længere, og selv om Varmen ikke endnu har meldt sig, kommer der alligevel en vis Uro over de fleste af vore Fugle — det er Foraaret og dermed Ynglelysten, der er ved at melde sig!

Hannernes Sang bliver højere og hyppigere, og for Kanarierne ofte for voldsom og ubehersket. Hunnerne bliver urolige, de søger efter Smaafjer, og finder de en saadan, saa søger de at finde et Sted at anbringe den; paa samme Maade gaar det med Rester af Hirsekolber og andet Materiale, som de kan bruge til Redebygningen; — det er Naturdrifterne, der er kommen i Bevægelse.

Den travle Tid for Opdrætterne nærmer sig — Ynglesaisonen maa forberedes.

Først og fremmest gælder det at udvælge de rette Par, enten man nu vil vælge dem af sin egen Avl eller ved Køb eller Bytte søge at tilføre nyt og forhaabentlig bedre Blod, d. v. s. bedre Egenskaber, Livskraft og Styrke. Her maa udvises megen Omtanke, og det lønner sig at følge en erfaren Opdrætters Raad frem for at vove sig ud i Eksperimenterne ,som næsten altid betyder Vanrøgt og Tab.

Til Kanarieopdrættere to gode Raad:

Sæt altid en lys og en mørk Fugl sammen i Hæk! — Sæt aldrig to Hvide sammen; der kommer ikke endnu renere hvide Kanarier i Reden, kun usunde Unger!

Til Opdrættere af Tropfugle ogsaa et godt Raad:

Glem aldrig, at den naturlige Ynglerytme ikke altid ændrer sig, fordi Fuglen er født i Fangenskab! Hos adskillige Fugle som for Eksempel Ringastrilder, Papegøjeamandiner m. fl. kommer Driftslivet og dermed Ynglesaisonen først i Oktober—Januar, saa det er ikke Fuglenes Skyld, at der ingen Unger kommer; men det er Opdrætteren, der ikke er inde i Forholdene!

Mange har Hanner og Hunner hver i sit Bur Vinteren igennem. Nu maa Yngleburene tages frem og grundigt gennemses, renses, males eller kalkes, Døre og andre Lukker, Traadnættet og Hængsler efterses. Alle Remedier og Redskaber saasom Ædekar, Drikkeskaale, Badekar, Pinde, Reder, Æggesprøjten og meget andet maa vaskes og rengøres. Skal Fuglene flyttes i Friluftsvoliere, er det endnu for tidligt — men der kan altid være et og andet at rette efter sidste Saison, saa tænk over Sagen i god Tid; er Ungerne først kommet og Vejret blevet varmt, ja, saa er der saa meget andet at bringe i Orden!

Men det er ikke nok at tænke paa alle disse forskellige Ting og Forhold; det vigtigste af alt er dog Fuglene

Er Fuglene udvalgte til Hæk og sat i Separatbure, Kassebure, Fuglestue eller Voliere, saa maa Opdrætteren vogte paa deres Færd og nøje give Agt paa, hvordan de te'r sig. Ikke altid forliges jo Ægtefolk saa godt!

Fodringen er af vital Betydning i denne afgørende Tid. Staar flere Frøsorter til Raadighed, giv da saa righoldig en Variation som mulig, Grønt er altid godt, et Par Gange om Ugen lidt Levertran paa Frøet, samt noget Blødfoder med reven Gulerod eller et Æggefoder; af dette sidste enten en lille Portion hver Dag eller en større f. Eks. to Gange i Ugen.

Ja, der er mange Ting at tage Vare paa —

ikke nok med Redskaber, Renlighed og Fodring — alt skal anbringes ikke blot paa rette Maade men ogsaa paa rette Sted. Husk saaledes, at Redehullet skal vende mod Lyset, saa Forældrene kan se at made Ungerne; i Svælget eller i Mundvigene sidder nemlig smaa Papiller, som lyser, naar Lyset falder ind i Reden, og saaledes viser Forældrene, hvor der er en sulten Unge.

Endnu er det for tidligt at saa i Haven; men det var maaske værd at overveje at afsætte et lille Stykke til Kanariefrø eller Hirse, saa at der kan komme noget frisk og næringsrigt Frø til den nye Fuglegeneration.

Ja, det er en travl Tid, vi nu gaar ind i, og endnu mere bliver der at tage Vare paa i de kommende Maaneder med Æg og Unger; men saa glemmer vi Fuglevenner for en Tid den onde Verden uden om os og lever i den glade Oplevelses og Forventnings Tid!

Rich. Faber.

*

Læs den grundige Beskrivelse af Kanariehækken (Kanarieopdrættet) af William Holm i Stuefuglenes Aarg. 15 (1939—40).

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

AF UMBERTO NILSSON, SØNDRE FASANVEJ 20, KBHVN., F.

(Fortsat fra Side 30.)

Netop for at undgaa dette, har jeg tydeligt fremført tidligere, at man bør afprøve Ammerne ved alm. Arter, saasom Zebrafinker, Sølvnæb el. lign., inden man overlader de virkelige sjældne Arters Æg til dem. Man vil da næsten altid have 100 pCt. Sikkerhed for et godt Resultat!

I hvert Fald har jeg personlig Erfaring for, at hos Fugle, der var Sødskende, men henholdsvis opmadet af Forældre og Ammefugle, viste de forældreopmadede Unger sig at være svage, hvorfor de ikke kom igennem Udfarvningen, medens de, som Ammerne tog sig af, blev kraftige, stærke Fugle; lige det stik modsatte af Hr. Olsens Paastand. Saafremt det maatte ønskes, kan lignende Tilfælde bekræftes fra anden Side.

At Fugle, der er opmadet af Ammefugle, kun skulde være egnede til et lille Bur, og dermed være dømt til den triste Tilværelse, som Hr. Olsen tiltænker dem, for, som han siger, at sidde og blive fede, lyder jo i sig selv latterligt. Forfatteren forsøger antagelig at være morsom, men hver Ting til sin Tid, jeg for mit Vedkommende er i hvert Fald ikke oplagt til Spøg, naar det sker paa det sagliges Bekostning. Videre skriver Forfatteren, at hvis de skal bruges til Yngel, er de som Regel ikke meget værd, men fremfører dog, at der er Undtagelser, hvilket beviser, at Forfatterens Opfattelse er ret svævende, idet han ikke afgjort tør paastaa eller kan bevise, at Fugle opmadede af Ammeforældre ikke egner sig for Viderebefordring ved egen Hjælp, endsige, at de skulde være ringere Ynglefugle eller ringere Madere end de nyindfangede, der ogsaa kun undtagelsesvis passer sit eget Afkom.

Selvfølgelig yngler Fugle, der er opdrættet ved Hjælp af Ammer procentvis lige saa godt som importerede Fugle; hvad enten de nu skal opmade selv, eller at Æggene af tvungne Grunde skal overlades til Maagefinker. Ikke alle Importfugle gaar i Yngel, nogle skrider til Æglægning og ikke mere, medens enkelte Par giver store Resultater; men dog ikke saa store, at det kan dække Antallet for Artens Opretholdelse, og særlig i en Tid, hvor al Import er udelukket, det har Hr. Olsen sikkert ogsaa mærket paa sin Bestand. Det er derfor uforstaaeligt, at en Mand, der selv har gjort saa daarlige Erfaringer, og ikke har kunnet undgaa at bemærke de store Fremskridt, vi andre har gjort og stadig gør, vil være bekendt at fremstille hele Sagen i en saa forkludret og forgrovet Form.

Ydermere kan jeg fremlægge talrige Dokumentationer for, at Fugle, som jeg har afhændet, blandt andet ogsaa til Hr. Olsen, som i flere Led er opmadet ved Hjælp af Ammer, har vist sig fuldkommen stabile overfor deres eget Afkom, saavel i Friluft som i mindre Volierer og Kassebure.

Virkeligt Sportsliebhavere.

Naar Forfatteren saa senere anfører, at den virkelige Sportsliebhaver først i alleryderste Nød, (det vil altsaa sige, naar Ungerne er kastet ud af Reden, hvor de i kortere eller længere Tid har ligget paa Burets eller Volierens Bund og allerede paa dette Tidspunkt har faaet sit første Knæk), tyer til de fordømte Ammefugle, og saa bagefter giver Ammefuglene, som har gjort sit bedste for at redde Stumperne, Skylden for det daarlige Resultat, saa er Betegnelsen virkelig Sportsliebhaver meget malplaceret; og her vil jeg for en Gangs Skyld give Hr. Olsen Ret i, at de Unger, som der her er Tale om, som i ganske spæd Alder eller senere har været Tur paa Burets Bund, eller i helsulten og forkommen Tilstand er overladt til Maagefinker, i Regelen ikke er meget bevendt, og det er derfor forstaaeligt, at denne Kategori af Liebhaveri regner dem som mindre værdifulde og til en betydelig mindre Pris, og lad mig saa endnu engang slaa fast, at jeg for mit Vedkommende ikke kan indse, at det har Spor med Sport at gøre, Gang paa Gang lade et Par Fugle sjaske med deres Æg, som de selv vil, endsige Gang paa Gang, lade dem smide Unger ud i Sandet, hvor de maa omkomme i deres ynkværdige Tilværelse. Det er jo netop i saadanne Tilfælde, at Maagefinken har sin Berettigelse. Vil et Par Fugle made sine Unger selv, hvad vi allesammen forsøgsvis giver de forskellige Par Lejlighed til at prøve, vil det altid være med berettiget Stolthed, at vi fremviser et saadan Resultat, fordi et saadant udstillingsmæssigt set altid vil høste mere Ære og Berømmelse, end det samme Resultat med Ammer, men det er jo ikke ensbetydende med at Kvaliteten af den Grund er ringere. Resultatet maa bedømmes paa Baggrund af, at det, at faa Fuglene til at passe deres Afkom selv, maa betegnes som noget ud over det almindelige.

Hvad Hr. Olsens Forsøg med Sivastrilderne angaar, saa er det ligesom det øvrige lige præcis det stik modsatte af det, som vi andre vilde gøre. Hellere end at betegne det som Forsøg, vil jeg kalde det en *»en Parodi paa et Fugleopdræt«*, der i et og alt beviser, at det omvendte af det rigtige, altid er fuldstændig forkert. . .

Til det, der er foretaget med disse Fugle, kan jeg kun sige, at det paa mig virker utiltalende og fuldkommen meningsløst. Ethvert fornuftigt Menneske maa da kunne sige sig selv, at Dyrene ved en saadan Behandling maa sygne hen. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Diskussion her, for det er ikke Umagen værd, at tærske Langhalm paa det, da Forfatteren sikkert allerede paa nuværende Tidspunkt har afsløret sig selv i Læsernes Øjne. Kun vil jeg til den sidste Bemærkning vedrørende dette Emne sige: Nej, Hr. Olsen, De kan være evigt forvisset om, at det er ikke er noget af det, der sker naar Opdrætterne bytter indbyrdes, for saa havde vort Resultat sikkert været lige saa sørgeligt som Deres.

De første Importer efter forrige Krig.

Saa vidt jeg husker tilbage, ankom i 1934 de første større Sendinger Diamantfinker og vistnok noget senere Sivastrilderne; disse var de første af de sjældne Fugle, der kom igen efter forrige Krig i nævneværdigt Antal. For Diamantens Vedkommende var de første Hanner, intet Under at Ynglen udeblev. Naar saa samtidig en Del af de faa Eksemplarer, der var tilbage, dels sad hos Liebhavere, der ikke lagde Vægt paa Yngel, dels hos Liebhavere, der kun samlede paa Hanner, og Flertallet af disse var saa gamle, at de enten var blevet skaldede eller hvidhaarede, vil man heraf forstaa, at det virkelig var en enestaaende stor Begivenhed, hvis man fik Unger heraf.

Og det var jo netop den forrige Verdenskrig, der gjorde sit Indhug i vor Fuglebestand herhjemme, fordi man ikke dengang benyttede sig af Ammefuglene i samme Udstrækning som nu, vel sagtens paa Grund af,

at mange dengang følte det som noget af en Skam at tillægge Fuglene paa denne Maade. Der er nu ingen af os i Dag, der betvivler, at det altsammen har været i den bedste Mening, og at deres Vægring ved at benytte Ammefugle, kun var misforstaaet Æresfølelse, men Resultatet blev, at Fuglene forsvandt, og ca. 25 Aar gik, før vi i nævneværdig Antal saa dem igen, og det er noget af det, vi skal forhindre denne Gang. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at vi allerede har mistet adskillige Arter for en længere Aarrække, f. Eksempel Malet Astrild, Wienerastrild, Draabeastrild, Broget Astrild, Auroraastrild, Tornastrild, Løggrøn Papegøjeamandine og flere andre; paanær sidstnævnte var alle Arter rigt præsenteret ved Krigens Udbrud i 1939. De har allesammen ynglet her i Landet, og mange er mødt frem med fine Resultater og har modtaget saa megen Ros, at der ikke var Ende derpaa; men da Importerne stoppede op, tyndedes Rækkerne straks ud, og da nævnte Fuglearter paanær Løggrøn Papegøjeamandine og Tornastrild, kun med stor Vanskelighed, og i mange Tilfælde slet ikke kunde opfostres af Maagefinken, gik de til. Kun i Zoologisk Have vil man endnu kunne se Resterne af denne fordums Herlighed, og det er beundrigsværdigt at se, hvor længe de dér kan holde Liv i den samme Fugl.

Efter dette maa de forskellige Fuglevenner selv afgøre, om vi har Raad til at miste mere; jeg mener Nej!

Ammefugle-Bevægelsen tilhører den nyere Tids Fuglemænd, som har draget god Lærdom af de gamle Tiders Mænds Erfaringer og samenlagt dem med deres egne, hvorfor alle de gamle Fordomme vedrørende Ammefuglen forlængst er modbevist og likvideret og derfor i Dag kun kan betegnes som Gammelmandssnak.

(Fortsættes).

FRA LÆSERNE:

Opskriften paa et godt Æggebrød.

Af Poul Jensen,

Nørrevang 5, Kraghave, Nykøbing F.

Tag 350 gr Hvedemel, 3 Æg, 15 gr Sukker, 5 gr Salt, 15 gr Gær.

Æggene piskes, og man opløser Sukker, Salt og Gær deri; derefter tilsætter man langsomt Melet.

Skønner man, Dejgen er for stiv, kan man tilsætte lidt lunkent Vand; denne maa dog ikke være for blød! Dejgen henstaar et lunt Sted ca. en Times Tid, saa deler man Dejgen i 12—15 Dele og slaar dem op til Boller, disse henstaar atter ca. en halv Time paa et lunt Sted med et fugtigt Klæde over, for at der ikke skal dannes Skorpe, derefter bages Bollerne i en ikke for varm Ovn 30—35 Min. Bollerne snittes og tørres som Tvebakker. Man maler dem derefter paa en Kødhakkemaskine til Rasp, som opbevares paa et tørt Sted.

Ved Fodring blander man Raspen med reven Gulerod, til man har en let sprød Masse, dette er et udmærket Bifoder og et særdeles godt Opmadningsfoder til alle Fuglearter.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

La Platas Fugle 6.

Den patagoniske Soldaterstærling
(trupalis militaris).
Engelsk: Patagonian Marsh-Starling.

Denne Stær er brun med sort Afstregning, en Plet lige mellem Næb og Øje er rød, over og bag Øjet en hvid Stribe. Forhals og Bryst samt den første Del af Bugen er skarlagenrød. Hunnen ligner Hannen, men den røde Farve er ikke saa udbredt.

Længde 25,4 cm.

*

To Arter af *Trupialis* bebor den sydlige Del af Republiken Argentina, den vi taler om her hører hjemme i Patagonien og Syd-Chile, mens den nordlige Repræsentant bebor Pam-

passletterne i Buenos Aires og Uruguay.

Sandsynligvis er Colorado Floden, som skiller to Distrikter, der er forskellige med Hensyn til Jordbund og Vegetation, Grænselinien for deres Udbredelse. Disse to Fugle er hinanden saa lig i Farve, Sang og Vaner, at de snarere maa regnes til samme Race end til to Arter, og saadan var det osse indtil for nylig, da Pampasfuglen blev ophøjet til en egen Art med Navnet *Trupialis defilippii*. Uheldigvis passede nu det gamle Navn — *militaris* — bedst paa Pampas-Stæren og ikke paa den fra Patagonien.

I sit Ydre ligner *Trupialis militaris* ganske den almindelige Stær fra Europa; men den er forskellig fra den i Vaner, Flugt, Sang, Størrelse og Farve, idet Fjerdragten paa Oversiden er brunsort-spættet med gulliggraat; Strube og Bryst er skarlagenrød henimod karmoisinrød. Farven varierer betydeligt, idet Brystfjerene ofte er hvide i Spidserne, hvad der slører den intense røde Farve og gir nogle Individer en rosa Farve. Hunnerne er blegere i Fjerfarven end Hannerne, og de har mindre rød Farve paa Brystet.

De beboer hele Patagonien lige til Magellanstrædet, men de holder til i Dalene eller i Nærheden af Vand, og Dumford anfører, at de er nyttige Fugle for Rejsende i disse tørre Landstrækninger, da deres Tilstedeværelse er sikker Indikation for Vand.

De er fastboende og færdes i smaa Selskaber paa fire eller fem eller i smaa Flokke, som dog sjældent tæller mere end en tyve eller tredive Stykker.

De lever paa Jorden og finder deres Føde der, og de ses kun lejlighedsvis færdes i Buskadser.

De flyver udholdende og flyver meget omkring, og sædvanligvis synger de mens de flyver. Sangen lyder hele Aaret rundt og høres selv i de koldeste Dage i Vinteren. Tonerne er faa og ikke særlig melodiske, men muntre og kraftige.

Reden bygges af tørt Græs og Smaarødder fastgjorte til Sivene, der vokser paa fugtig Grund, og anbringes tæt ved Jorden eller ligefrem paa den.

De lægger fem Æg; Grundfarven er hvid, plettet eller spættet med rød-brun.

Levertran er særlig paakrævet nu i den mørke, solfattige Tid — giv det en eller to Gange i Ugen — men husk: Levertranen skal hældes frisk paa Frøet hver Gang!

Giv Levertran — giv Kalk (knuste raa Æggeskaller).

ORDSPROG:

12

Man skal ikke købe Fugl, fordi man har et Bur at sætte den i

13

Aldrig er Fuglen saa liden, den søger jo eget Bo.

14

Naar de store Fugle skal ud at skide, skal Spinken (Spurven) med.

15

Som den gamle Fugl sjunger, saa pipper dens Unger.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER „LANDSFORENINGEN"

Formand: J. Albrecht-Møller, Chr. Kolds Allé 1, Tlf. Kastrup 378.
Næstformand: K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5. Tlf. Nora 5314.
Sekretær: C. F. Cornelius, Strandgade 46, København. Tlf. Am. 4359 y.
Kasserer: Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Tlf. Øbro 2011x.
Redaktør: Bankrevisor Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Tlf. Helr. 1708.
»F. f. F.«s Postgiro Nr. 1385. Aarskontingent Kr. 7,00 (Medlemsbladet gratis). Abonnement 5 Kr.

Næste Møde

afholdes Søndag d. 11. Februar Kl. 14 i Park Hotellet, Jarmers Plads, Hj. af Skt. Pederstræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Foredrag: En Nybegynders Erfaringer, ved Herr Styrmand K. Friis-Pedersen.
3) Bortlodning.
4) Køb- og Salgsbogen.

5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.
Gæster er altid velkommen.

Sidste Møde.

Formanden aabnede Mødet, og bød velkommen, hvorefter Navnene paa de nye Medlemmer blev oplæst, herefter gav Formd. Ordet til Sekretæren, som meddelte, at Herr Laurits Hansen først kom Kl. 20,30, men at man jo kunde begynde med at se paa de andre Fugle, som Medlemmerne havde medbragt. Sekrt. gav derfor Ordet til Fru Andrea Nielsen, som havde medbragt et Par Kanarier, og meddelte at Stamfaderen var indført fra Amerika, Fru Nielsen fortalte, hvorledes hun havde erhvervet denne Fugl, og hvorledes hun havde arbejdet med denne Fugl i 1944. Fuglen var bl. a. prøvet sammen med Pariser-Trompeter og Afkommet heraf viste en smuk Orange Farve, der var ingen, som med Bestemthed kunde sige, hvad det var for en Race.

Herr Lauritz Hansen var i Mellemtiden kommet, og nu blev hans Fugle sat paa Bordet, en lys Orange, en mellemfarvet Orange, og en dybfarvet Orange, var de Farvenuancer man fik at se. Pragtfuldt tog Fuglene sig ud i Projektørlysets Skær, to store Dagslyslamper var opstillet og kastede sit Straalehav paa Fuglene, hvis Farver rigtig kom til sin Ret, Herr Lauritz Hansen holdt et ganske fortrinligt Foredrag om Opdræt af Kanarier og fortalte om, hvorledes det var lykkedes ham at opnaa den orange Farve paa Kanarier, og erklærede at hans Fugle absolut ikke var Farvefodrede, Herr Lauritz Hansen besvarede flere Spørgsmaal fra Medlemmerne, og høstede stærkt Bifald for sit Foredrag.

Efter en lille Kaffepause bortloddedes et Par Ringastrilder og 6 Poser Fuglefrø.

Derefter oplæstes Køb- og Salgsbogen samt Spørgekassen og under Eventuelt fik Sekrt. Ordet og fremviste nogle Bundter Kolbehirse, som var dyrket af Herr Styrmand Friis Pedersen. Det var store flotte Kolber, og Sekrt. spurgte om ikke dette imponerende Resultat kunde friste andre til at kaste sig over Dyrkningen af Fuglefrø i 1945, da der ikke var andre der ønskede Ordet, hævede Sekrt. Mødet og takkede for den udmærkede Aften.

Bortlodning af Fugle til Provinsmedlemmer.

For at vore Medlemmer i Provinsen kan have Glæde af vore Bortlodninger, har Bestyrelsen besluttet at foretage en Bortlodning af et Par Fugle, udelukkende til Fordel for vore Medlemmer i Provinsen.

Bortlodningen er gratis, men det er en Betingelse for Deltagelse, at der indsendes et aabent Brevkort, og at man paa den paa Kortet anviste Plads skriver sit Navn og Adresse, Kortene bedes sendt senest den 10. Marts til K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5, København F.

Gml. Aargange af »Stuefuglene«!

Vi har endnu nogle heftede Ekemplarer af ældre Aargange, disse kan faas ved Henvendelse til Sekretær C. F. Cornelius, Strandgade 46, Telf. Amager 4359 y. Prisen er 4 Kr. pr. Stk.

Artikler til Bladet.

Redaktionen takker Herr Holger Lippke-Lorentzen for en oversat Artikel, Foredrag holdt af Oscar Lange, Fugleliebhaveriet i gammel og nyere Tid.

Til Bortlodning.

Til dette Formaal har Bestyrelsen modtaget følgende fra Herr Redaktør Faber: et Kongeemblem i Sølv.

Fra Herr E. Mikkelsen: en grøn Kanarichan.

Fra Herr Murermester Stumpe: et Par Ringastrilder.

Bestyrelsen takker de Herrer for Deres venlige Tanke, Tilsagn om Gaver modtages med Tak, og Henvendelse herom kan ske til C. F. Cornelius, Strandgade 46, Amager 4359 y.

»Stuefuglene« forandrer Udseende.

Vi maa desværre forberede Medlemmerne paa, at Bladets Udseende skifter Karakter, det er os selvfølgeligt meget imod, at dette sker, men Papirmangelen driver os dertil, vi haaber kun, at det skal blive af kort Varighed, og vil saa snart Lejlighed gives dertil, gaa tilbage til den Form og Udseende, som Bladet normalt haver.

„D. U. K."

Formand: Kai Riis-Hansen, Vestergade 11, København K. Tlf. Central 7998.
Næstformand: C. F. Cornelius, Strandgade 46, Tlf. Amager 4359 y.
Kasserer: Boston Petersen, Selsøvej 13, Tlf. efter Kl. 16: Damsø 4660.
Bestyrelsesmedlemmer:
C. Burhøi, Cottagevej 16. Tlf. Hell. 1927.
H. Tolmark, Jagtvej 109 A, N.
»D. U. K.«s Postgiro Nr. 29841.
Indskud Kr. 5,00.
Aarskontingent 5 Kr. + Abonnement paa Bladet 3 Kr.

Næste Møde

afholdes Søndag den 18. Feb. Kl. 10 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion

Sidste Møde, Generalforsamlingen.

Formanden bød velkommen og udbad sig et Emne til Dirigent, dette faldt paa Herr Lauritz Hansen, som modtog Valget.

Dirigenten erklærede Generalforsamlingen for lovlig indvarslet, og gav Ordet til Formd., som aflagde Beretning for det forløbne Aar, og rettede her en Tak til Herr Cornelius, Herr E. Christensen og Herr Harup Hansen.

Derefter fik Kassereren Ordet og fremlagde det reviderede Regnskab, dette godkendtes enstemmigt.

Ved Valget genvalgtes Formanden og Kassereren samt Revisorerne.

Under Eventuetl fik Herr Cornelius Ordet, og gjorde her rede for Frøsituationen, og meddelte at denne ikke tegnede sig lys for Fremtiden, men man haabede paa, at der i 1945 vilde blive dyrket en Del dansk Fuglefrø, og Prisdirektoratet havde nu fastsat en Pris paa Kanariefrø fra danske Avlere.

MEDLEMMERS KØB, SALG OG BYTTE

Kun for Medlemmer. Takst 5 Øre pr. Ord. Annoncerne modtages kun skriftligt, og ved Indsendelse af disse maa Beløbet vedlægges i Frimærker — eller indbetales paa Giro 1385 — senest den 16de i Maaneden. Annonceexpedition: Kun Fru Esther Storm, Odensegade 11, Kbhvn. Ø.

Nogle brugte velholdte, ensartede Kassebure købes.
Sandrup, Marskensg. 8, Øbro 6947.

0,1 Ceresastrild fra i Sommer byttes med 1,0 fra 1944.
H. T. Opstrup, Kollemosevej 7, Holte.

---

4 Kassebure med Badekar sælges samlet for 50,00 Kr. (60 cm lang, 27 bred, 35 høj).
John Andersen, Bergthorasg. 39, 2. Sal.

Købes: 1,0 Ceresastrild — 2,0 hvide Zebrafinker — 1,1 Grønsisken — 0,1 Stillids. Kun prima unge Fugle har Interesse. 0,1 Stillidsbastard sælges billigt.
Viggo Rye Rasmussen, Stenstrup, Fyen.

1,1 Mosambiksisken byttes med Orangehunner.
E. Mikkelsen, Kertemindegade 3, 3. Sal.

Sælges: Lysorange Kanarier — Opdræt 1944. Hanner Kr. 15 — Hunner Kr. 10.
O. Kirk, Peter Bangsvej 135. Telefon Damsø 4472 u.

3,2 gulbroget Maagefinke — 2,1 Ceresastrild, alle yngledygtige, er tilsalg.
Fru **Stage,** Lykkesholms Alle 2 C, 1. Stl. Ve. 5569 y.

Sælges: 1,1 Tigerfinke — 1,1 Graaastrild eller byttes eventuelt med 1,0 Rødh. Papegøjeamandine eller 0,1 Ringastrild.
H C.. Christensen, Ndr. Fasanvej 134 — Go. 407 y.

Købes: 1,1 Dompap og 1,1 Stillids. Pris bedes opgivet.
H. Eigtved, Linnesgade 37 A, 4. Sal.

---

4 Parisertrompeterhanner sælges eller byttes med Tropefugle. Eventuelt de 2 byttes med Parisertrompeterhunner. Det er unge Fugle fra 1944, godt friserere. Kun unge Fugle ønskes.
Laurits Nielsen, Stubbekøbingvej 19, Nykj. F.

Sælges: Ringastrilder, Blaahovede Papegøjeamandiner, Kinesiske Dværgvagtler, Maagefinker.
Leo Nonnegaard, Borups Alle 152 — Ta. 4557 x.

Købes: 1,0 Amarant — 1,0 Sommerfuglefinke — 0,2 Dværgvagtel — 0,1 hvid eller hvidbroget Risfugl.
Friis-Pedersen, Herkules Alle 30 — Kastr. 1488.

Købes: 0,2 Zebrafinker.
Murer **K. Hansen,** Filskov St., Jylland.

1,1 Blaahovedet Papegøjeamandine sælges eller byttes med 1,1 Sivastrild eller 1,1 Diamantfinke. — 0,1 kinesisk Dværgvagtel købes.
Langberg, Christiansdal 33, Vanløse. Rødovre 1237.

Sælges: Orangekanarier, et moderne rundt Bur som nyt.
H. Sjøbirt, Westend 16, 4. th.

»Tropefugle i Fangenskab« af. V. Wiese til Salg.
H. Baadsgaard Bruun, Torvet 1, Holstebro.

1,0 Sorthovedet Maskepapegøje sælges el. byttes med 0,1 Nymfeparakit, Sølvfasaner pr. Par 70 Kr. Guldfasaner, Hanner, pr. Stk. 30 Kr., sælges ell. byttes med Undulat Hunner.
C. Knudsen, Fasaneriet »Phønix«, Kollund-Syd.

Bladets Expedition er nu: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Kbhvn. Tlf. Øbro 2011 x.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang | Marts 1945 | Nr. 6

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

AF UMBERTO NILSSON, SØNDRE FASANVEJ 20, KBHVN., F.

(Fortsat fra Side 36.)

Tropefugle contra Undulater og Kanariefugle.

Efter dette lille Sidespring, som jeg haaber Læserne tilgiver mig, maa vi hellere gaa videre og se, hvad mere Hr. Olsen, har at berette. Min oprigtige Mening og Erfaring er, skriver Hr. Olsen, at man ganske vist kan opdrætte Tropefuglene i en Aarrække ved Hjælp af Maagefinker, men det vil gaa i Staa af sig selv, naar der ikke kommer friskfangede Fugle her til Landet. Bravo, Hr. Olsen, det var godt sagt, nu er vi lige ved at komme paa samme Bølgelængde, og jeg giver Dem fuldkommen Ret. Nogen Erfaring for, hvor længe man ad denne Vej kan holde de forskellige Arter, har jo hverken De eller jeg, men en Ting er sikkert og vist, at de Arter, vi har i Dag, er af lige saa høj Kvalitet som dem, vi havde før Krigen, saa jeg tror vi kan holde ud i mange Aar endnu. At frisk Blodtilførsel absolut vil være gavnlig, er jo en Selvfølge, men som Forholdene er i Dag kan kan vi ikke faa det, og derfor maa vi staa sammen om det vi har og sørge for en saa hensigtsmæssig Sammensætning som vel mulig.

Efter denne forstandige Bemærkning, kommer Grovfilen frem igen. Hr. Olsen skriver: Hvis de mange maagefinkeinteresserede, der anvender denne Fugl som Ammefugl, interesserede sig lige saa meget for Opdrættet af Tropefugle uden Plejefugle (hvem siger forøvrigt, at vi ikke gør det, det gør vi da i høj Grad), havde der nu været en stor, yngledygtig Bestand her i Landet af de Arter, der egner sig for Ophold i Fangenskab. Det er kuriøst at tænke sig, at Hr. Olsen her fremfører noget som det helt rigtige og saa ikke en Gang selv har bevist at kunne gennemføre det i Praksis. Hvor er saa hele Hr. Olsens Pragtfulde Samling fra 1939 blevet af? Jeg efterlyser Resultaterne og Efterkommerne heraf samt en Redegørelse om, hvilke Forholdsregler, der her er taget for at skabe en stor, yngledygtig Bestand og Grunden til, at dette er mislykket. Der er et tomt Hul her; det vil være rimeligt, at forlange dette udfyldt ved at faa oplyst, paa hvad Maade Hr. Olsen nu mener det skal gøres, — for at det her er Maagefinkerne, der har Skylden, er jo i hvert Fald udelukket, eftersom Hr. Olsen slet inge har eller er indstillet paa Opdræt ad denne Vej. Han maa kunne gøre Rede for sin Paastand om den store, yngledygtige Bestand, som han her i sit Indlæg fremhæver med en saa stor Tydelighed, at man maa tro der ligger Kendsgerninger bag ved, og at Hr. Olsen allerede selv har udført det i Praksis. Kan Hr. Olsen gøre Rede for dette og virkelig bevise, at der findes en stor, yngledygtig Bestand af de forskellige Arter, der er frembragt paa denne Maade, da vil jeg trække mig tilbage med bøjet Hoved.

At det kan lade sig gøre, skriver Forf. videre, viser Kanarie- og Undulatopdrættet. — Nej, Hr. Olsen, De maa sgu ikke — — nu var vi jo ellers lige ved at faa det saa hyggeligt — at tænke sig, at en saa velbefaren Fuglemand vil begynde at drage Sammenligninger med vore vanskeligste ynglende Tropefugle og Undulater og Kanariefugle. Man skal ikke blande Smør og Fedt i samme Krukke;

det smager ikke godt! For Hr. Olsen vil vel ikke begynde paa at fortælle os, at Undulaten og Kanariefuglen nogen Sinde, ynglemæssigt set har voldt de samme Vanskeligheder, som det er Tilfældet med de smaa Tropefugle. Det store Arbejde, der er udført med Kanariefuglen og Undulaten, er i meget høj Grad prisværdigt, men her drejer det sig om Form, Figur, Farve og Sangkanarier og Farveundulater — altsammen i mange Variationer; men lige fra Tidernes Morgen har disse Fugle fra de kom i Menneskenes Hænder vist sig som ynglevillige og paapasselige overfor deres eget Afkom, men dette er jo i høj Grad ikke Tilfældet med smaa tropiske Fugle. Sammenligningen er derfor fuldkommen ud i det Blaa.

Naar Forfatteren derefter nævner Maagefinkeopdrættede Fugles Priser contra Priser paa importerede Fugle, kommer vi til noget helt tredie; — jeg vil foretrække at behandle dette Emne helt for sig selv.

(fortsættes).

ORDSPROG:

16

Man maa synge med de Fugle, man er iblandt.

17

Man kan se paa Reden, hvad Fugl der er til Stede.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

Næste Møde

afholdes Søndag den 18. Marts Kl. 14 i Park Hotellet, Jarmersplads 3, Hj. af Skt. Pederstræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Foredrag, Udstillingsteknik ved Herr Fabrikant Wm. Holm.
3) Bortlodning af et Par spidsh. Bæltefinker til Provinsmedlemmer.
4) Bortlodning.
5) Køb- og Salgsbogen.
6) Spørgekassen.
7) Eventuelt.

Gæster er altid velkomne.

Sidste Møde.

Hr. Styrmand Friis Pedersen holdt et udmærket Foredrag, fortalte om hvilke Vanskeligheder en Nybegynder kommer ud for, naar man begynder for stort, og fortalte hvilken Betydning det havde haft for ham at læse »Stuefuglene«. Herr Friis Pedersen fortalte om Indretningen af sin Fuglestue og sine Voliere, og fortalte om de mange forskellige Arter af Fugle, han siden sin Start for 1½ Aar siden havde erhvervet sig.

Efter Foredraget takkede Sekretæren Foredragsholderen for hans udmærkede Underholdning, derefter bortloddedes et Par Maagefinker og en Pariser-Trompet og Køb- og Salgsbogen oplæstes, da der ingen Spørgsmaal var i Spørgekassen, og der ingen ønskede Ordet under Eventuelt, hævede Sekretæren Mødet.

Fra Prisdirektoratet

har Foreningen modtaget Meddelelse om, at der er fastsat Pris paa Kanariefrø af dansk Avl, Prisen er for renrenset Handelsvare fra Avler Kr. 2,75 p. kg netto kontant, Avance til Grossist 30 Øre pr. kg. Avance til Detaillist 45 Øre pr. kg, saaledes at Prisen til Forbruger bliver Kr. 3,50 pr. kg.

Bortlodning af Fugle til Provinsmedlemmer.

For at vore Medlemmer i Provinsen kan have Glæde af vor Bortlodning, har Bestyrelsen besluttet at foretage en Bortlodning af et Par spidsh. Bæltefinker, udelukkende til Fordel for vore Medlemmer i Provinsen.

Bortlodningen er gratis, men det er en Betingelse for Deltagelse, at der indsendes et aabent Brevkort, og at man paa den paa Kortet anviste Plads skriver sit Navn og Adresse, Kortene bedes sendt inden den 15. Marts til Hr. K. Johansen, Sct. Nicolaivej 5, København F.

Fuglefrø til Udsæd.

Medlemmer, som kunde tænke sig at forsøge med Avl af Fuglefrø i Aar, kan nu faa Frø til Udsæd af rød Algier-Hirse, Mohar-Hirse, Setaria-Hirse, og Kanariefrø, ved Henvendelse til Firmaet A. Hansen, Kastrup. Ovennævnte Frøsorter købes i Poser til 20 Øre pr. Portion. Vi kan anbefale dette Frø, som er avlet af Stamfrø fra Foreningens Forsøgsmark, Adressen er A. Hansen, Amager Landevej 101, Kastrup.

De grønne Lodsedler.

Da der stadig er Medlemmer, som ikke har afregnet disse Sedler, beder Bestyrelsen disse Medlemmer om snarest at afregne med Foreningens Kasserer Fru Esther Storm, Odensegade 11, Kø-

benhavn Ø. Regnskabet skulde forlængst være tilsendt Myndighederne, men Kassereren kan ikke afslutte Regnskabet, saalænge der er Restancer.

Mødet i April Maaned.

Dette Møde vil forme sig som en Spørgetime for Nybegyndere, har De et eller andet Spørgsmaal, De vil have drøftet eller besvaret, er der her Lejlighed til det, men for at Bestyrelsen kan være orienteret, beder vi Interesserede om at indsende Spørgsmaalene inden den 18. Marts, Spørgsmaalene kan sendes til C. F. Cornelius, Strandgade 46, København K.

„D. U. K."

Næste Møde

afholdes Søndag den 11. Marts Kl. 10 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Sidste Møde.

Hr. Umberto Nilsson fremviste Resultaterne af sit Opdræt af den violblaa Undulat.

Odense Fugleforening

afholdt Møde Lørdag d. 20.-1.-45 paa Missionshotellet. Formanden bød Medlemmerne Velkommen og oplyste, at Foreningen havde faaet et Par smukke Pariser Trompeter skænket af Fuglehandler Hansen, Skulkelborg, til Bortlodning. Der var mødt 40 Medlemmer, som alle deltog i Bortlodningen. Den heldige Vinder blev Hr. Chr. Nielsen, Torøgade 22. Efter Trækning samledes man om et fælles Kaffebord, og Mødet sluttede med en livlig Diskussion.

KØB, SALG OG BYTTE

5 Øre pr. Ord. Indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385 eller tilsendes Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Ø., i Frimærker.

Bemærk! 1,0 er 1 Han — 0,1 er 1 Hun og 1,1 er 1 Han og 1 Hun o. s. v.

Købes 0,1 Ædelsanger. Neunzig »Fremländischen Stubenvögel«.
P. Bohse, Vermlandsgade 14, 2., S. Su. 2334 x.

Købes 1,0 Sølvnæb og 0,1 Tigerfinke.
N. Mortensen, Kronprinsensgade 8, Odense.

Købes 1,0 gul Kanarie, 0,1 Nymfeparakit, 0,1 alm. og 0,1 hvidblodet Zebrafinke, 1,1 hvid Risfugl, alle yngledygtige.
L. P. Petersen, St. Blichersgade 18, Brønderslev.

Sælges 1,1 Ædelsangere, ubeslægtede fra 44, eller byttes med andre Fugle.
Købes 0,1 Ædelsanger.
Henning Pedersen, Absalonsgade 18, Aalborg.

Købes Grøn Kardinal Hun.
Sælges 1,0 Ceresastrild, Maagefinker.
K. Kørning, Holmbladsvænge, 9, 1. C. 3927, Lokal 6.

Sælges 8 a 10 kg Kanariefrø i Aks (Smyrnafrø), beregnet til Udsæd eller byttes med Fugle.
1,1 lille Skadefinke, 1,1 Sølvnæb, 1,0 hvid Risfugl, 0,2 Bronzefarvet Maagefinke.
Gunni Nielsen, Skovbovænget Alle 27, Roskilde.

Sælges 2,2 Zebrafinker, 1,1 Blaahovedet Papegøjeamandine, 1,1 Ringastrild, 2,1 Chinesisk Dværgvagtel, 3,3 Maagefinker, alle Par fra 1944 og ubeslægtede.
Leo Nonnegaard, Borups Allé 152 og 140, 2. Taga 4557 x.

Fra Friluftsvoliere 1944 opmadet af egne Forældre sælges 2,2 Rødhovedet Papegøjeamandiner, 2,2 Blaahovedet Papegøjeamandiner, 2,0 Sivastrild, 0,1 Diamantfinke, 2,0 Dværgvagtel.
Købes 0,2 Ceresastrild, 0,1 Ringastrild.
Ernst Sjøstedt, Esrumvej 70, Helsingør.

Købes 1,0 Sangparakit fra 1944, maa være et prima Dyr fra Friluftsvoliere.
Mogensen, Sdr. Banevej 5, Hillerød.

Sælges 1,1 hvidblodet og 3,1 almindelig Zebrafinke.
Vellebørg, Poul Møllersvej 30, Odense. Tlf. 6450.

Købes 1,1 Tigerfinke, Sølvnæb. 0,1 evt. 1,1 lille Kubafinke og 1,0 hvid Zebrafinke..
Nissen, Markgade 32, Tønder.

Sælges 0,1 Rødhovedet Papegøjeamandine, 0,2 Ringastrilder, alle fjorgamle Ungfugle.
Blume, Sct. Markusplads 10. Nora 1020.

Bladets Expedition er nu: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Kbhvn. Tlf. Øbro 2011 x.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

Kanariefrø — Hirse — Rybs — Solsikkefrø
Hampefrø — Skovfuglefrø — Vildtfuglefrø
og Daphnier samt Universalfoder faas hos

Chr. Petersen Amagerbrogade 96 . Tlf. Amg. 182

HØJBANENS FUGLE- OG AKVARIEHANDEL

Lundtoftegade 135, København L. — — Telefon Taga 5476 — — Privat: Hvidovre 347

Tropiske Fugle - Harzerkanarier - Agapornider og Parakitter fra eget Stutteri
Fuglebure - Rekvisitter - Tropiske Fisk og Planter - Akvarier og Rekvisitter

STUEFUGLE

Amager Fugle- og Akvariehandel

Ernst Klintskov

Søren Norbyes Alle 2
Amg. 2502

Køb, Salg, Bytte
ring eller skriv
Vi har altid
sjældne Fugle
til Salg.

Tryksager

da

P. Schnippers Bogtrykkeri

Amagerbrogade 46 - Amager 6702

Fugle købes og sælges

G. Roncks Fugle- og Akvariehandel

Jægersborg Alle 6, Charl. . Ordrup 54 47

HEINRICH FALCK

Specialforretning — Grundlagt 1895

Værnedamsvej 5

Telefon Vester 78

Fuglebure — Fuglefrø
Akvarier — Fiskefoder

Alle Rekvisitter til Fugle- og Fiskepleje
BEDST og BILLIGST

Troperiget

Gl. Jernbanevej 4, København, Valby

Spar Penge, køb i Valby!

Harzerfugle - Undulater
Stort Udvalg i Akvarieplanter
Levende Daphnier

FUGLEFRØ I BEDSTE KVALITETER

Største Udvalg i Fuglebure, Fuglerekvisitter, Akvarier, Akvarierekvisitter samt Fiskefoder
— Tilkendt Diplomer samt Sølv- og Guld-Medaille —

SVEND ANDERSEN - ST. KONGENSGADE 87

Telefon Central 4504 - Postkonto 29619

Forretningen grundlagt 1850

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER“

20. Aargang April 1945 Nr. 7

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

AF UMBERTO NILSSON, SØNDRE FASANVEJ 20, KBHVN., F.

(Fortsat fra Side 42)

Til Slut nævner Hr. Olsen, at han aldrig har set nogen Opdrætter anvende Maagefinker som Plejefugle for andet end de dyre Fugle. Det er jo sørgeligt for Dem, Hr. Olsen, for hermed afslører De, at det ikke er ret mange Steder, De har været. Forøvrigt er Begrebet billige Fugle forlængst udgaaet af Programmet, idet det, der før var billigt, efterhaanden nærmer sig den Prisklasse, de sjældne Fugle staar i.

Til det sidste kan jeg kun sige, at enhver bliver salig i sin Tro.

Trækker man de gamle Prislister frem fra før Krigen, vil man studse over, at Prisen paa de virkelig sjældne Fuglearter slet ikke er steget i Forhold til de almindelige Arter, der er røget op i taarnhøje Priser, hvad mener man for Eksempel om Sommerfuglefinker, Amaranter og den lille Ædelsanger, der som akklimatiserede Fugle solgtes for 10-12 Kr. Parret — sommetider billigere — og som nyimporterede undertiden gik helt ned til 3,50 Kr. pr. Par, nu forhandles til 50 Kr. Orangekindet og Graaastrild blev solgt helt ned til 2 Kr. pr. Par, ligeledes Undulater. I Dag koster de samme Fugle mellem 20 og 30 Kr. pr. Par.

Hvis man til Sammenligning med dette ser paa dem, som man før benævnte som de virkelig sjældne Arter, vil man opdage, at Prisen paa disse ligger paa omtrent samme Niveau, ja for enkelte Arters Vedkommende til en lavere Pris, trods det, at Pengene siden den Tid er blevet meget mindre værd, for ikke at tale om de Priser, Frøet er kommet op i, for naar man før i Tiden kunde købe en Sæk Frø for 22 og 32 Kr., maa man i Dag betale 325 Kr. og 460 Kr. for samme Vare.

I 1939 kostede 1,1 Ringastrilder 85 Kr., i Dag 100 Kr. 1,1 Diamantfinker kostede 100 Kr., men er de sidste Par Aar solgt for 80 Kr. pr. Par. 1,1 Sivastrilder kostede 90 Kr., men er derefter i flere Aar solgt for henholdsvis 80 og 85 Kr. pr. Par, i Dag koster de 100 Kr. Den Rødhovede Papegøjeamandine kostede 150 Kr. pr. Par, i Dag 200 Kr. Den Korthalede Bæltefinke kostede 125 Kr. og er senere blevet solgt for 100 Kr. Spidshalet Bæltefinke 25 Kr. pr. Par, i Dag 60 Kr.

Gouldsamandiner 100 Kr., i Dag 200 Kr., og saa fremdeles. Man ser heraf, at mange af de Arter, som ikke er egnede for Opdræt gennem Ammefugle, er bukket under, og de faa, der blev tilbage, steg straks til en Pris, der stod i Forhold til Antallet. Det samme vilde have været Tilfældet med de sjældne Arter. Saafremt Ammefuglene ikke var taget til Hjælp, vilde de overhovedet ikke have været tilgængelige for almindelige Mennesker i Dag — hvis de i det Hele taget havde været til at faa. Og herigennem maa det være bevist med tilstrækkelig stor Tydelighed, at Ammefugleopdrættet ikke alene har medvirket til Bevaringen af de sjældne Arter i Fangenskab til Gavn for hele det danske Fugleliebhaveri baade nu og efter Krigen, men ogsaa, at de har holdt Prisen nede, i de fleste Tilfælde paa omtrent det samme som før Krigen. Og tager man samtidig i Betragtning, hvad man dengang kunde faa for 100 Kr. og hvad man kan faa for de samme Penge i Dag, kan man vist

roligt slaa fast, at de er blevet billigere, selv om det udadtil ser ud til at være det samme.

Men vil det ikke være et lidt urimeligt Forlangende, i en Tid som denne, hvor alt, ogsaa Fugle, prismæssigt set, viser en opadgaaende Tendens, at forlange, at Opdrættet gennem Plejefugle skulde blive billigere endnu. Jeg synes ellers, at det er godt klaret, at vi stadigvæk herhjemme i det lille Danmark kan levere de sjældne australske Arter til omtrent samme Priser som før Krigen og enkelte endda billigere.

Gaar vi tilbage til Aarstallene 1935—36 vil vi dér opleve, at 1,1 Spidshalede Bæltefinker kostede 40 Kr. 1,1 Rødhovede Papegøjeamandiner 200 Kr. 1,1 Maskebæltefinker 60 Kr. 1,1 Gouldsamandiner 100 Kr., og samme Aar har jeg betalt 75 Kr. for en Gouldsamandinehun. I de Aar blev der gennem Maagefinken tillagt særlig mange af den Spidshalede og Maskebæltefinken og ligeledes et pænt Antal af den Rødh. Papegøjeamandine. Dette indvirkede straks paa Prisen paa det hjemlige Marked, saaledes at Spidshalede i 1937 blev solgt for 25 Kr. og Maskebæltefinken for 40 til 50 Kr. Rødhovede Papegøjeamandiner til 150 Kr. Disse store Resultater, der dengang blev opnaaet gennem Maagefinker, beviser, at Maagefinken var den direkte Aarsag til Prisfaldet; det kan bevises den Dag i Dag. I denne Periode og den efterfølgende gik det imidlertid helt galt for Spidshalet og Maskebæltefinke; nu blev der Overproduktion, og dels paa Grund af, at Udlandet ikke aftog flere, og dels fordi Importerne med nye, sjældne Fuglearter tog mere og mere til — Fuglevennerne vilde prøve noget nyt og skilte sig af med de gamle Fugle, hvorfor Fuglemarkedet viste et tilsyneladende alt for stort Overskud af disse Fugle, der bevirkede, at den Spidshalede undertiden forhandledes helt ned til 12 Kr. Parret og Masken til 20 Kr. Mærkværdigvis styrker et Prisfald aldrig Interessen, for saa er Fuglene blevet saa almindelige, og saa vil Folk ikke have dem, trods det, at Fuglene dog stadig er de samme. Mange venter saa yderligere med Indkøbet i Haab om, at de skal blive billigere endnu; undertiden bliver de billigere, men til andre Tider kan det godt tage en Vending, der gaar i modsat Retning. Lad mig tage et Eksempel som den hvide Zebrafinke. I 1938 betalte jeg 150 Kr. for en Han og i Efteraaret 1939 fik jeg paa en Auktion i de tre F'r kun med Møje og Besvær 25 Kr. for 1,1 hvid Han og hvidblodet Hun. Grunden til dette var, at der i Slutningen af 38 pludselig blev udbudt hvide fra Udlandet, som stadig viste en nedadgaende Tendens,, og da endelig Fuglene var naaet saa langt ned, at man mente, at nu maatte de kunne sælges, saa var der minsandtes ingen, der hverken vilde eje eller have dem; først i 1940—41 kunde man mærke, at Folk begyndte at fatte Interesse for Arten, og siden da har det taget til. I Dag er den jo en meget efterspurgt Fugl, hvad der forøvrigt ogsaa gælder for den alm. Zebrafinke, der før Krigen kunde købes for baade 6 og 8 Kr. pr. Par.

En og anden vilde maaske her indskyde den Bemærkning at sige: Jamen, hvorledes kan det nu gaa til, at saa letynglende Fugle som Zebrafinkerne er naaet op i en saadan Prisklasse, som de var i Foraaret, hvor de blev solgt til Priser helt op til 30 Kr. pr. Par, hvad der for øvrigt ogsaa gjorde sig gældende for mange af de andre ellers saa billige og letynglende Arter.

Hertil skal jeg svare, at da Krigen brød ud i 1939, var der her i Danmark et saadan Væld af Fugle, som jeg ikke mindes at have set Magen til, saa selv om Danmark er det mest fugleelskende Land i Norden, kunde man godt sige, at der faktisk var mere end der var Liebhavere til. Konkurrencen var skrap, og det var periodevis undertiden svært at slippe af med sit Opdræt. Det første Aarstid her i Krigens Aar skabte nærmest Panik hos Fuglefolk; især da Frøet blev dyrere, var der mange, der realiserede hele sin Fuglebestand, saaledes at Markedet en Tid viste Overskud; men da den første Skræk havde lagt sig og Folk havde forliget sig med de høje Priser paa Frøet, var der mange, der igen begyndte at holde Fugle, trods det, at Frøsituationen saa mere og mere faretruende ud, og stadig i højere og højere Grad blev de forskellige Frø-

blandinger tilført det velsignede Ukrudtsfrø, ja mange Tropeblandinger bestod saa godt som ikke af andet end rød Hirse og Ukrudt, og det er med Vemod man tænker paa de stakkels Fugle, der dengang i Massevis døde af Sult rundt omkring hos Folk. I denne Periode forsvandt de fleste af vore smaa afrikanske Arter, naa nær de, der var i de rigtige Hænder, hos Folk, som var klare over, hvad man kunde byde dem. Som Følge heraf begyndte saa de mere letynglende Arter at træde i Forgrunden i Fuglehandlerens Butik. Folk skulde jo have nogen Erstatning for det, der døde, og maatte saa tage til Takke med det de kunde faa, og her har Zebrafinken, som jo altid har været en udmærket Handelsvare i Kraft af sine smukke Farver, i mange Tilfælde maattet optræde som Erstatning for mange af de zirlige, smaa Tropefugle. Men ikke alene dette medvirkede til, at Priserne gik op og Antallet ned, for det kunde under normale Forhold med disse fortrinlige Ynglefugle hurtigt rettes op. Men i Mellemtiden var Danmark begyndt paa at eksportere i Tusindvis af sin Bestand til Udlandet, og heraf vil man forstaa, at en saadan Aareladning kunde Antallet ikke taale, uden at det blev mærkbart, og her var det ikke alene Zebrafinker, det gjaldt, men ogsaa Maagefinker *en masse*, foruden alt, hvad der kunde skrabes sammen af andre Arter. Selv de sjældnere Fugle som Maskebæltefinke, Spidshalet Bæltefinke, Diamantfinker, Papegøjeamandiner, Ringastrilder, Ceresastrilder, gik af Sted i store Mængder; disse har jo uden Tvivl for det store Flertals Vedkommende været opdrættet gennem Ammer, og trods det, at det var et forholdsvis stort Antal, der gik ud af Landet, har vi jo trods alt formaaet at holde Prisen nede, naar man lige undtager Maskebæltefinken og den Spidshalede, paa et nogenlunde rimeligt Niveau i Modsætning til alt andet! Allerede, da jeg skrev min Artikkel »Fugleliebhaveri i Praktis o.s.v.«, advarede jeg Fuglefolket, mens der endnu var Tid, imod at forklejne baade Maske- og Spidshalet Bæltefinker, da de allerede var stærkt paa Retur den Gang. Desværre er Maskebæltefinken, der før var saa almindelig herhjemme, nu en meget sjælden Fugl, og der er alvorlig Fare for, at den uddør, hvis ikke de, der har den nu, tager sig frygtelig sammen og faar noget ud af den, og med den Spidshalede er det heller ikke saa godt, men langtfra saa slemt — den kan reddes endnu.

(Sluttes).

FARVEKANARIER.

13.

Hvorledes bevarer jeg en god Orangefarve hos mine Kanarier? Kan den blive endnu intensivere, endnu dybere?
Af Rich. Faber.

Atter og atter drøfter Orangeopdrætterne, naar Lejlighed gives, ovenstaaende Spørgsmaal. Atter og atter blir Resultatet, at een Part holder paa at parre dyborange med dyborange, og at en anden Part holder paa den gamle engelske Regel at parre dybfarvet med lysfarvet, en tredie vil absolut ha fat paa en Kapucinerkanariebastard for at faa mere »rødt« ind i sine Fugle, — kort sagt, man vil gerne eksperimentere og haabe paa et godt Resultat, det er som at spille i Lotteriet!

Det er underligt, at den gennem mere end et hundrede Aar gennemprøvede Regel, der i England har bragt saa straalende Resultater, kan gentages her i Danmark uden at vinde fuld Tillid!

For at belyse dette interessante Problem og bidrage til at formindske de Skuffelser, der ganske uvægerlig maa følge i Kølvandet af denne blinde Eksperimentering, skal jeg søge at klare de Forhold, som spiller en Rolle her, idet jeg stiller Problemet op som et Spørgsmaal og Svar:

Spørgsmaal:

Jeg har nogle ret intensivt farvede Orangekanarier! — Hvordan kan man vedligeholde denne Farve eller faa den intensivere?

Svar:

Efter de sparsomme Oplysninger, som De gir, maa jeg antage følgende: De har tidligere haft lysorange, gule Kanarifugle i Deres Bestand, og nu har De ved at anvende maaske kun en gul Fugl med Dybde- eller Intensivfaktor pludselig osse faaet dyborangegule, ja maaske endog dyb-dobbeltorangefarvede Unger, der har vakt Deres Interesse. Det kan jo osse tænkes, at De har erhvervet den paagældende Fugl, der interessere Dem, hos en Sportskammerat. — Det vil da antagelig dreje sig om en Dyborangegul (Fuglefarve = VF. t7e, Arveformel FF.GGRrIi, forkortet = GGRI). Parrer man nu to Fugle af Fuglefarve (VF) 7, hvoraf den ene maa være dybfarvet (Formel GGRI), men den anden maa være lysfarvet (Formel GGR) for at bevare glat og tyk Fjerdragt, saa vil man som Regel af 8 Unger faa 2 gule (VF 1, Formel GGrr), 4 orangegule (VF7 Formel GGRr) og 2 dobbeltorange (VF 13, Formel GGRR) og her næsten altid en dyb- og en lysfarvet. De orangegule vil i Arv gi ligesom Forældrene, det vil sige de er med Hensyn til rødt spaltearvelige (Splitters), men de Dobbeltorange er renarvelige, da deres Farvefaktor (GG og RR) er *parvis* tilstede!

Med VF 7 og 13 kan De ikke naa ud over Farven doppelorange (OF 3—4 den Ostwaldske Farvetavles første 7 Farvenormer). For imidlertid at rødt skal ha Overvægt i Forhold til gult, maa Antallet af de gule Faktorer blive formidsket, der maa saaledes mindst »udavles« *een* gul Faktor.

Dette opnaar man ved Indkrydsning af Fugle, som enten kun har een eller slet ingen Gulfaktor. Til de første hører de saaakaldte Gul/Hvide, som ganske vist osse ser gule ud, men spalter i Hvidt. Disse har med Hensyn til Fedtfarve kun *een* gul Faktor (VF 3, Formel G). Endvidere Orangefuglene, det er Fugle, som ser ud som orange (af Ydre ganske som Dobbeltorange), men de har kun een Gul- og een Rødfaktor (VF 9, Formel GR) og udspalter alle i alle øvrige Farver. Den tredje Slags med kun en Gulfaktor er de Orangerøde, netop de Fugle, som vi gerne vil opnaa (VF 15, Formel GRR). Disse har en Rød mere end en Gul og ser altsaa rødere ud end begge de Fuglefarver, hvor gult og rødt vejer lige til, nemlig Orange (VF 9, Formel GR) og Dobbeltorange (VF 13, Formel GGRR). Altsaa maa De parre Deres Dobbeltorange (VF 13) med Orange (VF 9) for at opnaa et Resultat med 25 pCt. Orangerøde. Men osse med Parringen Orangegul (VF 7) med Orange (VF 9) faar De, naar alt gaar godt, nogle Orangerøde: nemlig af 8 Unger een Orangerød. Men De maa stadig parre en dybfarvet Fugl med en lysfarvet, ellers ødelægges Fjerdragten.

Lys × Lys gir aldrig dyb Farve.

Dybfarvet × dybfarvet gir baade dybfarvede og lysfarvede; men de første er utilstrækkelig befjedrede.

Særlig lysfarvede (hvidlige) Hunner gir, naar alt kommer til alt, de bedste dybfarvede Hanner foruden naturligvis osse at gi lysfarvet Afkom.

Af Parringen Dobbeltorange eller Orange eller Orangegul med gul/hvid kan der aldrig direkte komme Orangerød, fordi der altid hos Ungerne maa mangle Rødfarve Nr. 2, da en af Forældrene jo mangler den røde Farve!

Men Gul/Hvide kan dog være nyttig ved Opdræt af rødt, da De ved denne Farves Hjælp i det første Aar kan faa — ved Parring med Orangegul og Dobbeltorange — den spaltearvelige Orangefugl (VF 9, Formel GR) og saa i det andet Aar naa Rødorange.

Hermed haaber jeg at ha klarlagt Arvegangen for Opnaaelse af Forøgelse af rødt og Formindskelse af gult!

Til Slut en kort Oversigt i sammentrængt Form over Arveformlerne i Farvekanarieopdrættet:

Farvebetegnelse:	Farve:	Arveformel:
VF 1	gul	FFGG
VF 2	hvid/gul	FJGG
VF 3	gul/hvid	FFG
VF 5	hvid	FF
VF 7	orangegul	FFGGR
VF 9	orange	FFGR

VF 11	rød/hvid	FFR
VF 13	dobbelt orange	FFGGRR
VF 15	orangerød	FFGRR

Efterskrift:

Paa vort Medlemsmøde den 10. Jan. gjorde Hr. Lauritz Hansen i sit instruktive Foredrag indgaaende rede for sit Opdræt og fortalte i Overensstemmelse med det ovenfor anførte, at han regnede med af ca. 70 Unger højest at faa ca. 10—14 »Perler« — altsaa fine, orangerøde Fugle.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

La Platas Fugle 7.

Militær-Stærling (trupialis defilippii).

Engelsk: Military Starling.

Denne Stærling er lidt mindre end den foregaaende. Fjerdragten er den samme med Undtagelse af Undervingedækfjerene, der er sorte; de var hvide hos Soldaterstærlingen.

*

I de Landstrækninger, hvor disse Stærlinger er meget talrigt tilstede, kaldes de *Pecho colorado,* men der kan ikke gives dem noget bedre Navn end *militaris,* under hvilket Navn de altid tidligere var kendt af Naturforskere, og skønt dette Navn blev givet dem alene for deres røde Bryst — og derfor lige saa godt kunde gives til ethvert andet rødbrystet Væsen paa vor Klode — saa karakteriserer det i dette Tilfælde ikke alene Fuglenes særlige Væsen men tillige deres straalende »Uniform«!

Med Hensyn til Størrelse, Maade at føre sig paa, Flugt, Sang og Farve slutter denne Art sig tæt til den Patagoniske Soldaterstærling; men den røde Farve paa Brystet er klarere og den er mørk paa Oversiden. Redebygningen foregaar paa samme Maade som tidligere omtalt for de sydlige Fugle, Æggenes Antal og Farve er ens for begge Arter.

En ubetydelig Forskel er der i deres Vaner, idet De Filippi's Stærling undertiden syngende stiger nogle faa Meter til Vejrs. Den bebor de sumpede Græspampas i den sydlige Provins Buenos Ayres og er meget talrigt tilstede i store Flokke.

Naar den kolde Saison nærmer sig, bevæger disse Fugle sig nord paa, men det er ikke i lange Rejser, da de skønt gode Flyvere kun bevæger sig langsomt og paa en ganske særlig Maade; det er i denne Periode, naar man ser Fuglene flyve i store Flokke, at det slaar Iagttageren at Navnet Soldaterstærling (Militari Starling) er ganske særligt velvalgt.

De flyver ikke paa samme Maade som andre Trækfugle, men bevæger sig hen over Jordfladen i Flokke paa fire til fem Hundrede op til et Tusinde eller endnu flere Individer; denne Skare har en meget udstrakt Front og med Mellemrum flyver de bagerste Fugle over de andre og daler ned lige foran de forreste — den lange Front, Bevægelsens Præcision, de røde Bryster, alle vendt samme Vej, bringer Beskueren til at tænke paa en disciplineret Hær paa Marsch.

De flyver aldrig op i Træerne, men sætter sig ofte paa Gaardens Tage eller andre opstaaende Genstande med solidt Underlag. Det er tillidsfulde Fugle, der kun ugerne flyver, naar man nærmer sig; kommer man hen til dem, dukker de sig for at skjule deres røde

Bryst og bliver siddende uden at røre sig for at undgaa at blive opdagede. I deres Færd er de fredelige og saa glade for Selskab, at sker det, at een af dem kommer bort fra Kammeraterne, saa slutter den sig til Fugle af andre Arter selv til Brokfugle og Tyranner.

Paa de mægtige, ensformige Sletter er det en straalende Oplevelse og et herligt Syn for den Rejsende at møde en Hær af disse Stærlinge, her hvor de fleste smaa Fugle er af graa eller brun Farve, og hvor der om Vinteren ikke er Blomster, som kan fryde Øjet med deres smukke Farver.

TOURACOU MYSTERIET LØST!

Den røde Farve forsvundet!

Endelig er nu og for altid det store Touracou Mysterie løst! gaar den røde Farve paa Touracou's Vingefjer af i Vask, saadan som nogle Læsere har erklæret, eller gør den det ikke.

Svaret er ja og nej!

Det afhænger ganske af Vandet!

Ved min Notice i »Cage Birds« er Sandheden endelig kommen for Dagen — og Kendsgerningerne er ganske interessante. Her er et Uddrag af et Brev, som jeg har faaet af Mr. E. R. Phillips fra Dublin, der ejer en af disse smukke Fugle.

Han skriver:

»Jeg tror, at jeg har taget Livet af Touracou Myten. Jeg tog nogle af de røde Vingefjer, som min Fugl havde tabt, og sendte dem til Professor T. J. Nolan ved den kemiske Afdeling af Universitetet i Dublin og fortalte ham om vore Iagttagelser, og at det var af betydelig Interesse for Ornitologerne at faa kastet Lys over Problemet, og hans Undersøgelser viste, at *Vand, som er let alkalisk, fjerner Farven.*

Her er Professor Nolan'sRapport:

»Farven uddrages af Fjeren af Vand, som er let alkalisk; hvis Vandet er surt, vil Farven ikke blive trukket ud.

Altsaa afhænger det af Jordbunden, hvorfra Vandet kommer, om det vil fjerne Pigmentet eller ikke. Naar Jorbunden er tilstrækkelig alkalisk, vil Farven blive uddraget. Farven er ganske stabil og permanent i alkalisk Vand og uddrages af saadant Vand ved Syre.«

Mr. Phillips fortsætter:

»1 pCt. Alkali er nok, og Farven viser en smuk Nuance. Det er ikke sandsynlig, at det sædvanlige Badevand er alkalisk.«

(Harold T. King i C. B. 2. 40).

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

Næste Møde

afholdes Søndag den 15. April Kl. 14 i Park Hotellet, Jarmersplads 3, Hj. af Skt. Pedertsræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) En Dag for Nybegyndere (Spørgetime).
3) Bortlodning.
4) Køb- og Salgsbogen.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

Gæster er altid velkommen.

Sidste Møde.

Efter at Sekretæren havde aabnet Mødet og oplæst Navnene paa de nye Medlemmer, gav denne Ordet til Foredragsholder Herr Fabrikant Wm. Holm, der holdt et lærerigt og fornøjeligt Foredrag. Foredraget var tilrettelagt og underbygget med Demonstration af forskellige Typer Bure, to pyntede Bure tog sig særlig godt ud, og blev almindelig beundret. Den store Opstilling af Bure og en større Samling udstopede Fugle tog sig ganske fortrinligt ud i Dagslyslampens Skær.

Efter en lille Kaffepause foretoges Bortlodningen til Fordel for Provinsmedlemmer, den heldige blev denne Gang Herr Jens Jensen, Rosenkrantsgade 20, Aarhus, som vandt de spidsh. Bæltefinker, derefter bortloddedes et Par Zebrafinker og fire Poser Frø. Køb- og Salgsbogen samt Spørgekassen, oplæstes hvorefter Sekretæren takkede for den udmærkede Dag og hævede Mødet.

Bemærk.

Vi modtager ofte Annoncer om Køb og Salg af Nordiske Fugle, disse vil i Fremtiden ikke kunde

Bestyrelsen beklager at de p. t. gældende Restriktioner nødvendiggør, at STUEFUGLENE udkommer i andet Udstyr og Format end sædvanlig.

optages i Bladet, ligesom der heller ikke i Køb og Salgsbogen vil kunde optages Annoncer af denne Art.

»Stuefuglene«.
Redaktionen takker for følgende modtagne Artikler til Bladet.
J. P. Jørgensen: Med eller uden Maagefinker.
C. Ahlmann Hansen: Fra min Fugleliteratur.
Gunni Nielsen: Kan Opdræt af Fugle betale sig.
Aage Madsen: Opdræt af Bourks Parakit.
Poul Rasmussen: Lidt om Græsbæltefinke.

Fra 1. April.
Da det er umuligt for Tiden at faa trykt et ekstra Oplag af Bladet, har Bestyrelsen vedtaget, at Medlemmer, som optages efter 1. April, kun skal betale Kr. 5,00, og faar altsaa kun Bladet fra 1. April.

„D. U. K."

Næste Møde.
afholdes Søndag den 22. April Kl. 10 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Efter Diskussionen om Priserne paa Undulater til Avl, samt om hvor stort et Materiale man burde holde i Fremtiden, hævedes Mødet, men atter kunde de fremmødte Medlemmer glæde sig over at hjembringe en Pose Frø.

KØB, SALG OG BYTTE

5 Øre pr. Ord. Indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385 eller tilsendes Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Ø., i Frimærker.

Bemærk! 1,0 er 1 Han — 0,1 er 1 Hun og 1,1 er 1 Han og 1 Hun o. s. v.

Sælges: Rødhovede Papegøjeamandiner, Ringastrilder, Ceresastrilder.
Købes: 2,2 Amaranter, 2,0 Sommerfuglefinker.
B. Gøttsche, Ringkøbingg. 12, Øbro 7458 v.

Sælges: 4 Stk. 2 m Kassebure samt blaahovede Papegøjeamandiner og Maagefinker.
Langberg, Christiansdal 33 — Rødovre 1237.

Sælges: 2 Undulatkasser (Stærekasser) à 1,00. Curt af Enehjelm: »Den store Undulatbog« 2,00. 1 Foderautomat med 3 Huller 1,50.. 1 Foderautomat med 2 Huller 1,25. 1 Foderautomat med 1 Hul 1,00. 1 Tremmebur 50×26×30 10,00. 0,1 gul Kanarie med lille Plet 5,00.
Arne Jensen, Nørregade 13, Vinderup.

1,1 blaahovedet Papegøjeamandiner sælges eller byttes med 1,1 Sivastrild eller 1,1 Diamantfinke.
Harboe, Sdr. Fasanvej 44, 3.

Sælges: Velholdt Bur 74×72×37 cm og 1,2 Sivastrild fra 1944.
E. Dünweber, Frederikssundsvej 106 A, Bella 4171 y.

Marsvin og Undulatunger byttes med Tropefugle.
E. Frithioff, Engbæk, Frederikssund.

Sælges: 1,1 mørk orange Kanarier. Købes: 1,1 Pariser Trompeter og 1,1 Münchener Kanarie.
Christensen, Kjeldgaardsvej 33.

Sælges: hvide Zebrafinker, Spidshalede Bæltefinker, Broncefinker, Maagefinker, 1,1 hvide Kanarier, 1,1 orange Kanarier. — Købes: 1,1 hvide Risfugle.
Lundsberg, Nygade 15, Haslev. Telefon 370.

Sælges: 0,2 Sommerfuglefinker — 1,1 blaahovede Papegøjeamandiner alle fra 1944 og 1,0 Diamantfinke 2 Aar. — Købes: 1,0 Sommerfuglefinke.
J. P. Jørgensen, Langgade 13, Gedser.

Sælges: 1,1 Tigerfinker — 1,0 Sommerfuglefinke eller byttes med 0,1 Mosambiksisken og 0,2 Maagefinker.
Sven Keller, Gunløgsg. 11, 2. Am. 125 efter Kl. 17.

Købes: 1,0 Mosambiksisken — yngledygtig.
Niels Høyer, Frederiksborggade 7, Frederikssund.

Købes: Nogle Par Dværgpapegøjer, Parakitter eller Lori.
J. Jacobsen, Amagerbrog. 186. Amager 6916.

Købes: 1,1 lille Skadefinke — 0,1 eller 1,1 Sølvnæb — 0,2 broncefarvet Maagefinke og 1,0 hvid Risfugl.
Gunni Nielsen, Skovbovængets Allé 27, Roskilde.

Købes: Zebrafinker, Maagefinker, gulbrystet Astrild, lille Sakdefinke og Tigerfinker samt alle Arter Dværgpapegøjer. Kun prima Fugle.
B. Beirholm, Haderslevvej 157, Kolding.

Købes: 0,1 grøn Kardinal. — Sælges: 1,0 Ceresastrild og Maagefinker.
K. Hørning, Holmbladsvænge 9, 1. C. 3927, Lokal 6.

Købes: Aargange af »Stuefuglene« eventuelt enkelte Numre fra før 1937.
Friis Pedersen, Herkules Allé 30. Kastrup 1488.

Købes: 1,1 Stillids og 0,1 Grønsisken. — Sælges: 3 Grønirsker.
Kolding Olsen, Sudergade 34, Helsingør. Telf. 1165.

Købes: 1,1 Stillids og 1,0 Dompap — høj Pris gives.
Lund, Gernersgade 62, 4.

Købes: 0,1 Ceresastrild og 1,1 gulbrystet Astrild.
C. F. **Rosenquist**, Femkløvervej 1, 1., S.

Sælges: Reol bestaaende af 8 smaa Bure, som kan skilles til 4 store med Zinkskuffer og Tremmeforsider. Reolens Maal: Højde 150, Bredde 125, Dybde 40. Egnet til Yngle- eller Sangbure.
Erik Ebsen, Aarhusgade 3, 3., Ø.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang Maj 1945 Nr. 8

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

AF UMBERTO NILSSON, SØNDRE FASANVEJ 20, KBHVN., F.

(Fortsat fra Side 47)

I det store og hele er Antallet af Fugle gaaet uhyggeligt ned i de sidste Aar, og Grunden er, som anført, i første Omgang det elendige Frø, vi en Overgang fik, manglende Evne hos mange af de smaa tropiske Arter til at viderebefordre sig selv i Fangenskab i et saadant Antal, at Arten kan opretholdes (ikke alle Arter egner sig for Opdræt gennem Ammer, (det har Hr. Olsen vist ogsaa glemt at tage i Betragtning, da han skrev sit Indlæg), og endelig lagde Eksporten til Slut sin klamme Haand paa Danmarks Fuglesamling, og paa denne Maade blev Priserne tillige tvunget i Vejret paa de Fugle, der blev tilbage.

Man vil maaske her gerne spørge, om det ikke kunde være undgaaet at sende saa mange af vore dejlige Fugle ud af Landet. Dette maa jeg besvare med et ganske afgjort: Nej, det kunde ikke, for som Forholdet var den Gang, saa det hele fodermæssigt set saa sørgeligt ud, at man simpelthen ikke kunde forsvare at beholde dem herhjemme. Vi laa den Gang i et Vendepunkt, Købelysten var ikke særlig stor herhjemme, og ingen kunde rigtig se, hvor det hele bar hen, ud over at Frøbeholdningerne svandt Dag til Dag, uden Udsigt til at faa noget andet. Vi havde kun eet Valg, enten at reducere vor Bestand, mens Tid var, eller ogsaa risikere, at se dem sulte ihjel. At der kom for meget afsted, er jo en Sag for sig, de Handlende købte blot ind saalænge der var nogen, der vilde sælge, og ekspederede dem saa videre, men med det Resultat til Slut, at Burene i deres Butikker begyndte at staa tomme, og Grunden hertil maa antagelig være den, at der pludselig igen kom Frø til Landet, takket være Foreningen for Fuglevenners energiske Bestyrelse, thi uden dens Indsats havde det sikkert aldrig gaaet saa godt som det gik, saa at Fugleliebhaverne ikke mere var saa forhippede paa at komme af med Fuglene!

Selv om Antallet saaledes er gaaet væsentlig ned, længere ned end det maaske kunde ønskes, ser jeg dog for mit Vedkommende Fremtiden fortrøstningsfuldt i Møde, der sidder mange fine Opdrættere rundt omkring i hele Landet, der vogter over deres Fugle som paa en Guldklump. At de allesammen vil gøre deres Bedste for Vedligeholdelsen af Danmarks Fuglesamling, er paa Forhaand givet, og vor Bestand af de tilbageblevne Arter skal vi nok faa op igen. Af Arter, som vi til næste Sæson skal passe særligt meget paa, er Gouldsamandinen og Maskebæltefinken. Diamantfinken, Ceresastrilden og Sivastrilden synes ogsaa at være i Aftagende, saa vi skal være paa Vagt. Ligeledes den Korthalede Bæltefinke, som er blevet sjælden, og da der aldrig har været ret mange fremme af dem, vil jeg sige til de faa Mennesker, der endnu har dem: »Gør noget ud af det og se at faa noget Yngel frem!«

Naar Hr. Olsen i Slutningen af sin Artikel fremhæver, at Importfugle altid er billigere, end de Fugle, vi kan faa herhjemme, er det forsaavidt rigtigt nok, men det *kan* ogsaa ske, at de er dyrere!

Men i Almindelighed er det en kendt Sag, at nyimporterede Fugle for det meste er billi-

gere, fordi det er en større Risiko at købe saadanne, fremfor den akklimatiserede Fugl. Men forøvrigt afhænger det ogsaa, for de sjældne Arters Vedkommende, af, hvor stor Sendingen er, og hvor stor Efterspørgselen er, om Fuglene skal sælges billigere end de, der er i Landet. I hvert Fald ved jeg, at Hr. Olsen for faa Aar siden købte en nyimporteret Rødhovedet Papegøjeamandine Hun for 125 Kr., trods det, at han kunde købe samme Fugl her i Landet for 100 Kr.

— — —

Men skal vi til at diskutere Fuglepriser, kan vi godt blive ved i en Uendelighed. Fuglepriserne er ligesom et Pendul, der ustandselig svinger mellem dyrt og billigt. Under normale Forhold er det slet ikke os, der bestemmer Priserne, men det er det store udenlandske Marked, der fastsætter Priserne efter Antallet af de forskellige Arter, som fremkommer i de de forskellige Sendinger, og efter Sendingens lykkelige Ankomst.

Jo bedre Sendingerne er gaaet igennem, desto billigere bliver Fuglene; jeg kan til Eksempel nævne, at naar Hr. Olsen i 1938 købte 1,1 Malet Astrild, saavidt jeg husker, til 280 Kr., kunde vi andre i 1939 købe dem for 150 Kr. Dødelighedsprocenten har altsaa her været mindre, og som Følge deraf kunde Fuglene sælges billigere.

Naar man tager i Betragtning, at Gouldsamandinerne i Dag er saa sjældne, at det er ganske umuligt at fremstille de, der kan sælges, — det kan jeg selv tale med om, eftersom jeg har den største Samling af Goulds her i Landet, for ikke at tale om den rødhovede Gouldsamandine, som der kun findes én Samling af, foruden den jeg har, — saa er der vist ingen Grund til at undre sig over Prisen.

Det vil jo være interessant til sin Tid at sammenligne vore Priser med Udlandets; jeg tror, vi til den Tid for disse sjældne Arters Vedkommende vil opdage, at vi har solgt dem altfor billigt.

Men naar Hr. Olsen her besværer sig over Prisen paa Goulds i Dag i Forhold til før Krigen, skal jeg yderligere oplyse, at man har kunnet købe nyimporterede Goulds til 65 Kr. Parret er Par Aar før Krigen.

Som Modsvar til Hr. Olsens Bemærkning om dette skal jeg til Slut blot bemærke, at naar 1,1 Rødhovede Papegøjeamandiner kostede 300 Kr. omkring 1930—31, finder jeg ogsaa, at det var meget dyrt, i Betragtning af, at vi kun faar 200 Kr. for dem i Dag.

Skulde vi blive saadan ved, blev vi jo aldrig færdig.

Til Slut skal jeg herefter til kort Orientering sige til Læserne, at naar jeg i sin Tid fremkom med min Artikel »Fugleliebhaveri i Praksis og dets økonomiske Betydning« og den senere Fortsættelse heraf, nemlig »Ammefuglene og deres Betydning for Bevaringen af fremmede Fuglearter i Fangenskab«, saa var det jo især min Mening herigennem at skabe en Vejledning, for de, der kun havde Raad til at erholde de billigere Arter, og for hvem det dengang syntes som en Umulighed at naa saa vidt frem, at de kunde faa Raad til at købe et Par sjældne Fugle, som de jo naturligvis i Lighed med os andre ligesaa gerne vilde eje. Og disse Mennesker vilde jeg gerne hjælpe til Rette, maaske af den Grund, at jeg selv i sin Tid har været ude for det samme. Enhver ved, hvad et Par Æg og en Klat Havregrød koster, og det har jeg i min Ungkarletid ofte maattet nøjes med til Fordel for mine Fugle; og kun den, der selv har været ude for at maatte give Afkald paa mange af Livets Glæder til Fordel for sine Fugle, kan tale med derom. Derfor føler jeg det nu som min Pligt, da jeg selv er naaet op paa Toppen, at skrive noget om det, som jeg i sin Tid selv manglede Erfaring i, hvilket bevirkede, at jeg ofte stod i Stampe.

Min Redegørelse for disse Forhold, har jeg forsøgt at gøre saa variabel som vel mulig, for at den ogsaa kunde virke som en Rettesnor for andre, og jeg nævnede ogsaa Ammefuglene som de økonomiske Bærere af Fugleholdet og fremhævede, hvorledes man kunde udvide sit Fuglehold og paa den Maade ogsaa erhverve sig sjældnere og mere kostbare Fugle gennem Fuglene selv.

Det hele var anført paa en saadan Maade,

at det kunde drives saavel under større som mindre Former og at enhver kunde gøre Brug deraf, hvad enten han havde godt med Penge eller ej, idet jeg dengang anførte, at jeg kun fandt det rimeligt, at en større Fuglesamling, efter en passende Indsats, kunde svare sig selv!

Naar jeg saa samtidig fremhævede, særligt kraftigt, Ammefuglenes Berettigelse, især under de herskende Forhold, hvor alt udefra er udelukket, maaske i mange Aar, og samtidig den økonomiske Betydning, disse Fugle kunde have for den mindrebemidlede Opdrætter, finder jeg, at det er meget grimt af Hr. Olsen, som tilsyneladende selv har godt Raad, at udlægge det Hele paa den Maade, som han har gjort.

København, d. 8. December 1944.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

La Platas Fugle 8.

Bienteveo Tyrant (pitangus bolivianus).

Farven er brun paa Oversiden; Hovedet sort, lige over Næbet, hen over Øjet og rundt om Nakken gaar der et hvidt Baand, hen over Pande og Isse en gul Stribe; Vinger og Hale brun med rødlige Kanter; Undesiden svovlgul, Inderkant af Vinge- og Halefjer svag rødlig; Løb og Fødder sorte. — Længde 22,8 cm.

*

Bienteveo'en er i sine Vaner den mest interessante af alle Tyran-Familiens Medlemmer.

Den er mangesidig i en extraordinær Grad, den synes med Fordel at ha studeret mange forskellige andre Fugles Vaner som f. Eks. Fluesnappere, Taarnfalke, Isfugle, Gribbe og frugtædende Drosler, og viser dens egne Vaaben sig ikke at række til, benytter den sig med Dygtighed af List. Men det er iøvrigt ganske mærkværdigt saa umaadeligt forskellig i Væremaade mange af Tyrannerne er; man har vanskeligt ved at forestille sig, at de alle er Medlemmer af samme Familie!

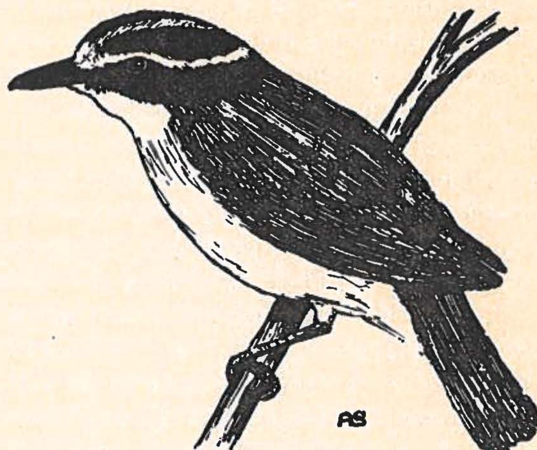

Bienteveo Tyrant

Bienteveo'en er udbredt over et mægtigt Omraade af Syd-Amerika og beboer hele Argentina lige til Buenos Ayres, hvor den er meget almindelig. Den er Standfugl og lever parvis, og de er indbyrdes trofaste. Dens Krop er kort, kompakt og noget stor af en Tyran at være; Længden er ni og en halv (engelsk) Tomme inklusive Næbbet, som maaler lidt over en Tomme i Længden. Vingerne er stumpe og forholdsvis korte og maaler, naar de er strakte, fjorten Tommer. Hovedet er stort og ejendommeligt ved den hvide Stribe, der løber rundt om det, og især ved den straalende gule Top, som træder tydelig frem af Hovedets løse Fjer, naar Fuglen bliver ivrig.

I Buenos Ayres træffes Bienteveo i enhver Have og ethvert Krat; den er fortrolig med Beboerne og hilser dem med høje Toner, naar de nærmer sig — især med et kraftigt trestavelses Skrig, som de Indfødte synes ligner Ordene *Bien-te-veo* (jeg ser dig godt) — og samtidig drejer den sit store Hoved med de kontrastrige Farver, der synes at give den et særdeles mærkeligt tænkende Udseende, naar den drejer Hovedet fra den ene Side til den anden for at iagttage den kommende. Det er en — om jeg saa maa sige — højttalende,

snakkesalig Fugl, der har et stort Register af Toner fra skurrende Skrig til lange, klare, næsten bløde Kaldetoner.

Den har en tiltalende Vane, som viser en smuk Side af dens Karakter. Skønt Han og Hun i høj Grad holder sammen, saa hengiver de sig dog ikke, saaledes som den kortvingede Tyran gør, til at jage i Fællesskab, nej, de skilles og mødes saa med Mellemrum i Dagens Løb. Den ene af Parret — lad os sige Hunnen — vender tilbage til Træet, hvor de plejer at mødes, og er der gaaet lidt Tid, blir den utaalmodig og ængstelig og kalder med meget lang, klar Tone. Gemalen er maaske tre, fire Marker borte og spejder efter en Frø ved en lille Dam eller sejler som en Høg over et Tidselbed, men han hører hendes Kaldetone og svarer strax med samme kraftige Lyd. Saaledes svarer de hinanden gennem maaske en halv Time med et halvt Minuts Mellemrum, skønt det kraftige Kaldesignal maa gribe forstyrrende ind i den jagendes Færd. Langt om længe vender han tilbage; saa sætter de to sig saa tæt ved Siden af hinanden paa Grenen, at de gule Bryster næsten rører hinanden, Toppene rejses, og samtidig med at de banker paa Grenen med Vingerne skingrer deres kraftigste Sang i en fælles Koncert — en sammenblandet jublende Lyd, som høres gennem hele Bevoksningen. Gensynsglæden er ganske aabenbar, og deres hele Færd er lig det varme Møde af to elskende Mennesker.

Jeg har ofte staaet skjult mellem Træerne i halve Timer, hvor jeg vidste, at en Bienteveo kaldte paa sin Mage, opmuntret nu og da af det langt borte lydende Svar, for at opleve den Glæde at blive Vidne til Slut til de to Fugles frydefulde Møde.

Ser man bort fra Yngletiden er Bienteveo'en en fredelig Fugl, der aldrig forlader sin Dont for at gøre ufortjente Angreb paa Individer af egen eller anden Art; men forfølger den sit Bytte, er den baade dygtig, stærk og kæk. Som en sand Tyranfugl bestaar dens Bytte for en stor Del af større Insekter, og den tar dem ofte i Luften, og der er nok af dem i den varme Del af Aaret. En stor Bille eller Græshoppe slaar den altid mod en Gren, inden den fortærer den. Men selv i Sommertiden, hvor der er Insekter i Overflod, foretrækker den en mere solid Kost, saasnart en saadan kan faas. Ofte snupper den de næsten flyvefærdige Unger fra mindre Fugles Reder, trods Forældrenes tapre Forsvar. Den kan osse lide at fiske, og naar Tiden er til det, ser man den hoppe ved Aabredden eller paa Grene, der hænger ud over Vandet, spejdende som en Isfugl, og nu og da kaster den sig ned for at fange en lille Fisk.

I grundede Damme, hvor der er Haletudser og lignende Bytte, er Bienteveo ikke bange for at blive en Smule vaad, men hopper ud i Vandet og staar der i Vand til Bugen ventende paa sit Bytte. Jeg har set en Bienteveo, som stod i Vandet midt i en Flok »Glossy Ibises«.

Ofte ses de, saaledes som Darwin beretter, svævende som Taarnfalke over Græssletten, for saa at slaa ned for at gribe Byttet. Alle Slags smaa Slanger, Frøer, Mus og Firben vækker dens Appetit, og faar den saadant Bytte, flyver den altid til nærmeste Sten eller Gren for at banke Livet af det, inden Ofret fortæres. Engang saa jeg en komme flyvende ud af noget Ukrudt med et Firben paa 20 cm, der snoede sig om dens Næb. Den dalede ned paa en Laage og gik igang med at ta Livet af sit Bytte, og ved det første Slag mod Træet, gik Firbenet i to Stykker. En Mus volder den megen Vanskelighed, for efter at den er død, kan den ikke fortære den før den ved gentagne Slag er bleven reduceret til en blød Masse og saa efter meget Arbejde revet i Stykker. Snegle og andre lignende Væsener blir bankede til Huset gaar i Stykker.

Om Foraaret sker det, at de slutter sig til forskellige Fugle, som følger efter i Plovfuren for at samle Orme og Larver, men paa Jorden er Bienteveo klodset i sine Bevægelser, da den ikke kan løbe som Tyrannerne, der er vant til at færdes paa Jorden, den kan kun hoppe.

Naar der slagtes en Ko paa en Gaard, saa møder den sammen med Fjerkræet, Aadselsfalkene og Hundene for at redde sig Smaabidder — da den er meget glad for fersk Kød. Det er meget almindeligt at se en Bienteveo følge med en Landslagters Vogn og vente paa

en Lejlighed til at smutte ind og faa fat i en Bid Kød eller Fedt.

Om Efteraaret lever den meget af modne Frugter, den hugger Hul paa Druerne, som den sluger hele, og Figner, som er bløde og lette at fortære.

Med Hensyn til Bienteveo'ens Redebygningsteknik, saa afviger den i høj Grad fra den, om jeg saa maa sige, traditionelle Teknik benyttet af dens Artsfrænder; for mens de fleste Tyranner laver flade Reder, saa laver denne Art meget store, omhyggeligt udførte, kuplede Konstruktioner og er somme Tider fire eller seks Uger om at lave den. Reden anbringes i et Træ, uden noget Forsøg paa at skjule den, og den er næsten 30 cm dyb og tyve til treogtyve cm bred og er sammensat af forskellige Arter blødt Materiale, hovedsagelig Uld. Indgangen er anbragt øverst oppe. Ud ad til har Reden et meget uordentligt Udseende, da der altid hænger lange Straa og somme Tider Trævler ned fra den; inde i Hulen er foret tykt med Fjer, og det er den varmeste Rede, som jeg kender. Æggenes Antal er 4, de er meget lange, spidse, cremefarvede, og plettede hovedsagelig i den tykke Ende med Chocolade og rødt.

De er kække i Forsvaret af Reden; et Par, som Aar efter Aar rugede i deres Rede i min Frugthave, angreb mig med det største Raseri, blot jeg vovede at nærme mig det Ferskentræ, hvor de havde deres store Rede af Uld, idet de kastede sig mod mig Gang paa Gang, slaaende mod mit Hoved med Næb og Vinger.

* * *

Den næste Fugl, der omtales, er *Black-And-Yellow Crested Tyrant,* men den skal ikke omtales her, kun lige Forfatterens Slutbemærkning: »Denne Tyran er fremragende (i Bøgerne) ved det længste videnskabelige Navn, som Ornitologien har givet til nogen Fugleart fra Syd-Amerika«. — Navnet er *Empidonomus aurantio-atro-cristatus.*

(En Svovlgul Tyran kan for Tiden ses i Zoologisk Have).

* * *

Endnu mange interessante Fugle er omtalte i Mr. W. H. Hudsons Bog — men det er jo ikke dem alle, der egner sig til at være Stuefugle — og naar jeg har medtaget den sidste, Bienteveo Tyrannen, skønt den hører til de meget sjældent indførte Fugle, saa er det især, fordi jeg gerne vil give en fin Prøve paa denne Forsker og Ornitologs friske Stil og Glæde ved at fortælle om de Fugle, han saa og lærte at kende under sit mangeaarige Ophold i Syd-Amerika.

Det har været mig en Glæde at være i Selskab med denne Fugleven!

OPDRÆT AF RØDHOVED PAPEGØJEAMANDINE I 1944.

Af J. P. Jørgensen, Langgade 13, Gedser.

Se om samme Emne Aarg. 17, April 1942.

I en tidligere Artikel i STUEFUGLENEs December Nummer har jeg lovet at fortælle lidt om Opdræt af rødh. Papegøjeamandiner.

I Efteraaret 1942 anskaffede jeg mig 1,1 hødh. Papegøjeamandine, som om Vinteren blev anbragt i en temmelig rummelig Stuevoliere, hvor Temperaturen Vinteren igennem var 10 Gr. Celsius. I April 1943 blev Parret sammen med en Del andre tropiske Fugle anbragt i en Afdeling i mit Fuglehus, hvor der er et indendørs Rum med 28 Kvadratalen Gulvflade og 3½ Alen fra Gulv til Loft, og med tilhørende Friluftvoliere med 48 Kvadratalen Grundflade og en Højde paa 3½ Alen; Volieren er beplantet med Træer og Buske. Her gik Parret Sommeren igennem, men Antydning til Yngel var der ikke at se hos dem, og om Efteraaret døde Hunnen — antagelig af Alderdom. Jeg var blevet klar over, at det nok var et Par gamle Fugle, jeg havde faaet fat i, et Par, som antagelig var faldet for Aldersgrænsen, men som jeg alligevel havde maattet give fuld Pris for.

Naa, jeg tabte ikke Modet, jeg købte samme Efteraar en garanteret ung Hun til Hannen; men om Vinteren druknede Hannen i Badekarret, og i Foraaet 1944 anskaffede jeg mig en ny Han til den unge Hun. Denne Han skulde efter Sælgerens Udsagn være 2 Aar, hvad jeg nok tror kan være rigtigt; dette Par blev

i April Maaned 1944 anbragt i den samme Voliere som det første Par, og den 15. Maj opdagede jeg, at Parret havde bygget en Rede i en tom Æblekasse, som stod i Fuglehuset nær ved Gulvet, den 19. Maj var der lagt et Æg. Der kom ikke flere og der blev ikke ruget paa det, der var lagt. Den unge Hun har antagelig ikke haft Kræfter til at lægge et helt Kuld Æg.

De sidste Dage i Maj saa jeg, at Parret havde begyndt at bygge Rede igen, denne Gang i en lukket Tremmerede, som hang paa Væggen ca. 2 Alen fra Gulvet. Der blev denne Gang lagt 3 Æg. Parret rugede nu godt, og den 18. Juni var der en Unge i Reden, som blev passet meget omhyggeligt af Forældrene; den 8. Juli forlod Ungen Reden, og det viste sig at være en smuk og kraftig Unge.

Jeg undersøgte nu de to Æg, som ikke var blevet udrugede, det ene var ubefrugtet, det andet var der en Unge i, men denne var død paa et tidligt Tidspunkt af Rugningen. — Den 23. Juli opdagede jeg, at Parret paany havde bygget Rede, denne Gang imellem nogle Ris i et Hjørne af Fugleburet; der blev lagt 4 Æg, og den 10. August var der smaa Unger, hvormange kunde jeg ikke konstatere, da Reden var anbragt saaledes, at jeg ikke kunne se ind i den, men Ungerne blev af Forældrene — ligesom første Gang — passet omhyggeligt. Da Ungerne var ca. 10 Dage gamle, følte jeg med en Finger i Reden og kunde da mærke, at der var en død Unge og en levende, samt to Æg, jeg fik med Forsigtighed fjernet den døde Unge, den var cirka 10 Dage gammel og havde begyndt at faa Fjer. Forældrene har ikke været i Stand til at fjerne den, da den var for stor, den levende Unge blev fremdels madet af Forældrene, og den 31. August forlod den Reden. Denne Unge var ogsaa smuk og kraftig. Jeg undersøgte nu de 2 Æg, som laa i Reden, i det ene var der en død Unge, det andet var ubefrugtet.

Den 23. Sept. havde Parret igen 3 Æg, som kun blev ruget nogle Dage, det var jo begyndt at blive Efteraar og noget køligt om Natten, saa Fuglene maa jo ikke have syntes at det var formaalstjenligt at sætte flere Unger i Verden i denne Sommer, men 2 dejlige Unger har de givet mig, hvoraf den første er fuldt udfarvet 3½ Maaned efter Fødslen.

Som Opmadningsfoder benyttede Fuglene Hirse, haardkogt hakket Æg, friske Myreæg og forskellig Slags Grønt.

I min Beretning om Opdræt af trefarvet Papegøjeamandine i »Stuefuglene«s December Nummer fortalte jeg, at Parret havde givet mig 7 Unger og at der var Haab om endnu et Kuld; der blev nu 2 Hold Unger mere, henholdsvis paa 4 og 2 Unger, saaledes at Parret opnaaede 13 flyvefærdige Unger i 5 Kuld i Sommer. Jeg maa indrømme, at mere end 4 Kuld Unger burde Parret ikke haft Tilladelse til at faa; men naar Fuglene gaar i Fuglehus, hvor der er mange Muligheder for at anbringe en Rede, og da Parert lagde Æggene forinden Kuldet forud var selvstændigt, havde jeg ingen Muligheder for at hindre det. Jeg kunde selvfølgelig have fjernet det sidste Kuld Æg, men da det efter min Mening er Produktionen af Æggene, som tager paa Hunnen, og ikke saa meget Rugningen af Æggene og Opmadningen af Ungerne, lod jeg Parret beholde Æggene, men de 2 Unger af 5te Kuld, som forlod Reden den 22. Okt. 1944, er kraftige og veludviklede, hvad jeg ikke havde ventet.

Du lille Ven med den gule Jakke,
dig vil i min Sang jeg gerne takke!
Naar mit Humør er trist og sort,
du kan som ingen anden faa Skyggerne bort, —
naar du er nær, kan vi hyggeligt snakke!

Du er Hjemmets Centrum, ja, Hjemmets Pol!
Du udstraaler Hygge og Varme.

Du er i dig selv en gylden Sol,
du giver os »Pep« som Vitaminol —
og styrker de mødige Arme!

Naar alt vi maa savne, fra Koks og til Kaffen,
kan Trøsten hos dig vi finde.
Du omskaber Kvisten til Landet Slaraffen;
du ordner for os saa let Paragraffen.
For os du jo staar paa Pinde!

Men maa Kaffen vi savne, du os den erstatter,
naar du er i Stuen, vi blæser ad alt!
Saa viger Bekymring for Glæde og Latter,
og derfor vi dobbelt dig inderlig skatter,
som alt i min Vise fortalt!

Som sagt, vi hylde dig gerne vilde,
du herlige »lille Gul«!
Hav Tak for din Sang og din herlige Trille...
De fatted' vel nok, at den omsungne lille
er vores Kanariefugl?

»Den uærbødige Leo«.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

Næste Møde
afholdes Søndag den 13. Maj Kl. 14 i Park Hotellet, Jarmersplads 3, Hj. af Skt. Pederstræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Foredrag, »Fra de store Fugleimporter« ved Formd. Albrecht-Møller.
3) Bortlodning.
4) Køb- og Salgsbogen.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

Gæster er altid velkommen.

Bestyrelsen beklager at de p. t. gældende Restriktioner nødvendiggør, at STUEFUGLENE udkommer i andet Udstyr og Format end sædvanlig.

Sidste Møde.
Sekretæren aabnede Mødet, og efter at Navnene paa de nye Medlemmer var læst op, fik Redaktør Faber Ordet og holdt et udmærket Foredrag for Nybegyndere, Herr Faber fortalte, hvorledes hans egen Interesse for Stuefugle var blevet vakt, fortalte hvilke Fugle man helst skulde begynde med, hvorledes man skulde pleje og passe sine Fugle, hvilket Foder man skulde give dem o. m. a., der blev fra de tilstedeværende rettet flere Spørgsmaal, disse blev besvaret af Redaktøren. Efter Foredraget takkede Sekret. Redaktøren for hans udmærkede Underholdning og foreslog en lille Kaffepause, herefter bortloddedes et Par Maagefinker og en grøn Kanariehan, derefter oplæstes Køb- og Salgsbogen samt Spørgekassen, under »Eventuelt« rettede Fru Andrea Nielsen et Par Spørgsmaal bl. a. om Farven paa Orangekanarier, disse besvaredes af Redaktøren og Sekretæren, og da der ikke var flere, der ønskede Ordet, blev Mødet hævet.

„D. U. K."

Næste Møde
afholdes Torsdag den 17. Maj Kl. 19 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

KØB, SALG OG BYTTE

5 Øre pr. Ord. Indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385 eller tilsendes Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Ø., i Frimærker.

Bemærk! 1,0 er 1 Han — 0,1 er 1 Hun og
1,1 er 1 Han og 1 Hun o. s. v.

Købes: 1,0 gulbrystet Astrild.
Th. Olsson, Jappesg. 20, Nykj. F.

Sælges: Undulater, smuke graavingeblaa, grønne og gule. Tirsdag og Torsdag Kl. 19—20.
Christiansen, N. Farimagsgade 66 B, 3.

5 Stk. Fischers Papegøjer — tillagt i Friluftvoliere i 1944 — ønskes byttet med 5 Stk. do. (Blodfornyelse). — Eventuelt til Salg.
Bankbogholder E. Schiøtz, Nørresundby.

Købes: 1,1 Goulds Amandine — 0,1 Sivastrild.
Lehmann Madsen, Mathiasg. 35, Viborg.

Købes: 0,1 lille Kubafinke (Ungfugl).
H. Christiansen, Piledamsvej 44, Kolding.

Sælges: 1,1 Ringastrild — 1,1 trefarvet Papegøjeamandine — 1,1 Ceresastrild — 1,1 broget Zebrafinke (alle prøvede Ynglepar), samt Stuevoliere 200×200×100 og Bur 55×50×30.
Børge Høft, Thorvaldsensvej 15. Telf. Eva. 3079.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang | Juni-Juli 1945 | Nr. 9-10

UNDULATERNE PAA THE NATIONAL (RED CROSS) EXHIBITION I 1940.

AF RICH. FABER.

Ved forskellige Lejligheder har jeg her i Bladet omtalt den store Udstilling af Stuefugle, som blev afholdt i Feb. 1940 i London, The National (Red Cross) Exhibition — sidst i 19de Aargangs Nr. 3 Side 17, hvor jeg især omtalte den smukke Border Fancy og bl. a. nævnte nogle Priser, opnaaede saavel for Kanarier som for Undulater.

Men ser jeg bort herfra, har jeg ikke omtalt, hvad Udstillingen bragte med Hensyn til Undulaterne, og det er jo netop belærende og vejledende at se, hvad Opdrætter og Fuglevenner bringer frem til Dommernes Skøn ved en saadan Lejlighed, saa nu da den Tid nærmer sig, da vi igen kan imødese sportslig Forbindelse med England, er det rimeligt osse at kaste et Blik paa de andre udstillede Fugle og idag skal vi høre om Undulaterne!

I »Cage Birds & Bird Fancy« skriver Cyril H. Rogers som Overskrift for sin Anmeldelse af Undulaterne:

»Den bedste Udstilling af Undulater der nogensinde er vist.«

»Undulat Afdelingen paa »The National (Red Cross) Exhibition er en af de bedste — hvis det ikke er den bedste Samling Undulater, som nogensinde har været udstillet. Ikke alene var den almindelige Kvalitet god i alle Farver, iberegnet de aller nyeste Typer, men der var en afgjort Forbedring synlig i faktisk alle Variationer.

Inden jeg gaar over til en Beskrivelse af Farverne og Fuglen, synes jeg at nogle faa Bemærkninger om Undulatafdelingen som en Helhed vil være af Interesse.

Da jeg var en af de seks Dommere, havde jeg Lejlighed til at se Hovedparten af Undulaterne før Publikum havde Adgang, og mit Indtryk var, at det var den fineste Samling af disse Fugle, som jeg har set paa Udstillingsbordene. Og naar jeg saa Fuglene paa Udstillingens sidste Dag, fandt jeg, at mit første Skøn var i et og alt berettiget!

Saa meget om Afdelingens Kvalitet.

*

Træning manglede.

Det maa dog indrømmes, at der var en bemærkelsesværdig Fejl eller Mangel — og det var Mangel paa Ro— og jeg føler mig overbevist om, at denne foraarsagede, at mange af de Besøgende fik det Indtryk, at Fuglene i Virkeligheden ikke var saa gode, som de var.

Denne lille Svaghed kan jeg tænke mig har sin Aarsag i Krigen, som i Begyndelsen foraarsagede Aflysning af mange Udstillinger. Som Følge heraf var kun faa Fugle i fuld Træning. Da den gode Nyhed kom, at Udstillingen blev til noget, blev Hundreder af Undulater øjeblikkelig sat i Udstillings-Træning. For nogle Fugle var den Tid, der var til Raadighed af tilstrækkelig Længde til at faa dem i Udstillings-Ro, men for mange andre var — det viste selve Udstillingen — denne Tid ikke nær lang nok.

Fugle, der er urolige, forsømte eller paa anden Maade mangler noget, mister blot ved en eller to Dages Ophold i et Udstillingsbur, den høje Glans over Fjerdragten, som ønskes.

Denne lille Forklaring, vil jeg tro, vil være af Interesse for mange, som besøger en Udstilling og bemærker de udstillede Dyrs akrobatiske Aktivitet!

*

De Lyse-Grønne.

Af alle de Farver, som nu existerer, saa faldt det i en Lyse-Grøns Lod at opnaa Præmien, givet til den bedste Undulat, og denne Fugl — et sandeligt pragtfuldt Eksemplar af sin Farve — var kun fra 1939.

Denne Sejr kom paa et overmaade gunstigt Tidspunkt, da det netop er i 100-Aaret for den første Import af Lyse-Grønne Undulater her til Landet.

Jeg ved af egen Erfaring, at den storartede Skare af Grønne, Blaa, Gule osv., vil spore Hundreder af Opdrætteer til at gøre deres Yderste for at forbedre deres Stammer til den kommende Saison.

Dette »show« var et storslaaet Vidnesbyrd om hvad vor Sport kan, og vil udrette, naar pludselig opstaaede Vanskeligheder griber alvorligt ind i vor Sports almindelige Udvikling.

Jeg har lige omtalt den storartede Vinder — den Lyse-Grønne Han. I den samme Klasse var der i Virkeligheden et Dusin andre fremragende Grønne. De fleste af dem var sandelig fine Eksemplarer af den altid populære Undulatfarve.

I Novice Lyse-Grøn Klassen var der ligeledes første Klasses Fugle saavel Hanner som Hunner. Især maatte jeg beundre Hovedets kække Holdning, den skarpe Tegning af Farverne paa Vingerne og Krop, som var at se hos mange af Fuglene.

*

De Lyse-Gule.

Lyse-Gule Champion og Novicer, gamle og unge, var en Aabenbaring for en hel Del af Undulatopdrætterne. Det synes som om, at denne Farve er taget op af et tiltagende Antal Opdrættere.

Det er en velkendt Kendsgerning, at Lyse-Gule af god, dyb Farve ikke naar den samme Størrelse og Proportion som de Lyse-Grønne; men kommer de tilkort paa dette, saa opvejes det næsten altid ved fremragende Form og den rette Rigdom i Farven.

*

De Oliven-Grønne.

Der kan ikke være Tvivl om, at det er yderst vanskeligt at opdrætte de Oliven-Grønne — for opnaar Opdrætteren, lad os si'e, Størrelse, saa gaar det sædvanligvis noget tabt ved Farven, eller vice versa!

Den vindende Champion i Oliven-Grøn Klassen var en Han smuk i Formen, Hovedet fint og virkelig god Holdning; men ikke helt den ønskede Dybde og Fylde i Farven. Den virkelige, særlige, gode Olivenfarve var at finde i Hannen, der fik 3. Præmie. Han var uden Tvivl Klassens bedstfarvede Fugl; men han manglede det væsentlige, som var at finde hos første og anden Præmietager. Havde han haft just den lille extra Længde og Vægt — han havde Formen i Orden — havde han taget alle Hindringer og var kommet flot ind.

*

De Mørke-Grønne.

En hel Del af Champion Mørke-Grønne var virkelig fortræffelige i det væsentlige og i Formen, ligesom Tilfældet var med en Del af Novicerne i denne Farve.

Paa Udstillingens tredie Dag var der en Del Diskussion om de to først placerede Fugle i denne Klasse, idet nogle mente at den vindende skulde være Numer to, og andre at den fortjente sin Plads.

I Virkeligheden syntes det paa den tredie Dag som om det vilde være rigtigt med en saadan Ombytning, men der kan ikke være Tvivl om, at da Bedømmelsen fandt Sted, viste Nr. 2 Fuglen sig ikke til sin Fordel, mens Vinderen var i fuld Form og viste alle sine bedste Egenskaber. Saadanne smaa Uoverensstemmelser vil opstaa paa enhver Udstilling. — Men jeg vil alvorlig sie til saavel Udstillere som Besøgende, at de maa ikke være for kritiske overfor Dommernes Placering! — De maa huske, at paa det Tidspunkt, da Publikum faar Adgang til Udstillingen, er der allerede gaaet adskillige Timer siden Dommerne har foretaget deres omhyggelige Vurdering.

De Himmelblaa.

Denne Klasse var virkelig stor med — vil jeg mene — Hannerne netop en lille Smule foran Hunnerne, skønt i Sandhed adskillige af Damerne var meget smarte! Blaa Hunner er altid vanskelige Fugle, og mange af dem er for urolige i Udstillingsburene. Følgen heraf blier, at de knækker Fjer i Vinger eller Hale, hvad der skader dem i den skarpe Konkurrence.

En Himmelblaa med et godt kækt Hoved og en velskabt Krop er en fængslende Modpart til den Lyse-Grønne — og det er en Fornøjelse at se mange af dem paa denne Udstilling.

*

Cobolt og Mauve.

Skønt der var mødt et ganske stort Antal af disse Fugle, saa var der ingen der stod Maal med de Grønne og de Blaa. Ikke destomindre var det interessant at se, at Opdrætterne havde lagt særlig Vægt paa den ydre Form for disse to Farvers Vedkommende, og Resultatet var meget tilfredsstillende.

Tidligere lagde man, efter min Mening, alt for megen Vægt paa selve Cobolt Farven og for lidt paa selve Fuglens Exteriør — Form! Men nu synes Opdrætterne at have Opmærksomheden fordelt paa ethvert Moment, der bidrager til at give gode og sunde Fugle. Af Farverne — Himmelblaa, Cobolt og Mauve — var udenfor al Tvivl Cobolt Favorit Farven.

*

Graa-Vingerne.

At dømme efter de Fugle, som var bragt paa Udstillingsbordet i Graavinge-Klassen — særlig Champion Graavinge Cobolt- og Mauve Klassen —, var det tydeligt, at Opdrættere og Udstillere virkeliggør Værdien og Nødvendigheden af at ha' helt rene graa-vinget Farver i denne Klasse.

Efter min Mening ligger Graavingens Skønhed i den rene, bløde, graa Vingetegning, adskilt ved en klar Midtkrops Skygge.

Da der ikke var nogen 1939 Graavinge-Klasse blev disse Fugle bedømte i en anden Klasse, og der var her særlig en Graavinge-Lyse-Grøn Hun, som var værd at lægge Mærke til.

*

Hvid-Vingerne.

En betydelig Interesse saavel fra Opdrættere som fra Publikum tildrog sig Klassen for de »næsten helt overtrukne Hvide« (Hvid-Vingerne). Og de fleste af de udstillede Exemplarer var Opmærksomheden værd!

De førende Champion-Fugle var alle af Cobolt Farven, deres Hvidfarvning (suffusion) var meget ren og jævn med helt gode og næsten rene (hvide) Vinger.

I Betragtning af, at Hvid-Vinger kun har været fremme i nogle faa Aar, taler de Exemplarer, som nu ses, om vore Opdrætteres Dygtighed.

Hvid-Vingernes Vinger er ikke ganske hvide, som Vingerne paa Albinoerne, de har ganske svage, blege Tegninger, særlig paa Vinge-Enderne, mens Fjerene ellers er næsten helt hvide.

Ligesom i alle andre Farver er der Grader af Hvidvinger; men de virkelig fine Exemplarer, som er omtalt ovenfor, er kun opdrættet i ringe Antal.

*

Brun-Farven, Cinnamon (Isabelfarven).

Det faldt i min Lod at dømme i Champion-Brun-Klassen, og jeg kan uden Fare for at blive modsagt udtale, at det var en af de bedste og mest tilfredsstillende Brun-Klasser, der har været vist.

Vinderen var en Brun Mauve Han af fin Proportion med et stort Hoved, nydeligt plettet Maske, solid Krops Farve og brun Vingetegning af den mest ønskværdige Tone.

Lige efter den fulgte en Brun-Graavinge-Himmelblaa Hun — en hel Juvel! Hun havde et fint Pointsantal, et fint Hoved, og helt igennem den mest delikate, bløde Farve. Hun blev i høj Grad beundret af alle, og mange, der saa Cinnamons (Brune) af nogen Betydning for første Gang, blev slaaet af Skønheden i hendes delikate Farve.

Paa tredie og fjerde Plads kom en Brun-Mauve Han og en Brun-Mørke-Grøn Hun,

begge af smuk Proportion og med god Kvalitet Brunfarvning i deres Vinger.

Blandt de Fugle, der ikke blev placeret, bemærkede jeg adskillige Brun-Grønne, mest Hanner, med pragtfuld Glans over Kropsfarven. Adskillige af dem lover godt — i fuld Kondition — for næste Udstilling.

Det er ganske ejendommeligt, men jeg har gentagne Gange bemærket det, at en Del Brun-Stammer er meget længe om at vokse til; men naar de er ganske udvoksede blir de gode.

*

De Rød-øjede.

Her var i Champion Klassen fem og tyve Fugle og i Novice-Klassen nitten Fugle.

De Rød-øjede bestod mest af Lutino Hanner og Hunner samt nogle faa »Fallows« (Bleggule) og Albino.

Førstepladsen blev sikkert taget af en bemærkelsesværdig fin og dybfarvet Lutino Han. Han var ikke alene en god Lutino, men han var frem for alt en velskabt Undulat, som helt fortjente denne Hæder.

Det var interessant at bemærke Forskellen i de forskellige Lutino Individers aktuelle Farvedybde, og denne Kendsgerning fremkaldte Diskussion mellem Opdrætterne.

Der synes altid at være denne Forskel i Lutino'erne, og den bestemmes af den normale Farve, i hvilken Lutino-Faktoren virker.

Man kan f. Eks. have en Lutino-Lyse-Gul, en Lutino-Graavinge-Grøn, en Lutino-Oliven-Grøn eller Mørke-Grøn, og Forskellen ligger ikke i Renheden eller Farven, men i den aktuelle Dybde — en Lutino-Oliven-Grøn er langt den pragtfuldeste Farve.

Der var et andet Spørgsmaal, der kom under Diskussion, nemlig: Farveforskellen mellem kønsarvelige Lutino og ikke kønsarvelige?

Ifølge de Informationer, som jeg har modtaget fra forskellige Opdrættere, og de mange Fugle, jeg har set, saa er det bevist og hævet over al Tvivl, at der er ingen Forskel i Farven for de to Slags.

Vinder Champion-Undulaten, Lutino Hannen, var, fortalte den stolte Ejer mig, en ikke kønsarvelig Fugl.

*

Sjældenhederne!

I en særlig fælles Klasse for ikke almindelige Undulater (A. O. C.) omtales følgende:

En *Opaline Cobalt* Han, som hurtigt blev solgt for 25 £, var den fornemste i Klassen, og lige i Hælene paa den kom et fint Eksemplar af *Australsk-Graa-Blaa* Type — ligeledes en Han.

Den tredie Plads blev indtaget af en pragtfuld *Gul-Vinget-Mørke-Grøn* Han, en særdeles fin Fugl af denne tiltrækkende Farve, og jeg maa sige, at den blev beundret, særligt af Damerne!

Der var adskillige andre Gulvinger i Klasserne: Lyse Grøn, Mørke Grøn og Oliven Grøn.

En anden besynderlig Fugl i denne Klasse var en *Gul-Ansigt-Hvid-Blaa* — med sin dybe gule Maske, gul-tonede hvide Krop og hvide Vinger — i Sandhed — en forunderlig Blanding!

En *Skifer-farvet* (Slate) Hun, som syntes at være en Kilde til Samtale for alle, der studerede denne Klasse, gjorde sit bedste for at undgaa Publikums beskuende Øjne. Skønt denne Hun ikke var helt saa godt et Individ, som vi har set Eksempler paa af Skifer-Farven, saa var hun dog en særdeles smuk Undulat.

*

Det var interessant at sammenligne et Individ af den *Engelsk-Recessive-Graa-Blaa* med den *Australsk-Dominat* Type, idet det viser sig, at *den første* Art er meget dybere graa end *den sidste.*

*

I Klassen: Champion 1939 A. O. C. var udstillet i alt syv og fyrre, og der var adskillige Vindere; men jeg blev som Dommer forbavset over kun at kunne placere syv Fugle.

Ledende i Klassen var en *Lutino Han* af sjælden Størrelse og skøn og rig Farve. Lige efter den fulgte en *Graa-Blaa Han* fulgt af en *Gul-Ansigt-Opaline-Cobalt,* en sand Juvel.

Fjerde Pladsen fik en *Albino* Han — bygget som den sejrende Lutino — og saa kom

en *Gul-Ansigt Brun-Blaa* Hun i Besiddelse af en ekstraordinær god blaa Kropsfarve med smukke brune Vinger og rent gult Ansigt.

Blandt de andre Fugle var der *Graa, Gul-Vinge-Grøn,* flere *Lutino* og *Opalin'er* og en særdeles fin *Gul-Ansigt-Cobalt* Han, som ikke kunde placeres, da den havde brækket Halen.

En anden interessant Fugl i denne Klasse var en *Violet* Hun. Dens Krop havde en ren, lys, violet Farve, som ikke var til at ta' fejl af, ligegyldig fra hvilken Synsvinkel den blev iagttaget.

*

Alt i alt var det en enestaaende Klasse af Ungfugle, og der vil sikkert gaa lang Tid inden der igen kan samles en saa fin Kollektion.

Hold Klassen (Kollektions Klassen).

Jeg var meget skuffet over denne Klasse. den havde nemlig kun ni Udstillere.

De førende var tre gode Cobalt-Par, smukt parrede og sund i Farven, efter dem fulgte seks Mørke-Grønne Hanner og dernæst seks Oliven-Grønne Hanner.

Paa fjerde Pladsen kom tre Par Australske-Graa, meget smarte, men ikke i fin Træning. Det var første Gang — tror jeg — at en Kollektion af disse smukke Fugle har været udstillede.

SVAR PAA HR. UMBERTO NILSSONS MEGET PERSONLIGT PRÆGEDE ARTIKEL OM MAAGEFINKER I BLADET'S NR. 4 AF 1945.

Med største Forundring har jeg læst Hr. Umberto Nilssons Artikel som nærmest er et meget skarpt Angreb paa mig, og har betydeligt mindre om Emnet Maagefinker som Plejefugle. Jeg har ikke noget at ændre til min Artikel om dette Emne, men det forbavser mig i høj Grad, at Hr.U. N. angriber saa voldsomt og ihærdigt min Person, eftersom han i mange Aar har været klar over mit Standpunkt, ja, maaske mere end nogen anden, og dernæst fordi jeg skrev Artiklen efter Hr. U. N.s direkte Opfordring; idet jeg traf Hr. U. N. hos en herværende Fuglehandler, og der udtalte sin Beklagelse over, at ingen havde indladt sig i Diskussion om Maagefinker som Plejefugle, som han havde opfordret til; men efter nogen Vægring lovede jeg at svare, men havde jeg vidst, at det vilde udarte sig til den Slags Personligheder, skulde jeg nok have holdt mig væk; men af Skade bliver man klog, saa dette skal ikke gentage sig oftere fra min Side i dette Blad. Jeg vil hellere læse saglige Artikler, som man kan lære noget af, end Skændsmaal. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Hr. U. N.'s meget lange Artikel, men kun berøre et Par af de fremsatte Personligheder. Jeg er Fugleven af rent sportlig Interesse, saaledes at det interesserer mig at lære saa mange af de mere end 10,000 eksisterende forskellige Fuglearter at kende som muligt; dels for at studere deres Liv og anden Gøren og Laden, og om muligt da at skabe Fuglene saa gode og lyse Leveforhold som gøres kan. Hvis de Yngler er det mig en Glæde og en lille Paaskyndelse, for at mine Bestræbelser ikke har været helt ved Siden af; men naar dette er sket, gaar min Interesse videre til nye Arter. Men for Liebhaveriet som Bierhverv har jeg ingen Interesse; derfor staar Hr. U. N. og jeg i hver sin Lejr, for man kan vel nok betegne Hr. U. N. som erhvervsmæssig interesseret, naar vedkommende i en Periode var at finde i Telefonbogens Spalter under Rubrikken »Fuglehandler«; dette fremfører jeg ikke som noget nedsættende, men kun for at vise vore forskellige Interesser i denne Sag.

Med Hensyn til mine Evner som erfaren »Fuglemand« indrømmer jeg gerne, at der findes andre, som er kommet videre end mig, men jeg kan forsikre Hr. U. N. om, at jeg stadig og meget ihærdigt beflitter mig paa yderligere Dygtiggørelse, dels gennem Studier af

saavel dansk som udenlandsk Litteratur m. m., som gennem fortsat Arbejde med de vanskeligste Fuglearter. At Yngleresultatet kvantitetsmæssig set ikke altid har været særligt stort, er jeg ogsaa selv meget ked af, men om Kvalitet klager jeg ikke; hvilket ogsaa de hyppige Forespørgsler paa Yngel fra andre Liebhavere tyder paa. Jeg holder mest af at holde mig beskeden tilbage, og kommer kun frem, naar jeg direkte opfordres eller naar jeg mener, jeg kan gavne eller glæde andre Liebhavere med mine Erfaringer, og selv om disse er langt fra fyldestgørende nok, bygges de dog paa nogen Viden; idet jeg i min Besiddelse har haft 102 Arter af frøædende Fugle, hvoraf 26 Arter har ynglet i mine Volierer eller Bure, deraf saa vanskelige Fugle som Granat-Astrild, Griisbleu, Solastrild, for at nævne nogle af de vanskeligste, selvfølgelig alle uden Hjælp af Plejefugle. Endvidere 2 Arter Tropeduer, hvoraf 1 Art har ynglet. 18 Arter Papegøjer, Yngel af de 11 Arter, deriblandt Graahoved Dværgpapegøje; 2 ArterVakler, den ene Art Rool-Rool-Vaklen, 1 Art ynglet. Endvidere 1 Art Fasan og 10 Arter insektædende Fugle med Yngel af Solfugle og japansk Brillefugl. Æg af syvfarvede Tangaraer. 2 Arter Tropestære, hvoraf sidst i 1944, Yngel af abesinsk Glansstær; om dette vil jeg fremføre, at det lykkedes først efter 8 Aars forgæves Anstrengelser, og da kun fordi Københavns zoologiske Have's dygtige Personale var behjælpelig og ydede den største og vanskeligste Del af Arbejdet. Ungen findes nu i Havens Fuglehus, hvor enhver, der vil, selv kan bedømme Resultatet. Fuglen blev haandmadet op og kun den, der selv har prøvet dette· ved hvilken grænseløs Taalmodighed og Paapasselighed der fordres.

Efter disse for mig ubehagelige Oplysninger vil jeg overlade til den ærede Læser selv at bedømme det foragtelige i mit Arbejde og Person som Fuglesportsmand, og som Hr. U. N. henviser til en særlig fordømmelig Klasse.

Med dette Indlæg er denne Sag færdig fra min Side. Jeg beder Læserne undskylde min ufrivillige Deltagelse i Skænderierne.

Wilh. E. Olsen,
H. C. Ørstedsvej 11, Kbhvn.

Med denne tredie Artikel om Maagefinker som Plejefugle eller Ammefugle er dette Emne nu blevet saa grundigt belyst og diskuteret, at vi betragter dette Emne som p t. uddebatteret mellem de tvende Herrer, som vi hver især bringer en Tak for deres Indlæg. *Redaktøren.*

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

Priser paa Den blaa Undulat i Udlandet.

Endnu omkring 1920—21 var den Blaa-Undulat meget sjælden i England, ja saa sjælden, at den første Annonce fra en Fuglehandler, der udbød Blaa-Udulater til Salg, viste sig i 1922.

Firmaet Rogers i Liverpool udbød i August Blaa-Undulater til £ 20 pr Par, og i December var Prisen £ 14. — Firmaet Gamages i London forlanger £ 10. Priserne holdt sig nu uforandret, dog med nogle Svingninger til omkring 1924—25, idet Prisen da laa omkring £ 8 for Parret — altsaa i Kroner i Priser efter Kurserne fra ca. 414 til 214 pr Par.

Saa begyndte i Sommeren 1926 den japanske Efterspørgsel efter de Blaa og andre Farveundulater, og Priserne steg til det 3-Dobbelte af Priserne i 1925.

Engelske Handlende betalte i 1926 indtil Rm. 360 for Parret af de Blaa-Undulater, og i Forhold til Priserne fra 1925 steg denne i 1927 til det 12-Dobbelte, og der blev tjent Formuer dengang saavel af Opdrættere i England og især i Frankrig som iøvrigt andre Steder, hvor d r blev opdrættet Farveundulater.

Men denne Tilstand bristede som en Sæbebobbel i 1929 — da brød Priserne sammen, og den japanske Efterspørgsel hørte pludselig op — i Løbet af faa Aar kunde en Blaa-Undulat købes for ca. 1 a 2 sh., og den Pris gælder den Dag i Dag saa nogenlunde. (Se iøvrigt E. Hopkinson's interessante Artikel om Priser før og nu i Avic. Mag. 1925 S. 257.)

Bemærk: Paa Grund af Restriktionerne kommer næste Nummer først i August.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

I Juni og Juli intet Møde.

I August Søndagsudflugt til Frømarkerne paa Amager.

Sidste Møde.

Formanden aabnede Mødet og bød velkommen og beklagede, at Bladet først var kommet saa sent ud. Fejlen var ikke Bestyrelsens, og den vilde nu med alle Midler søge at forhindre Gentagelse.

Formanden bragte derefter en Tak til Sekretæren for hans store Arbejde under Krigen med at skaffe Fuglefrø frem, saaledes at man nu kunde sige, at vi var kommet godt igennem Krigsaarene. Der vilde dog stadig være Vanskeligheder paa dette Omraade et Stykke Tid endnu, men man haabede ogsaa at klare Efterkrigstiden.

Formanden gik derefter over til at holde sit Foredrag om »De store Fugleimporter«. Formanden fortalte om Indfangningen af Tropefugle, om Transporterne til de store Udskibningshavne, om de daværende Priser paa Fugle, hvilke Arter der ankom til Danmark og m. m. Foredraget gav et glimrende Billede af Tiden før Krigen, og blev af Foredragsholderen fortalt paa en munter og fornøjelig Maade.

Efter Foredraget bortloddedes noget Frø, og Køb- og Salgsbogen samt Spørgskassen oplæstes.

Under »Eventuelt« fortalte Sekretæren, hvorledes man havde tænkt sig at arrangere Søndagsturen i August Maaned, og hermed sluttede Mødet.

Hvor meget Frø har De saaet i Aar?

For at skaffe Klarhed over Frøsituationen, og til eventuelt Brug over for Myndighederne, bedes De venligst opgive, hvor store Arealer De har tilsaaet, hvilke Sorter der er saaet, Meddelelse herom bedes sendt til C. F. Cornelius, Strandgade 46, København K, inden den 15. Juni.

„D. U. K."

Næste Møde

afholdes Torsdag den 19. Juni Kl. 19 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Sidste Møde.

Medlemmerne mødtes i Haven, hvor man besaa Volieren, herfra gik man til det store Lysthus, hvor Diskussionen om Brunvinger blev sat under livlig Debat. Herr Tolmark havde medbragt en hvid Undulat med sorte Øjne og en gul med røde Øjne, begge smukke Fugle, som vakte almindelig Beundring.

Odense Fugleforening

afholdt Møde Onsdag d. 25.-4.-45 paa Lundsgaards Konditori. Formanden aabnede Mødet og bød Medlemmerne Velkommen, en særlig Tak blev rettet til Hr. Førstelærer Andersen Aasum, som havde lovet at holde et Foredrag. En anonym Fugleven havde skænket Foreningen 20 Kr. til dette Formaal.

Hr. Andersen holdt et meget interessant Foredrag, som handlede om de Fugle, man ser til daglig. Efter dette interessante Foredrag gik man over til Bortlodning af 3 Præmier, den 1. bestod af et Par Sølvagater, som blev vundet af Hr. Hestnæs, 2. Pr. 1 kg ren Kanariefrø gik til en Hr. Rasmussen, Absalonsgade, 3. Pr. til Hr. Svend Rasmussen, St. Kongensgade.

Efter endt Bortlodning samledes man om et fælles Kaffebord, hvorunder Diskussionen om Hr. Andersens Foredrag, mange fik gode Oplysninger, men da Klokken var naaet til Lukketid, maatte man skilles med de bedste Ønsker om Foreningns Trivsel.

KØB, SALG OG BYTTE

5 Øre pr. Ord. Indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385 eller tilsendes Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Ø., i Frimærker.

Bemærk! 1,0 er 1 Han — 0,1 er 1 Hun og 1,1 er 1 Han og 1 Hun o. s. v.

Sælges: Almindelige Zebrafinker.
Haeusler, Goth. 635 x.

Sælges: Solidt, velholdt Flyvebur paa Fod 108×80 ×48 cm.
Fru Stage, Lykkesholms Allé 2 C, 1. Vester 5569 y.

Sælges: Hvide Zebrafinker (Ungfugle) — 1,0 Spidshalet Bæltefinke.
Købes: 0,1 hvid Zebrafinke.
Carlo Petersen, Falkoner Allé 50, Nora 3536.

Sælges: 1 smuk Stuevoliere til Fugle (Naadlemagerarbejde) med Mahognitræsbund, 200×200×100 cm.
Repræsentant **Th. Rosendorff**, Vesterbrogade 4, 3., Aarhus.

Kanariefrø — Hirse — Rybs — Solsikkefrø
Hampefrø — Skovfuglefrø — Vildtfuglefrø
og Daphnier samt Universalfoder faas hos

Chr. Petersen Amagerbrogade 96 . Tlf. Amg. 182

HØJBANENS FUGLE- OG AKVARIEHANDEL
Lundtoftegade 135, København L. — — Telefon Taga 5476 — — Privat: Hvidovre 347

Tropiske Fugle - Harzerkanarier - Agapornider og Parakitter fra eget Stutteri
Fuglebure - Rekvisitter - Tropiske Fisk og Planter - Akvarier og Rekvisitter

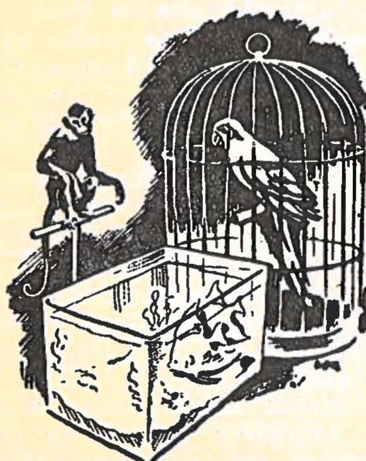

STUEFUGLE

Amager Fugle- og Akvariehandel

Ernst Klintskov

Søren Norbyes Alle 2
Amg. 2502

Køb, Salg, Bytte ring eller skriv Vi har altid sjældne Fugle til Salg.

HEINRICH FALCK
Specialforretning — Grundlagt 1895
Værnedamsvej 5
Telefon Vester 78
Fuglebure — Fuglefrø
Akvarier — Fiskefoder
Alle Rekvisitter til Fugle- og Fiskepleje
BEDST og BILLIGST

Fugle købes og sælges

G. Roncks
Fugle- og Akvariehandel

Jægersborg Alle 6, Charl. . Ordrup 54 47

FUGLEFRØ I BEDSTE KVALITETER

Største Udvalg i Fuglebure, Fuglerekvisitter, Akvarier, Akvarierekvisitter samt Fiskefoder
— Tilkendt Diplomer samt Sølv- og Guld-Medaille —

SVEND ANDERSEN - ST. KONGENSGADE 87
Telefon Central 4504 - Postkonto 29619
Forretningen grundlagt 1850

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE
UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang | August 1945 | Nr. 11

FUGLEOPDRÆT IGENNEM TIDERNE.

AF LAURITZ HANSEN, VANLØSE, KBHVN.

Det er lykkedes Fuglevenner igennem Aarene at bringe Variation i Farven for flere Arter af vore Stuefugle saasom Zebrafinken, Undulaten og Kanariefuglen. Ved utrætteligt Arbejde, Udholdenhed og stor Indsigt har de paabegyndt den Farvevariation, som gør Opdrættet saa spændende, og giver Sporten forøget Tiltrækning, for alle os der giver sig af med det.

Selv begyndte jeg som lille Dreng med en enkelt Kanariehan, som var meget tam og tillidsfuld; men en skønne Dag var det mig ikke nok — der skulde ske noget — hvorfor jeg sparede sammen til en Hun. Rede blev købt og anbragt — Vat stukket ind mellem Tremmerne, nu skulde det bare ske. Der kom ogsaa Æg — hver Morgen kiggede jeg, — men Ungerne udeblev — der blev lagt Æg igen med samme sørgelige Resultat. Det følgende Aar gik det paa akkurat samme Maade. Senere viste det sig, at Hannen allerede dengang var 12 Aar gammel. Fuglen havde jeg til den døde 17 Aar gl. Mange af os har sikkert en eller flere Fugle udenfor Opdrættet, som vi stadig beholder, fordi vi kan lide dem. Avlsdyrene derimod bør sorteres fra saa snart fødte Unger viser, eller efter Arveregler skal have bedre Egenskaber end Forældrene.

Nu hvor al Import af Fugle er standset og Frøsorternes Antal ringe og Kvaliteten meget varierende, kræves der endnu mere af Opdrætterne for at bibeholde og eventuelt forbedre Beholdningen af Stuefugle. De af os der endnu har Frø af gammel »Kvalitet«, maa erindre, at nu er Frøet kun gammelt, Kvaliteten er saa godt som forsvundet, selv om vi har søgt at passe det godt, været forsigtige og ikke anbragt det i Køkkenskabe for nær Vasken, hvor Fugtigheden har kunnet naa det, sørget for at lufte det en Gang imellem, om ikke andet saa ved at stikke to eller tre hule Bambuspinde (Tonkingstokke) ned i de aabne Poser eller smaa Sække.

Det er paakrævet i saa stor Udstrækning som muligt at give vore Dyr et Supplement til vort ensidige og gamle oliefattige Frø, hvorfor vi maa være vaagne overfor nye Forslag og eventuelt prøve disse uden derfor at gaa hjem og kassere det, vi allerede hjælper os med. Herunder maa man erindre, at Fuglene er meget forsigtige overfor alt Nyt, saaledes at der kan gaa flere Dage, før de rører noget fremmed, som de senere med Glæde kaster sig over. Ved Opmadningsfoderet maa man være forsigtig med at foretage Ændringer, medens der er Unger. Det rigtigste ved et Opmadningsfoder maa vel siges at være det, at Forældrene gerne tager det, Husk spiret Frø, den ny Kanarie og gule Hirse har ca. 98 pCt. Spireevne. I Yngleperioden gives selvfølgelig stadig Grønt, dog vil jeg mene, det er klogt at holde sig fra de skarpe, saasom Kaal og lignende og kun bruge Spinat, Salat og Fuglegræs (Hønsetarm). Strandskaller bør altid forefindes i rigelig Mængde iblandet lidt knust Trækul. Undgaa knuste Østersskaller og brug de smaa Sneglehuse og Muslingeskaller. Mine Undulater bryder sig ikke om Strandskaller, men gnaver af det støbte Murværk, som jeg saa bagefter maa reparere med Cement.

Stedet, hvor vi har vore Fugle, kræver Op-

mærksomhed, bedst er vore Opholdsstuer eller dermed lignende, hvor Temperatur og Fugtighedsgrad er »normal«, hvad de fleste Fugle lettest tilvænner sig. Loftsværelser og Pulterkamre, især saadanne som ikke er isolerede ved Indskud med Pudslag, men støder lige op til Skifer- eller Tegltag, er i Sommerhalvaaret alt for tørre. Fuglenes Fjerdragt tager Skade — bliver løs og tynd i det. Dyrenes altfor hyppige tagen Bad som Modtræk mod den store Tørhedsgrad faar Huden til at tørre og rynke, da dens Indhold af Fedtstof derved nedsættes. Fuglenes Æg tager Skade. Ungerne kan dø i Æggene, idet den tynde Hinde lige under Skallen bliver sejg i Stedet for skør og bristende. Gulvpladsen foran Volierer og Bure maa en a to Gange daglig stænkes eller duches, saaledes at normal Fugtighedsgrad derved opnaas.

Modsat Loftsværelser og Pulterkamre kommer Kældre, som i de fleste Tilfælde kun er anvendelige, saafremt der forefindes Centralvarme, og for langt de fleste Fuglearters Vedkommende kun i Fyringsperioden, thi udenfor denne breder Fugtigheden sig, som i Forbindelse med den forholdsvis lave Varmegrad afliver de fleste smaa Tropefugle; Kanarierne bliver forkølede og hæse, Hannerne kan for stedse miste Sangstemmen. Ved Paapasselighed fra Opdrætternes Side kan Risfugl og Undulat dog klare den. Undulaten kan periodisk faa løs Mave, hvilket kureres med blaat Valmuefrø eller ensidig Fodring, hvilket sidste dog er uanvendeligt i Yngleperioden. En Fugtighedsmaaler (Hygrometer) er langt mere nødvendig at have hængende saavel paa Loft som i Kælder end et Termometer.

Til Bekæmpelse af Fugtighed vilde mange sikkert være glade for et godt Middel, der ikke er for dyrt eller besværligt.

Sandlaget i Voliererne foretrækker jeg tyndt, saaledes at det hver Uge delvis affejes og fornyes. Et tykt Sandlag, dèr fugtes og rives, giver lettere daarlig Lugt, og gammelt halvmuggent Frø kan blive spist af nyudfløjne Unger, som selv begynder at søge Føde, og saaledes faar Maveforgiftning og dør.

Mavekatar, Fordøjelsesbesværligheder o. l. kan skyldes mange Aarsager; som saadanne kan nævnes ganske dagligdags, som Fuglens Flytning fra Voliere til Bur uden Mulighed for Motion. Overgang fra Fugtighed til stor Tørhed eller omvendt. Bratte Ændringer i Foder. Pludselig Unddragelse af Adgang til Grønt. Det bliver i mange Tilfælde kun Fuglens større eller mindre Tilpasningsevne, som bliver afgørende for dens Liv eller Død.

Efter endt Yngleperiode, som ofte først standses ved indtrædende Fældning, maa Avlsdyrene — især Hunnerne — have Ro; ikke indsættes i Volierer; men saa vidt muligt forblive under samme Forhold og absolut under samme Foder, Blødfoder o.s.v. De faa Kræfter, som er tilbage, er der Brug for ved Fældningen og de maa derfor ikke unødig anvendes til Bekæmpelse af eventuelt indtrædende Fordøjelsebesværligheder.

Opdræt af lille Kubafinke lykkes meget ofte, naar der til Opmadning gives rigeligt med Fuglegræs baade Morgen og Aften: ikke enkelte Stilke men Haandfulde. Fuglegræsset kan i det ganske tidlige Foraar plukkes i Gartnernes Drivhuse og Mistbænke. Pas paa Kubafinkehannernes stærke Jalousi, saa snart Ungerne er selvstændige, maa de omgaaende fjernes. Rør ikke Reden hverken naar der er Æg eller Unger.

Hold Øje med Fuglens Kløer og pas paa Grene og Pindes Tykkelse, varierende og ikke for tynde. Undulaten holder meget af Grene — fingertykke — som den fuldkomne afbarker til god Beskæftigelse for Næbet. Undgaa Frugtgrene af enhver Art, de farlige Sprøjtevædsker virker absolut dræbende; gode og anvendelige er Grene af Pil, Poppel, Birk, Elm, Bøg og Hassel.

Vort udmærkede Blad har jo udførligt beskrevet Farvekanarier, og De har sikkert som jeg læst og læst, sa det har virket i Hovedet, lidt har man forstaaet, men næsten alt har man atter glemt, saa det er en Trøst, man har Bladene og kan tage disse frem for at repetere.

Farveegenskaberne hos Undulaten og Kanarien har visse Lighedspunkter, men ogsaa sine store Modsætninger. Saaledes er den blaa

Undulat opstaaet af den grønne, derved at det grønne Farvestof ikke er kommet til Udvikling, saaledes at den blaa Farve, som Fuglen hele Tiden har haft i sig, kommer frem til Overfladen og bliver synligt. Modsat er den orange Kanarie fremkommet ved, at rødt Farvestof gennem Kapucinersiskenen er paaført den gule Fugl. Det gælder saaledes om stadig at søge tilført Fuglen mere og mere Farvestoft af rødt (orange) saaledes, at det gule trænges mere og mere tilbage, eventuelt bringes til at forsvinde. Naar der i vort Blad staar om at parre mørk med lys, skal der ved lys ikke forstaas med manglende Farvestof, men den saakaldte rosafarvede, som selvfølgelig skal være saa dyb og stærk i Farve som muligt.

*

MIN TUIPARA.

AF KURT SAMMLER VED RICH. FABER (D. G. W. 41).

Tuipara-Orangevingetparakit — er Navnet paa min lidet kendte Gæst af Slægten: Smalnæbbetparakitter. Lidet kendt er den ikke alene hos Fugleholdere, men osse i Literaturen. Derfor vil jeg, bygget paa nøje Iagttagelse, gi en Beskrivelse, der vil bringe meget nyt og som skal henlede Opmærksomheden paa denne i det mindste bemærkelses værdige Fugl.

Hvad angaar det for Arten karakteristiske paa Siderne sammentrykte Næb med dets usædvanlig lange Spids, saa skal jeg nærmere omtale det i Sammenhæng med Omtalen af dens Ernæring.

Over den hvidlige Næsehud ligger et næppe 3 mm bredt orangefavet Pandebaand — en lille Strubeplet viser den samme Farve. Hovedet er blaaligt og gaar mod Nakken lidt efter lidt over i den grønne Farve. Ellers er »Papegøjefarven« — Grønt i flere Variationer — den fremherskende.

Først i Flugten, naar den strækker Vingen, ser man Orangeparakitens Skønhed. Under Vingedækket, godt gemt, ligger de lysende Orangefjer, der sammen med Svingfjerenes sortblaa dannet et Farveunder, som man ikke kan se sig mæt paa! (Et Kunstblad i Aargang 1920 af »Gefiederten Welt« og Billedet i »Russ Handbuch« viser os Fuglen). Ligger Vingerne naturlig langs Kroppen, blir Orangefarven æsten altid fuldstændig skjult under Dækfjerene. Hos min antagelig »Hr.« Fugl er Kæbepletten mindre, men de nøgne Øjenringe stører end paa dette Billede. Jeg har osse lagt »Herren« under Meterstokken og set, at han er 16 cm i Længde — Vægtens Viser blev staaende paa 63 gr; man bør altid kende sine Plejebørn Vægt, men herom kunde jeg fortælle meget, det sker maaske en anden Gang.

I sit Hjemland ved Amazonflodens Bredder skal Tiupara'en vælge Blomster og Frugter til sin Ernæring.

Nu maa det vel interessere, hvad den bør ha' her hos os.

— — —

Frugtsaft sutter den gerne i sig, især naar den er sød. Det bløde Kød af syltede Blommer, Pærer og Æbleskiver ædes gerne. Raa Æbler interesser den sig kun lidet for, de synes næsten at være for haarde for den, men Valnøddekerner knuses gerne, ja de kan bruges som Belønning. En lille Kugle af Smør saa stor som en Ært tar den som en Delikatesse. Opblødte Rosiner og smaa friske Stykker Appelsin og andet Frugt blir bragt i roterende Bevægelse af Tungen og Næbbet, indtil de udpressede Hinder og Skaller falder ned paa Bunden. Den der tidligere var tilbøjelig til at mene, at den overmaade lange Spids paa Overnæbet ikke kunne være længere, ved nu bedre Besked!

Den maa dog kunne holde fast, dreje og suge; men det smalle Næbs »Holdemuligheder« er ikke tilstækkelige! Faar den et i Mælk opblødt Rundstykke, saa tager den med

den venstre Fod om det og æder af det, og det ser unægteligt noget kejtet ud.

Hovednæringen skal være rig paa Afveksling. Valsede Havregryn og Rosiner sættes i Blød Natten over eller gis et Opkog og tilsættes noget Honning, Sukker eller Marmelade. I tvangløs Rækkefølge veksler jeg med valsede Havregryn og Majsmel eller Semoulegryn i dens Æde-Skaal og med Haanden gir jeg den findelt Blødfoder —.

Her gaar det ikke at sige, at Tilvænningen først er tilendebragt paa passende Maade, naar man er naaet til bekvem Fodring med Frø — for her kommer man tilkort; alle Frosørter blir forsmaaede lige til Hamp, og dette Frø staar ikke i Kurs hos mig! Slet modnet Hamp — og det faar man før eller senere — hører efter min Mening hjemme blandt Giftstofferne!

Min Tuipara var, da jeg fik den, ganske sikkert ikke i god Kondition, og en god Del af Skylden herfor kan sikkert skrives paa Hampens Regning. Dog mine Erfaringer i Fuglepleje skal forbeholdes en senere Artikel.

Med Hensyn til sine Følelser, saa ved min Orangevinget meget vel at gi Udtryk for dem. Som Advarselsraab gir den et Fløjt noget lignende en god Trillefløjte. Finder De denne Stemmebrug generende? Jeg gør det ikke, og den generer mindre mit musikalske Gehør end Undulatens »Knævren«. Den klinger dog mer af sand Livsglæde.

Et stille »Ræ«, ved Ædeskaalen eller naar den sidder paa min Skulder, er et Udtryk for Velbefindende.

20 cm over dens Bur har jeg anbragt en Siddepind, og til den eller til min Skulder gælder dens Flyveture. Den farer ikke mod Ruden eller tumler rundt i Stuen. De skal osse vide, at min orangevingede Ven nu og da gaar i Søvne; men da er dens Løb paa Grenen ikke saa hastig som ved Lys — og den klatrer mesterligt!

Til Soverum benytter den en Redekasse med 5,5 cm Aabning, og her blir ikke gnavet — den er fornøjet med nu og da at afbarke en Pilekvist.

Med Overvintringen er der heller ikke nogen Vanskelighed, bare ingen Overdrivelser; tør Luft skader mere end Sparsommelighed i Kulkælderen!

Naar Krigen er forbi, og Tilbud af Papegøjer blir større, og Sjældenheder igen er paa Markedet, saa sir jeg: »De skulde vælge en Tuipara!«

FRA LÆSERNE:

Indtryk fra en Fugleudstilling i Køge.

Af *C. Åhman Hansen,* Roskilde.

Den udmærkede Forening »Stuekultur og Duevenner for Køge og Omegn« afholdt i Dagene fra den 8. til 10. December 1944 en storstilet og ualmindelig velbesøgt Udstilling, der fortjener at blive omtalt, da næsten alle Udstillerne jo samtidig er Medlememr af »F.f.F.«

Udstillingen omfattede bl. a. Papegøjer, Trope- og Kanariefugle, Duer, Akvarier, udstoppede Fugle og mindre Pattedyr, Insektsamlinger, Malerier og Møbler.

»Men Parketsalen med dens Urskovsstemning skal dog nok vise sig at have størst Publikumstiltrækning«, skrev den lokale Presse om Udstillingen — og den fik ganske Ret.

Det var en Fornøjelse at bemærke den Interesse, der var for de udstillede Stuefugle, der sikkert aldrig før er blevet betragtet af saa mange »store Dyr«, som paa disse 3 Dage. De i vor Hoffarve trykte, grønne Plakater havde da ogsaa inviteret hele Køge og Omegn til at komme og se »Astrildernes Parade« og »Verdens mindste Hønsefugle«.

For Dommeren, Hr. Edmond Petersen, København, har det sikkert været en vanskelig Sag at bedømme Fuglene retfærdigt, da næsten alle disse var i fin Klasse, og der vankede da ogsaa mange 1. Præmier, der sikkert vil heppe Udstillerne op til yderligere Arbejde for Fuglesagen.

Bedømmelsen, der sandsynligvis har en vis Interesse, faldt saaledes ud for Tropefugle og Papegøjer:

Bæltefinker, Maske-: 1. Pr. Bernhard Jensen, Ll. Skensved. — *Spidshalede:* 1. Pr. samme, 2. Vinderpr. + 1. Pr. Gunni Nielsen, Roskilde.

Ceresastrilder: 1. Pr. samme. — *Dværgvagtler, kinesiske:* 1. Pr. Victor Schrøder, Køge, 2. Pr. Gunni Nielsen. — *Dværgpapegøjer:* 1. Pr. Joh. Simonsen, Køge. — *Guldbrystet Astrilder:* 1. Pr. Gunni Nielsen.

Papegøjeamandiner, rødhovede: 1. Pr. Bernhard Jensen. — *Trefarvede:* samme.

Ringastrilder: 1. Pr. Gunni Nielsen. — *Risfugle, hvide:* 1. Pr. samme. *Sivastrilder:* Vandrepokal og Ærespr. f. Opdræt, Bernhard Jensen, 1. Pr. Gunni Nielsen. — *Sølvnæb:* 1. Pr. samme. — *Undulater:* 1. Pr. Elise Petersen, Køge.

Zebrafinker, almindelige: 2. Pr. Aage Nielsen, Køge, Victor Schrøder og Joh. Simonsen. — *brogede:* 1. Pr. Gunni Nielsen. — *hvide:* 1. Pr. samme, 2. Pr. A. Chr. Lundsberg, Haslev.

Det maa jo siges at være fine Resultater for vore Fugle-Kolleger, og bemærkes skal det samme om de i Burene ophængte Kolber, der var avlet i Roskilde; men Kanarievennerne behøver heller ikke at skamme sig over Kanarieudstillerne, idet deres Fugle blev bedømt saaledes:

Guldagater: 2. Pr. A. Chr. Lundsberg. — *Gule:* 1. Pr. samme, Elise Petersen og Victor Schrøder. — *Hvide:* 1. Pr. A. Chr. Lundsberg. — *Orange:* 1. Pr. samme, Elise Petersen og Joh. Simonsen, 2. Pr. samme, A. Chr. Lundsberg, Aage Nielsen, Køge, og Kurt Sørensen, Thureby. — *Pirolgule:* 1. Pr. samme. — *Topper:* Vandrepokal og Ærespr., Joh. Simonsen.

Uden at det maa opfattes som Propaganda for den initiativrige Køge-Forening, der ikke ønsker at være nogen Landsforening, og derfor ikke optager Fuglevenner fra Byer, hvor der i Forvejen findes Lokalforeninger, maa vi, der havde den Glæde at beskue de pragtfulde Fugle, give »Østsjællands Avis« Ret i Betragtningen: »Udstillingen fortjener at blive set, man faar Urskovslængsler af Stueformat«.

Gid »F.f.F.« snart maa give den københavnske Dagspresse Anledning til at skrive det samme.

Mærkelig Annonce.

I Dagbladet »Politiken« for den 14. Januar 1945 finder jeg følgende Annonce:

Orangekaniner. Westend 16, 4 th.

At »Orangeriet« dyrkes stærkt blandt Yndere af Farvekanarier, er jo almindelig kendt. Men at det nu ogsaa har bredt sig til Kaninavlen, vidste jeg ikke. Og hva' mæ' Kaniner paa 4. Sal. Det maa vist blive noget i Retning af det, Mogens Lorentzen beskriver i sin Bog »Familien Gelinde« — rent lugtmæssig

Oka.

En Prisliste ønskes!

I »Stuefuglene« for Januar 1944 bragtes paa Opfordring en Noteringsliste over Udsalgspriser paa Fugle. Den gjorde ubetinget Lykke men da en Del af Priserne er ændret i det Aar, der er gaaet, vil jeg foreslaa, at »Stuefuglene« bringer en ny. *Oka.*

Fra min Fugleliteratur.

Af *C. Åhman Hansen,* Stenagervej 14.

Roskilde, den 9. Januar 1945.

I det engelske Fugletidsskrift, Ugebladet »Cage Birds & Birds Fancy«, for 21. Juli 1939 findes følgende lille Anmeldelse med Illustrationer:

»Vidende Hastighedens Betydning ved Transport af levende Fugle, er det tilfredsstillende at erfare, at K.L.M. (Kgl. hollandsk Luft Linier) nu særlig har Opmærksomheden henledt paa Transport af Fugle fra Holland og andre Dele af Europa her til Landet.

Douglas Luft-Ruteflyvere som anvendes, er blevet udvalgte for deres Flyvnings Stabilitet. Der er tidlig om Morgenen Betjening ved én til Transport af levende Dyr specielt tilpasset Maskine, og — det skal tilføjes — de sædvanlige Passager-Flyvninger gennemføres adskillige Gange daglig.

Mange sjældne Fugle er blevet bragt til London ved K.L.M.-Maskiner, og er uden at vise Tegn paa Rejsetræthed ankommet i udmærket Tilstand.

Endskønt Transport gennem Luften er dyrere end pr. Baad, er Forskellen for Fugle (hvis Vægt er lav) ringe, og Betydningen af formindsket Tab en Fordel, som let opvejer den højere Takst.

En Del Eksportører paa Kontinentet har allerede benyttet sig af denne Service. Det er at haabe, at vore Importører i deres egen Interesse — og at Fugleliebhavere i Storbritannien vil gøre Brug af denne Service ved deres fremtidige Forsendelser.

Nærmere Oplysninger kan faas ved K.L.M. (Royal Dutch Air Lines), Horseferry House, Horseferry Rd., London, S. W. 1.«

5—6 Aar senere:

Nu tør man næppe sende Fugle fra Sjælland til Fyn. Nærmere Oplysninger kan faas ved D.S.B. (De danske Statsbaner), Bernstorffsgade 20, København V.

*

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

De »glade« Dyr i Zoo.

I »Politiken« for 5. September har vi fundet følgende:

Med stor Sympati følger man i disse Dage Agitationen for at skaffe vor straalende zoologiske Have de fornødne Midler til at fortsætte og bevare Dyrebestanden »ubeskaaret«. Det er altsammen i sin Orden, for vor zoologiske Have er en Kulturværdi, der nødig skulde gaa til Grunde. Men midt i de skønne Anstrengelser for at bevare Haven virkede det lidt forstemmende forleden i Radioen at høre Direktør Alving paastaa, at Havens mange Dyr i Dag i Virkeligheden befinder sig langt bedre der end i Frihed i deres Hjemland.

Det er den gamle Historie om, at de indespærrede Dyr er fri for enhver Art af Bekymring for Dagens Føde og forskaanes for de lumske Farer, der truer deres vilde Frænder.

Mærkeligt nok fremsættes denne Paastand af de samme indsigtfulde Mennesker, der er ganske klar over, at bortset fra enkelte Abearter er selv de højeststaaende Pattedyr ikke Forstandsvæsener. De kan ikke reflektere, og dog vil man altsaa skyde dem i Skoene, at de ligger bag deres Tremmer og nyder dette at være fri for Besvær og Farer og være ude af den daglige risikable Kamp for Tilværelsen.

Enhver Landbo, der har haft med Dyr at gøre, vil utvivlsomt have konstateret, at putter man f. Eks. en syg og ofte af sine fjedrede Kolleger forfulgt Høne i Bur for at beskytte den og pleje dens Interesser, saa vil den Dagen lang flakse langs Burets Traadnet og kun være opsat paa at komme ud i det frie Liv — til Forfølgelse og Plagerier og muligvis et pinefuldt Endeligt.

Og hvorfor?

Ganske simpelt fordi Dyret ikke reflekterer og derfor ikke kan vurdere Situationen og forstaa, at den har det godt bag Tremmerne. Den lyder sit Instinkt, der kalder den ud i Friheden, til Rendet over Græsset og Støvbadene i Terrænets bløde Jordpletter og Jagten paa Orm og Insekter.

Og mon ikke de samme Følelser »besjæler« de *vilde* Dyr, der tilbringer deres Dage i Tryghed og Fred og Velvære, men bag Tremmer eller i hvert Fald uden Mulighed for at følge den Længsel efter Frihed og de store Bevægelser, der bor i ethvert Dyr — selv det, der er født i Fangenskab?

Sikkert, sikkert. Men hvorfor saa vedblive at køre frem med den Paastand, at Dyrene ligefrem nyder deres Fangenskab?

Er det da ikke tilstrækkeligt at fastslaa, at Haven har sin kulturelle Værdi og er til Glæde for utallige Mennesker og at Dyrene i øvrigt nyder den bedste Pleje derude og lever under saa ideale Forhold, som det har været muligt at skaffe dem.

Derom er nemlig ingen Tvivl. Det ved enhver, der har hørt Dyrenes Plejefar, Direktør *Reventlow*, tale *til* dem eller *om* dem.

r.

* * *

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

Besøg paa Frømarkerne paa Amager.

Søndag den 12. August arrangeres et Besøg paa Frømarkerne paa Amager. Deltagerne mødes Kl. 12 paa Englandsvej 235 (kendetegnet med Foreningens Emblem). Her vil Sekretær Cornelius være til Stede og modtage Deltagerne. Efter at have beset Sekretærens egen Forsøgsmark, ledsager Hr. Cornelius Selskabet til de større Arealer, de godt 5000 Kvdr. Alen store Arealer, der ligger ca. en halv Times Gang fra Mødestedet. Undervejs vil man aflægge Hr. Friis-Pedersen, Herkules Allé 30, et Besøg for at bese hans Fuglevoliere. Naar man har set de store Frømarker, gaar Turen videre til Chr. Kolds Allé 1, hvor man i Formandens Have kan faa Lejlighed til at nyde en medbragt Madpakke. Formanden serverer Kaffe eller Orangeade gratis. Naar man mener at have udhvilet, gaar Turen mod København, ca. en halv Times Spadseretur til Linie 2's Endestation. Deltagere, som er til Fods, kan komme til Mødestedet ad følgende Veje: fra Amagerbrogade ad Englandsvej med Hestekøretøj til »Nordregaard«. Vogne afgaar Kl. 12. Eller med Linie 2 til Sundbyvester Plads. Herfra ad Sundbyvestervej til Oxford Allé, og til venstre ad Oxford Allé til man naar Englandsvej, og saa til venstre ad denne til man ser Foreningsemblemerne. — For Deltagere paa Cykle kan der blive Lejlighed til at besøge Foreningens første Forsøgsmark, som nu drives af Hr. Kommunelærer H. Bruun. Aftale herom kan gøres paa Mødestedet paa Englandsvej.

I Tilfælde af ugunstigt Vejr bliver Turen aflyst. Spørg Amager 4359 y.

„D. U. K."

Næste Møde

afholdes Torsdag den 16. August Kl. 19 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27, med følgende

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

Sidste Møde.

I den lune Sommeraften mødtes Medlemmerne i Haven og besaa denne. Efter en Rundgang her, gik man til det store Lysthus, hvor Mødet blev holdt. Hr. Lauritz Hansen fortalte om nogle meget interessante Iagttagelser ved et Par Sygdomstilfælde af Hoppere. Hr. Lauritz Hansen lovede en Artikel til »Stuefuglene« om disse Iagttagelser.

Odense Fugleforening

afholdt sin aarlige Udflugt, som gik til Blommenslyst Kro. Man startede fra Banegaarden Søndag Kl. 13. Turen foregik i Char-a-bancs, der var 35 Medlemmer med Damer. Kl. 14,30 ankom man til Kroen. Medlemmerne gik straks i Gang med under Kroejerens Førelse at bese den store Fugle-Voliere, som indeholdt mange smukke og sjældne Fugle. Efter endt Tur samledes man om Kaffebordet, hvor Formanden bød Medlemmerne Velkommen og ønskede, at man maatte faa en fornøjelig Dag. Efter Kaffen blev der spillet Kegler til Kl. 18, hvor man gik i Gang med den medbragte Mad. Efterhaanden man fik Bund i Kurven steg Humøret. Der var flere der underholdt under Spisningen. Medlemmerne blev saa enige om, at man skulde have en Dans, og var Humøret højt, saa blev det endnu højere, efterhaanden som Tiden gik. Men da Klokken gik til 22, maatte man desværre holde op.

Formanden takkede for den store Gæstfrihed, man havde nyt og oplyste samtidig, at Kroejeren havde indmeldt sig i Foreningen. Endelig udbragte et Medlem, Aage Jensen et Leve for Odense Fugleforening, og efter et trefoldigt Hurra sluttede Udflugten.

KØB, SALG OG BYTTE

Sælges: Stuevoliere med indlagt elektr. Lys samt hvide Zebrafinker.

Carlo Pedersen, Falkoner Allé 50.
Telf. Nora 3536.

Købes: 0,1 Sivastrild, 0,1 Spidshalet Bæltefinke.
George Nielsen, Aaboulevard 14. Telf. Nora 8472.

Købes: 0,1 Lille Kubafinke, 0,1 Tornastrild og 0,1 Maskebæltefinke.

Dr. **Ib Hansen,** Maribo.

Bestilling paa Kolbehirse modtages. Rød Algier 4—5 Øre — Senegal 5—6 Øre og Moharhirse 1—1½ Øre pr. Kolbe. — Levering ca. 10. Sept. — Ordre paa 15,00 og derover portofrit.

Søløjtnant **K. Friis-Pedersen,**
Herkules Allé 30, Kastrup. — Tlf. Kastrup 1488
(Kl. 16—17).

Sælges: 3,2 Orange Kanarier. — 1,0 Ædelsanger — 0,1 Ædelsanger + Mosambiksisken. — 1,1 Blaah. Papegøjeamandiner. — Hvide, hvidblodede samt almindelige Zebrafinker. — Hvide og brogede Maagefinker. — Hvide Undulater.

John Andersen, Bergthorasgade 39, 2.

Sælges. 2 Diamantfinker, 2 Spidshalede Bæltefinker, 1,0 Maskebæltefinker samt Orange Kanarie Unger af fine Forældre.

Bagermester **Kolding Olsen,**
Sudergade 34, Helsingør. Telf. 1165.

Sælges: Zebrafinker fra iaar, Hanner 10,00 — Hunner 12,00 pr. Stk. Personata & Fischeri Unger 23,00 pr. Stk.

Købes: 1,1 Lille Kubafinke.

Nissen, Markg. 32, Tønder.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.

STUEFUGLENE

UDGIVET AF „FORENINGEN FOR FUGLEVENNER"

20. Aargang September 1945 Nr. 12

LIDT OM GRÆSBÆLTEFINKEN.

AF POUL RASMUSSEN, KLOSTERVANG 9, ROSKILDE.

Græsbæltefinke, Almindelig Bæltefinke, Den korthalede, (Black Throated), (Parson) kært Barn har mange Navne, findes som hos mange Australier i 2 Arter, store og smaa. Efter Sigende skal der, lige som hos Ringastrilden være en 3die Art med sort Bagryg, denne sidste maa være meget sjælden og har sikkert aldrig været paa Fuglemarkedet.

Den store har en klar ren brun Farve, Hovedet askegraat med lysere Kindplet, stor lidt aflang Hageplet, Kønnene ens. Den lille, Farven som hos Maskebæltefinkehunnen, Hovedet ensfarvet lys askegraa, Hannen er meget større end Hunnen, og den runde Hageplet næsten dobbelt saa stor. Sangen hos de to Arter er vidt forskellig, bestaar af bløde Moltoner, mange kender Sangen hos den store, hos den lille begynder Sangen med en opgaaende Skala.

I Sendingen fra Australien havde jeg 3 overlevende Fugle af den lille Art, to Hanner og en Hun. Efter overstaaet Aklimatisering og Fældning døde begge Hanner pludselig og samtidig. Paa en Rundspørge til Fuglehandlere og Importører i Holland, Belgien og London fik jeg samme Svar, »at den Fugl havde de ikke set noget til de sidste 15 Aar«, til sidst havnede jeg i »Keston Foreign Bird Farm«, som havde 1 Par, hvoraf Hunnen havde Astma. De havde kun haft det samme Par, som i Løbet af Sommeren havde haft 2 Kuld paa ialt 8 Unger, som var solgt til engelske Liebhavere. De vilde ikke skille Parret ad, saa jeg maatte selv løbe Risikoen med den astmatiske Hun, hvis jeg vilde have dem.

Jeg tog Parret, som jeg fik over med Natflyveren og afhentede tidlig om Morgenen i Kastrup. Fuglene, som var den store Art, blev sat paa et godt lunt Sted, de fik Rede, som Hannen straks byggede op, de ynder lige som Diamantfinken at opholde sig meget i Reden, og de skulde jo gerne have det saa varmt som muligt. De første Par Maaneder gik det meget godt, men saa begyndte Hosten at tage til, især om Aftenen, kan man i det hele taget kurere en Fugl for Astma? Honningsvand er ikke nok, og Hunnen døde om Aftenen den sidste Søndag i Januar, kvalt i sin egen Hoste.

Hen paa Foraaret satte jeg de to Græsbæltefinker sammen, Reden blev straks bygget op, men Hunnen døde af Læggenød, det kom helt bag paa mig, Fuglene var sunde og raske, og selvfølgelig havde de faaet Levertran og hvad de ellers skal have; ved Obduktionen viste det sig, at foruden det skæbnesvangre Æg var der yderligere 5 Æg paa Vej.

Jeg kunde sætte mig i Forbindelse med de engelske Liebhavere, som sikkert vilde være glade for Stamfaderen, men paa den anden Side var det ogsaa morsomt selv at lave nogle Græsbæltefinker, der ikke er saa vanskeligt.

Først lod jeg Hannen yngle med 2 Hecks spidshalede Bæltefinkehunner, den første lod jeg selv made op, den anden blev hos Hannen. Jeg lagde Mærke til, at nogle af Æggene var næsten en halv Gang saa store, og mere afrundede og buttede end de øvrige, som var lig de spidshalede Æg, her er muligvis Aarsagen til, at den lille Græsbæltefinke døde af Læggenød. Det kan have været et udpræget Kim af den store Art, som kræver et større Æg, og selv om

Hannerne hos den lille er betydelig større end Hunnerne, er de dog lidt mindre end den store Art, og Hunnen har ikke været i Stand til at lægge Ægget.

Hunnerne fik Lov til at leve, og de mest udprægede ynglede med Faderen. Allerede i 2den Generation er Fuglene meget lig Faderen, store og kraftige, endnu større end Faderen, men Halen er lidt for lang, og Næbbet, selv hos de mørkeste er rødligt ved Næbroden. I 3die Generation er de rene.

Faderen lignede Scheels Tegning i Foreningen for Fuglevenners Bomærke, hvorimod Afkommet, store, kraftige og buttede Fugle, var som Neuzigs Tegning hos C. Lund, vi kaldte dem for »Mopperne«, havde en hel lille Sværm af dem, men saa kom Krigen og satte Punktum for større Fuglehold, de blev aflivet sammen med 30 Tornastrild m. m.

Som et Kuriosum kan nævnes, at Tornastrildhunnerne, som gik for sig selv og endnu ikke var parret med nogen Han, lagde Æg rundt omkrind i Frøkopperne, Æggene var allerhøjest paa Størrelse med Hovedet af en Nipsenaal, aflangt, nærmest som et Hvedekorn men lidt kortere, selv Kolibrien lægger maaske større Æg end disse.

Før Krigen var der paa en Udstilling i København et Par af den store Art med 5 Unger, det har sandsynligvis været 2 den Generation med 3die Generations Unger, saa Fuglene maa snart være uddøde, det havde ellers været morsomt at faa at vide, hvor meget saadant et enligt Par kunne blive til. Fuglene var udstillet under Navnet korthalet Bæltefinke, Navnet er godt, i Modsætning til spidshalet (Long-tailed Grass). Da den almindelige var bleven sjælden, kaldte jeg den Græsbæltefinke.

HVORMANGE KLERKEFINKE-ARTER KENDER MAN? AF RICH. FABER

Næsten enhver, der har haft forskellige Fugle, har paa et eller andet Tidspunkt ejet en Klerkefinke, og da som Regel den almindeligste, nemlig den Hvidstrubede og glædet sig over dens stilfærdige Væsen og venlige lille Sang. Men kun de færreste ved, at vi her i vort Land har huset vel nok den største Samling af disse Fugle, som nogen enkelt Opdrætter har ejet, jeg tror at kunne sige endog i Europa!

Vor Formand J. L. Albrecht-Møller lagde nemlig for nu snart mange Aar siden resolut sin Samling og sit Opdræt af Stuefugle om og gjorde sig til Specialist i Klerkefinker og naaede som sagt ikke blot at faa den fyldigste Samling, men ogsaa enestaaende Yngleresultater.

Som saa mange andre Fuglevenner begyndte Hr. Albrecht-Møller med en blandet Samling, der voksede som Følge af den ofte uhellige Lyst til at have endnu en ny Art i sin Samling — men behersker man ikke denne Lyst, forøger man bogstavelig talt Dag for Dag Vanskelighederne for at Fuglene kan trives godt sammen og for at opnaa det af alle saa meget ønskede Resultat, nemlig at se Fuglene med Unger. Albrecht Møller indsaa tidligt, at skulle han faa noget ud af disse Klerkefinker, som nu var blevet hans Yndlings-Fugle, saa maatte det Hele lægges om, og i Løbet af kort Tid havde han reduceret sin Samling til kun at tælle disse Fugle; og det gode Resultat udeblev ikke. Der er næppe ret mange, der kan opvise et Opdræt af Klerkefinker, som vor Formand kan, og som har et saadant Kendskab til Slægten SPOROPHILA.

Klerkefinkerne lever udelukkende i Sydamerika og tæller mange Arter, som kun yderst sjældent kommer her til Landet, ja — ikke heller til Europa.

Her følger nu en Liste fra Brabourne and Chubb's Bog: The Birds of South America. December 1912:

Fringillidæ, Sporophila:

1. *albigularis* — White-throated Seed-eater, Øst Brazilien.

2. *americana* — Gmelin's Seed-eater, Nordøst Brazilien; Guiana; Tobago.
3. *ardesiaca* — Dubois's Seed-eater, Syd Brazilien.
4. *bicolor* — Black-and-White Seed-eater, Bolivia.
5. *bouvreuil* — Reedish Seed-eater, Øst Brazilien.
6. *bouvronides* — Lesson's Sed-eater, Peru; Colombia; Veenzuela; Trinidad, Nord-Øst Brazilien.
7. *castaneiventris* — Chestnut-bellied Seed-eater, Guiana; Colombia; Peru; Øst Ecuador; Nord Brazilien.
8. *cinnamomea* — Cinnamon-coloured Seed-eater, Central Brazilien.
9. *collaris* — Collared Seed-eater, Syd-Øst Brazilien.
10. *cærulescens* — Vieillot's Seed-eater, Syd Brazilien; Paraguay; Bolivia; Colleira, Tia-tam; Papa-capim; Argentina.
11. *falcirostris* — Temminck's Seed-eater, Øst Brazilien.
12. *frontalis* — Cayenne Seed-eater, Cayenne.
13. *grisea* — Grey Seed-eater, Guiana; Trinidad; Venezuela; Colombia.
14. *gutturalis* — Yellow-bellied Seed-eater, Øst Brazilien; Guiana; Venezuela; Colombia.
15. *hypoleuca* — White-bellied Seed-eater, Øst Brazilien.
16. *hypoxantha* — Rufous-bellied Seed-eater, Syd-Øst Brazilien; Paraguay.
17. *inconspicua* — Peruvian Seed-eater, Peru.
18. *leucoptera* — White-winged Seed-eater, Paraguay.
19. *lineola* — Lined Seed-eater, Øst Brazilien; Guiana; Venezuela; Peru: Bolivia; Argentina.
20. *lorenzi* — Lorenz's Seed-eater, Cayenne.
21. *luctuosa* — Black-and-White Seed-eater, Colombia; Ecuador; Peru; Bolivia.
22. *melanocephala* — Black-headed Seed-eater, Syd-Vest Brazilien; Paraguay; Argentina.
23. *melanogaster* — Black-bellied Seed-eater, Syd-Øst Brazilien.
24. *melanops* — Black-faced Seed-eater, Central Brazilien.
25. *mexianæ* — Mexiana Seed-eater, Nord-Øst Brazilien.
26. *minuta* — Pygmy Seed-eater, Nord-Øst Brazilien; Guiana; Trinidad; Tobago; Venezuela; Colombia; Ecuador.
27. *nigrorufa* — Black-and-Chestnut Seed-eater, Central Brazilien; Bolivia.
28. *ochrascens* — Ochraceous Seed-eater, Central Brazilien: Øst Bolivia.
29. *olivacea* — Olivaceous Seed-eater, Vest Ecuador.
30. *ophthalmica* — Spectacled Seed-eater, Ecuador, Colombia.
31. *ornata* — Lichtenstein's Seed-eater, Øst Brazilien.
32. *palustris* — Marsh Seed-eater, Argentina.
33. *paraguayensis* — Paraguayan Seed-eater, Paraguay.
34. *pileata* — Natterer's Seed-eater, Syd-Øst Brazilien.
35. *plumbea* — Plumbeous Seed-eater, Syd-Øst Brazilien; Bolivia.
36. *ruficollis* — Rufous-collared Seed-eater, Syd og Central Brazilien; Bolivia: Paraguay; Argentina.
37. *saturata* — Hellmayr's Seed-eater, Syd-Øst Brazilien.
38. *simplex* — Brown Seed-eater, Vest Peru.
39. *supercilliaris* — Euler's Seed-eater, Syd-Øst Brazilien.
40. *telasco* — Chestnut-throated Seed-eater, Vest Peru; Vest Ecuador
41. *whiteleyana* —Whitely's Plumbeous Seed-eater, British Guiana; Colombia; Venezuela; Nord-Øst Brazilien.
42. *æquaetorialis* — Salvadori's Equatoriay Seed-eater, Syd-Vest Ecuador.

Det er mit Haab, at denne lille Artikel, der i sig selv vel nok er ganske kedelig, maa virke som en Opmuntring for Specialisten Albrecht-Møller til at fortælle Læseren noget — og noget morsomt — om hans Yndlings-Fugle og de interessante Problemer, der knytter sig til Opdrættet af dem!

En afsluttende Kommentar til Artiklerne:

MAAGEFINKER SOM PLEJEFUGLE.

I denne Aargang har Emnet: »*Maagefinker som Plejefugle*« været behandlet i Artikler af Hr. Wilh. E. Olsen og Hr. Umberto Nilsson ud fra modstridende Synspunkter, og Redaktionen mener, at Emnet hermed er blevet saa grundigt belyst, at yderligere Diskussion er unødvendig.

Hr. Umberto Nilsson har imidlertid tilsendt Redaktionen en Kommentar, hvoraf vi finder det rimeligt at fastslaa, at disse Indlæg er fremgaaet af Samtaler og Diskussioner disse to Herrer imellem; men først og sidst maa det fastslaas, at Drivfjederen har været begges levende Interesse for denne interessante Side af vor Sport.

Endvidere maa det konstateres, at der ikke foreligger noget gennemført Opdræt — altsaa med fuldt udviklede, befjedrede, levedygtige Unger — af de to nævnte sjældne Fugle Solastrilden og Granatastrilden uden Maagefinker som Plejeforældre!

Antagelig kan der paa et af vore Møder blive Lejlighed til for begge at drøfte Emnet endnu engang til Belæring og Vejledning for andre Interesserede.

Redaktionen.

FRA MIN NOTE-BOG AF RICH. FABER

Ja! De Englændere de kan!

Første Opdræt i Europa af Queen af Bavaria Concure m. m.!

I »Cage Birds« Febr. 1940 ser jeg, at Mr. G. Turner har skrevet et interessant Brev til Redaktionen, hvori han bl. a. meddeler, at han har giftet sig med en anden kendt Fugleopdrætter, Miss D. Law fra Liverpool, — men det mest interessante i Brevet, som er skrevet i en Orlov som Indkaldt, er dog, at Mr. Turner skriver:

»Jeg har haft Succes med Opdræt af Queen af Bavaria Concure (Gylden Braziliansk Parakit: cunurus guarouba). Vi vidste, at alle Cunures er Maaneder om at vokse til. Mine Unger blev udrugede omtrent i Midten af Juni 1939. En af dem døde fire Uger gammel af at æde Redematerialerne. Der blev kun lagt to Æg. Den Unge, der blev tilbage, forlod først Redekassen omkring Midten af September, da den kun var halv befjeret. Lige siden den Gang kravler den stadig ud af Kassen, og den er nu, skønt fuldt befjeret, kun omtrent halvvoksen!

Ligesom Tilfældet er med Forældrene, er det at flyve, noget, der kommer i anden Række i Sammenligning med Spadseren og Klatring — den flyver kun som en sidste Udvej til Flugt. Denne Unge har nu levet i over fire Maaneder, siden den først forlod Reden, og det er over to Maaneder siden, at den blev helt befjeret.

Dette er det første Opdræt af denne Art i de Britiske Øer og *det første i Europa*. Det er det andet Opdræt, hvorom der foreligger Beretning; det første Opdræt fandt Sted paa Ceylon sidste Aar.

En anden interessant Kendsgerning er, at mit Par af Gylden Braziliansk Parakit er det eneste Par i England og de er fingertamme!

Mr. Turner fortsætter:

Til Trods for, at jeg er ved Hæren, har jeg faaet en helt god Bestand af Parakitter. Sidste Aar havde jeg foruden Unger af »the Queens« tillige Unger af:

Turquoisines = Rødskuldret Prydparakit (neophema putchella).
Elegants = Elegant Parakit (neophema elegans).
Bourkes = Bourke's Sangparakit (neusephotus bourki).
Rosellas = Rosella (Platycercus ex imius).
Meady Rosella = Lyshoved Rosella (Platycercus pallidiceps).

Redrumps = Sangparakit (Psephotus hæmatonotus).

Ringnecks = den store Alexanderparakit (Palæornis Forquata).

Cockatiels = Nymfeparakit (Calopsittacus novæ-hollandiæ).

Mine Plum-heads = Blommehoved Parakitter og Barabands = Baraband Parakitter fik uheldigvis Læggenød og Rugning af mine Crimson-wings = Rødvingede Parakitter (som gav mig Unger sidste Saison) blev spoleret af Mus.

Jeg ejer osse det eneste rigtige Par Kashmiri Moustached Parakeets (Rødbrystede Alexander Parakitter) i England og de har bygget Rede. Hunnen rugede trofast imellem fire eller seks Uger, og der var fuldt udviklede Unger i de to Æg; men tolv Graders Frost dræbte dem i Æggene — saa god Nat med den anden Medaille! Ja — een Ulykke kommer sjældent alene, Hunnen døde en Maaned senere.«

Det var altsaa Mr. Turners Brev, skriver Harold T. King i Rubrikken »The Foreign Bird World« og udtaler Haabet om, at Brevskriveren snart maa vende tilbage til det civile Liv og optage sit succesfulde Virken som Opdrætter.

Talende Papegøjer.

Mr. Harold T. King fortsætter:

Mens jeg er ved Papegøjelignende Fugle — saa er der en Indsender, der spørger om en Kakadue vil blive en god »Taler«, da han hellere vil ha en Fugl paa en Stander end ha en »African Grey« (Graa Jako) eller »Amazon« i et stygt Bur.

Ja — Kendsgerninger er, at Papegøjerne er meget forskellig. Med Hensyn til deres Talefærdigheder og for mit eget personlige Vedkommende saa mener jeg, at ingen af dem vil drive det til noget særligt, med mindre de paa et meget tidligt Tidspunkt i deres Liv kommer i Lære.

De enkelte Eksemplarer af den samme Art vil derfor variere overmaade i Talefærdighed, men sagt i al Almindelighed, saa er de bedste »Talere«: Graa Jako — Amazonen — i denne Rækkefølge, og saa kan man nu og da være saa heldig at træffe en god, talende Alexandrine (Stor Alexander Parakit) eller lille Alexander Parakit.

I Betragtning af Vanskeligheder ved — især for Tiden — at sikre sig en virkelig ung Fugl, der kan lære at tale, saa vil det være bedst at faa en, der allerede kan vise nogen Dygtighed og saa faa den paa Prøve i en Maaneds Tid.

Er den allerede begyndt at tale, er der Udsigt til, at den vil fortsætte at lære nye Ord og Sætninger.

Men for at vende tilbage til Buret, saa er jeg slet ikke enig med Indsenderen i, at et Papegøjebur behøver at være grimt. Jeg har f. Eks. set Graa Jako'r holdt i meget smukke forkromede aflange Bure, der kun kan være en Pryd til andet Inventar; og blir Fuglene vænnede til at komme ud i Stuen fra Tid til anden i Løbet af Dagen, saa maa saadanne Bure være passende og gode Hjem for dem!

Graaspurvens Ægteskab en Gaade.

De holder særlig af den lille, graa Spurv, siger jeg til Zoologisk Haves tidligere Direktør Th. Alving, som har skrevet en højst interessant og overraskende Bog om de Fugle, der staar os nærmest. den hedder: *Fugle ved Menneskers Huse,* og skildrer især Graaspurve.

Den tidligere Bygge-Sagfører i Sæby, der blev Direktør for Zoologisk Have i København, efter at han var gaaet i Zoolgisk Have-Lære i New York, ser paa mig med sine mærkelige, helt mørke Øjne, der kan være uudgrundelige som et Slangeblik, og svarer saa:

— Ja, jeg kan godt lide Spurve, de er kloge.

— Hvor kloge da?

— De er lige saa kloge som Rotter, begge er de begavede Dyr med en god Forstand. Intet Dyr er saa tindrende nysgerrig som en Spurv, og det er ogsaa den Fugl, som er nærmest knyttet til os. Ingen anden Fugl har i den Grad som Graaspurven sluttet sig til Mennesket, boet i hans Hus og ædt af hans Mad.

Saa talrige er Spurvene i vort Land, at man almindeligvis regner med, at Spurven er den almindeligste danske Fugl, selv om den ikke er det. Endnu holder Sanglærken Førstepladsen, men saa vidt udbredt er dog Graaspurven, at man ikke kunde tænke sig By eller Land uden den.

— Er Graaspurven den ældste Fugl i Landet?

— Nej, der var ingen Graaspurve i Oldtidens Danmark, som efter den sidste Istid for en halv Snes Tusind Aar siden laa dækket af Urskove, hvori Jægere og Fiskere kummerligt opretholdt Livet, de kom først hertil for halvfemte Tusind Aar siden, i den yngre Stenalder, og det var, mener og tror jeg, i Følge med det Indvandrerfolk, som drog herop fra den nære Orient.

Det var de første Bønder, som kom til Danmark, og med dem fulgte Planten Vejbred, som Indianerne kaldte den hvide Mands Fodspor, og Graaspurven, der fulgte Kornet fra dets Hjemland i Orienten til det fjerne, danske Land. Vandringen Nord paa tog lang Tid, maaske Aarhundreder.

— Hvad mener man om det?

— Ikke meget, vi kan kun slutte os til noget. Men vi ved, at omsider, altsaa for maaske 4500 Aar siden, holdt Graaspurven sit Indtog i Danmark, og efterhaanden som Skovene blev brændt af og Jorden dyrket, bredte den sig til Landets fjerneste Afkroge.

— — —

Jo længere og mere indgaaende jeg har studeret Graaspurvenes Opførsel og Adfærd, desmere er jeg blevet overtydet om, at deres Begavelse ligger langt over Jævnmaalet for andre Smaafugle, ja, jeg er næsten parat til at sidestille Spurven med den kloge Ravn.

— Er det saa meget?

— Ja, nogen større Lov kan ikke gives den lille Fugl. Spurven er saa lykkelig at eje den tindrende Nysgerrighed, der hos Dyr saavel som hos Mennesker er den fundamentale Betingelse for al Fremdrift og al aandelig Vækst.

— Hvor klog er da Spurven?

— Spurven kender bedre Mennesket, end han kender den, og er der nogen, som har vist sig upaalidelig, enten ved at ville skyde eller forulempe dens Rede, vil han til enhver Tid paa Dagen blive iagttaget af smaa, blanke Stenkulsøjne og indkredset i Mistro. Graaspurven har aldrig faaet noget foræret, men har under evig Vagtsomhed maattet stride og kæmpe sig til alt. Den lever Livet farligt og betaler den Pris, det koster at leve Side om Side med Mennesket.

Jeg føler Trang til, slutter Direktør Alving, at bryde en Lanse for den lille oversete og miskendte Skabning Graaspurven, som jeg nu en Gang har faaet saa meget til overs for, og jeg synes, det vilde være en Triumf for dansk, ornitologisk Videnskab at løse Graaspurvens Gaade. Skulde den nære, almindelige, beskedne Graaspurv ikke være lige saa værdig til en fortjenstfuld Afhandling for en Doktor-Disputats som den fjerne, sjældne, fornemme Duehøg?

— Hvad er da Graaspurvens Gaade?

— Om Graaspurvens ægteskabelige Liv staar man den Dag i Dag i de fleste Henseender paa bar Bund.

— Ved man, hvor gammel den kan blive?

— Ja, der er næppe Tvivl om, at den kan blive en Snes Aar, maaske mere, men ellers ved man ikke saa meget. Lever Spurveparrene sammen for Livet, eller skifter de Mage med hvert Kuld? Der er mange saadanne Spørgsmaal, som kræver et Svar!

Finn, i Politiken 3.12.44.

FORENINGEN FOR FUGLEVENNER

Næste Møde

afholdes Søndag den 9. September Kl. 14 i Park-Hotellet, Jarmers Plads 3, Hj. af Skt. Pedersstræde.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Kan De sige hvilke Fugle der er opdrættet ved Hjælp af Ammefugle? (Konkurrence).
3) Bortlodning.
4) Køb- og Salgsbogen.
5) Spørgekassen.
6) Eventuelt.

Besøget paa Frømarkerne paa Amager.

Kl. 12 samledes Deltagerne paa Englandsvej, hvor Herr Cornelius tog imod de fremmødte og førte disse til sin egen Forsøgsmark; her bød Sekretæren velkommen og fortalte om de forskellige Arter Fuglefrø, som kunde ses paa Marken. Efter at have fortalt lidt om Arbejdet ved Dyrkningen af Fuglefrø, bad Sekretæren Herr Kommunelærer H. Bruun om at tage sig af de Deltagere, som var cyklende, for at føre disse over til Foreningens første Forsøgsmark, som nu udelukkende drives af Herr Bruun. Sekretæren tog sig af de gaaende og førte disse over til Herkules Allé Nr. 30 hos Herr Friis Pedersen, hvor hele Selskabet igen samledes og besaa Volierene. Efter at have betragtet de mange dejlige Fugle, gik Turen til de store Frømarker, hvor Deltagerne af Herr Friis Pedersen fik Lov til at plukke nogle Kolber. Paa det ca. 6000 Kvdr.-Alen store Areal var der rig Lejlighed til at bedømme, hvilken Betydning det har, naar man fra Starten plejer og passer det nysaaede Frø; at Lugning skal foretages i god Tid, fik man ogsaa Bevis for.

For de Deltagere, som har fulgt Foreningens Forsøg fra første Færd, var det glædeligt at se, hvad de ca. 100 g Frø af rød Algierhirse nu er blevet til, og saa er der endda saaet meget andre Steder i Landet af det samme Stamfrø.

Efter at have beset Markerne, gik man over til Formanden i Chr. Kolds Allé, hvor man naaede at komme i Tørvejr, inden Tordenvejret brød løs. Her spiste man sin medbragte Mad, og Herr og Fru Møller serverede Orangeade og Kaffe med Æbleskiver og Æblekager, disse sidste var smukt pyntet med Flødeskum, forestillende Fugle, og med rød Skrift stod der velkommen. Efter at Regnen var hørt op, tog Gæsterne Afsked med den gæstfri Vært og Værtinde, og Turen gik atter imod Byen.

Nyt Foreningsaar

begynder 1. Oktober. Kontingentet er Kr. 7,00 og Abonnement Kr. 5,00 aarlig. Beløbet vil pr. Postopkrævning blive opkrævet igennem Postvæsenet. Kassereren beder i den Anledning saavel Abonnenter som Medlemmer om rettidig at indbetale Beløbet og senest inden 15. Oktober, da Bladet ellers vil blive standset fra 1. Novbr.

Ordinær Generalforsamling

afholdes i November Maaned d. A. i Henhold til Foreningens Vedtægter.

Lad os faa Fugle paa Bordet.

Til den lille Konkurrence ved næste Møde skulde vi gerne have nogle Fugle paa Bordet, baade Fugle, som er opmadet af Forældre, og Fugle, som er opmadet af Ammefugle. Tal med Sekretær Cornelius, Amager 4359 y, om Arrangementet.

„D. U. K."

Næste Møde

afholdes Torsdag den 20. September Kl. 19 i »Rossini«, Gl. Jernbanevej 27.

Dagsorden:

1) Meddelelse fra Bestyrelsen.
2) Diskussion.
3) Eventuelt.

KØB, SALG OG BYTTE

5 Øre pr. Ord. Indbetales samtidig med Bestillingen paa Postkonto 1385 eller tilsendes Fru Esther Storm, Odensegade 11, København Ø., i Frimærker.

Bemærk! 1,0 er 1 Han — 0,1 er 1 Hun og 1,1 er 1 Han og 1 Hun o. s. v.

Sælges: 3,3 Ringastrilder (givet 31 Unger i Sommer), 0,1 Ringastrild, 3,3 Maagefinker (prøvede Ammer). — 2 Kassebure (9×50×40). Tandlæge **Børge Høft**, Thorvaldsensvej 15. Eva 3079.

Købes: 0,1 Guldbrystet Astrild, 0,1 Sommerfuglefinke. 0,1 Ceresastrild. 0,1 Sølvnæb. 1,0 hvid eller broget Risfugl. **Gunni Boumann Nielsen**, Skovbovængets Allé 27, Roskilde.

Sælges: 1 Harzer-Sangskab m. 6 Rum og 1 do. m. 4 Rum, med Bure og Kar. — **Købes:** 0,1 ung Kapucinersisken, 1,1 Kapucinerbastard 3. Generation. **Charles Hansen**, Frederiks berg Allé 6. Eva 1872.

Sælgse: 1,0 Blaahovedet × Rødhovedet Papegøjeamandine, 1,2 Sangparakit. — **Købes:** 0.2 Dværgvagtel, 0,1 Ceresastrild. **Langberg,** Christiansdal 33, Vanløse. Rødovre 1237.

Sælges: Rødhovede og Blaahovede Papegøjeamandiner, opdrættet saa nær naturlige Forhold som muligt i Fangenskab, i store beplantede Friluftsvolierer, udruget og opmadede af Forældrene selv, garanteret blodfornyede, sælges parvis eller enkelte. — Enkelte Ungfugle af Ringastrild, Ceresastrild og Diamantfinke samt andre Sjældenheder kan tages i Bytte. **J. P. Jørgensen,** Langgade 13, Gedser.

Købes: Klerkefinker alle Arter, ornitologisk Litteratur, gamle Aargange af »Stuefuglene«. — **Sælges:** Gode velholdte Bure (sælges samlet eller delt). **Albrecht-Møller,** Christen Kolds Allé 1. Kastrup 378.

Købes: 1,0 Sommerfuglefinke af 1945. **Osvald Pedersen,** Thorsensvej 26, Nykøbing F.

Sælges: 1,1 Ringastrild, 1,1 Sivastrild. **H. C. Christensen,** Ndr. Fasanvej 134. Godthaab 407 y.

Sælges: Større og mindre Bure, Frøautomater, Badekar, som nye. **Sjobért,** Westend 16, 4. th.

Købes: 1,1 kinesisk Dværgvagtel, 1,1 Sommerfuglefinke. **Jensen,** Ndr. Fasanvej 257, St. th. N. Taga 3505 (Formiddag).

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Faber, Sundvej 2, Hellerup. Telf. Helrup 1708.
Artikler sendes til ovenst. Adresse og maa være Redaktionen i Hænde senest d. 15. Eneret for Skandinavien for Artikler og Billeder fra »Die gefiederte Welt«. Annoncer maa senest d. 16. i Maaneden sendes til Bladets Eksp.: Fru Esther Storm, Odensegade 11, Tlf. Øbro 2011x.
P. Schnippers Bogtrykkeri, Amagerbrogade 46, Kbhvn. S. Tlf. Am. 6702.